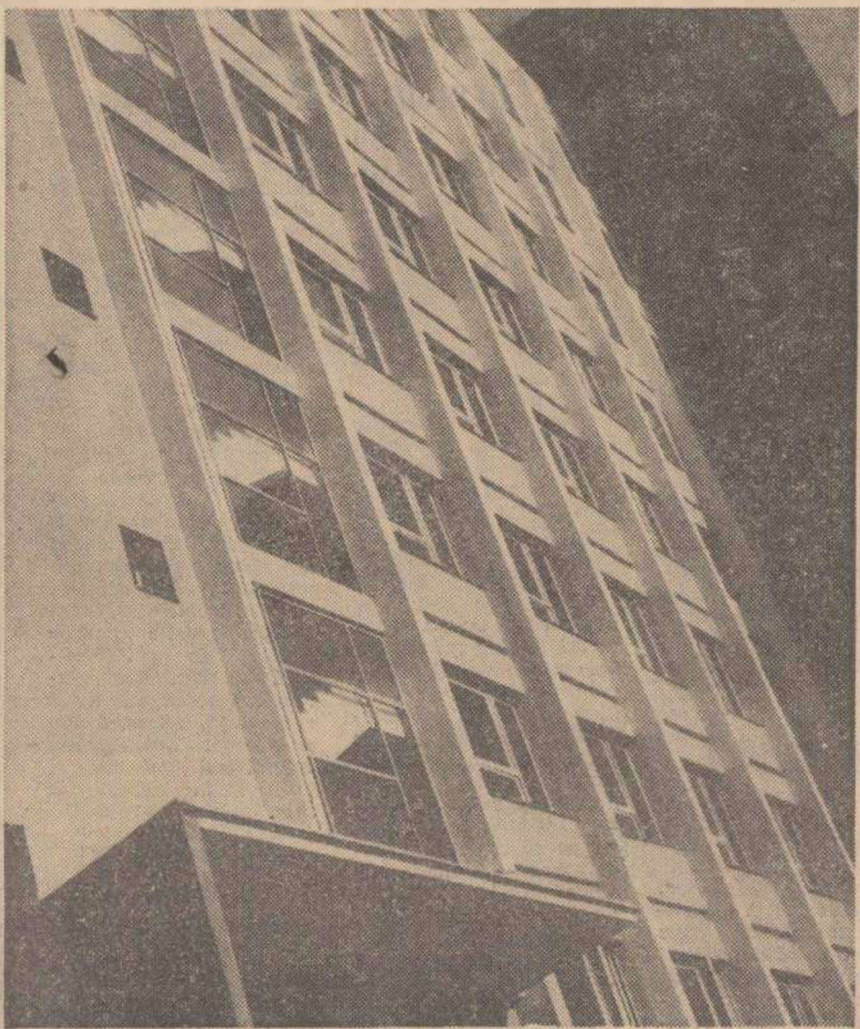
SUCCES DEPLIN LUCRĂRILOR CELEI DE A VII-A CONFERINȚE A U.A.S.R.!

Viața studențească

REVISTĂ A ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA. Nr 16 ● Miercuri 16 aprilie 1969 ● 16 pagini ● 0,50 lei

MANIFESTARE POLITICĂ PLENARĂ A STUDENȚIMII

Forum reprezentativ al întregii studențimi române, Conferința a VII-a a U.A.S.R., care-și începe lucrările în această dimineață sub cupola Marii Adunări Naționale, este chemată să facă o amplă analiză a activităților politico-educative se s-au desfășurat în vederea formării multilaterale a viitorilor specialiști, să aprecieze prezența tot mai activă a organizațiilor de tineret în viața universitară a țării, contribuția lor însemnată la înfăptuirea programului elaborat de Partidul Comunist Român pentru dezvoltarea învățămîntului superior.

Studenții anului 1969 sînt beneficiarii unei solicitudini și grijî atente, părintești, din partea partidului și poporului nostru față de dezvoltarea lor complexă și multilaterală, față de formarea lor ca intelectuali comuniști, de o înaltă competență profesională — atribut propriu epocii moderne și aspirațiilor patriotice de progres și civilizație. Conferința a VII-a a Uniunii Asociațiilor Studenților din România constituie prilejul unei manifestări politice plenare, a exprimării profundei adeziuni de inimă și conștiință cu care studențimea română militează pentru politica de propășire socialistă a patriei prin succesele repurtate în pregătirea sa profesională și politică, prin înțelegerea tot mai adîncă a responsabilităților sale sociale, a hotărîrii de a fi zi de zi la înălțimea marilor îndatoriri și exigențe puse de construcția socialismului în fața sa.

Imbunătățirile structurale pe care le cunoaște școala superioară românească prin aplicarea Directivelor C.C. al P.C.R. și a prevederilor Legii învățămîntului oferă astăzi spațiu nelimitat unei pregătiri temeinice potrivit cu cerințele impuse de dezvoltarea vertiginoasă a societății socialiste, cu nivelul actual și de perspectivă al științei și tehnicii moderne, un prilej fericit de a spori competența intelectuală și virtuțile sociale ale studențimii.

Dezbaterile Conferinței vor reliefa neîndoielnic procupările organizațiilor de tineret de a desfășura o vie și exigentă activitate politico-educativă pentru a insufla studenților spiritul datoriei și responsabilității

„VIAȚA STUDENȚEASCĂ"

(Continuare în pag. 4—5)

UN AN DE AMPLE PREOCUPĂRI PENTRU PERFECȚIONAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Problemele învățămîntului superior sînt astăzi dezbătute pe larg în toate țările lumii. Soluțiile care se prezintă însă pentru rezolvarea lor sînt diferite, nu numai în raport cu orînduirea socială, ci și în legătură cu particularitățile fiecărei țări.

Invățămîntul a constituit și constituie o preocupare de zi cu zi a conducerii partidului nostru, care a elaborat principiile orientării în problemele învățămîntului și a conceput soluțiile cele mai importante pentru dezvoltarea și perfecționarea lui. Avem documente de mare însemnătate — Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățămîntului, Legea învățămîntului și Statutul personalului didactic, care ne dau orientarea clară, pe o lungă perioadă de timp, pentru desfășurarea activității școlare, pentru ca învățămîntul să răspundă mai bine sarcinilor complexe ale dezvoltării economiei și culturii, ale formării generațiilor de constructori ai socialismului și comunismului.

Prof. univ. Miron CONSTANTINESCU
adjunct al ministrului învățămîntului

(Continuare în pagina a 4-a)

Tovarășul Virgil Trofin în mijlocul studenților economiști

Miercuri, 9 aprilie, a avut loc, din inițiativa Comitetului U.T.C. al Academiei de studii economice, o întîlnire a studenților economiști cu tovarășul VIRGIL TROFIN, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Răspunzînd interesului manifestat de studenți, tovarășul Virgil Trofin a făcut cunoscute o seamă dintre preocupările actuale ale partidului și statului nostru în domeniul industriei și agriculturii, al aplicării hotărîrilor partidului cu privire la perfecționarea organizării și conducerii științifice a producției, a vieții sociale și politice. Totodată, vorbitorul a reliefat unele aspecte importante ale activității internaționale a partidului și statului. De asemenea, a răspuns la întrebările puse de studenți în legătură cu aceste probleme. La sfîrșitul întîlnirii, desfășurate într-o atmosferă entuziastă, studenții și cadrele didactice din A.S.E. au mulțumit prin îndelungi aplauze solicitudinii cu care tovarășul Virgil Trofin a primit invitația studenților bucureșteni.

PULS

Revista revistelor studenţeşti

„Fulmen" nr. 2

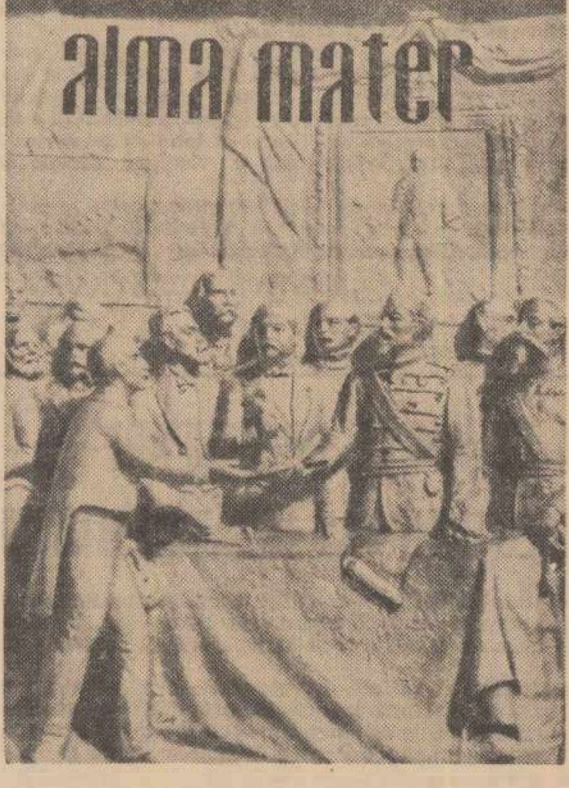
„Fulmen", revista studenţilor I.P.G.G.-işti, se prezintă cititorilor la cea de a doua ediţie a sa într-o nouă ipostază. Efortul de autodepăşire faţă de primul număr este vizibil şi el merită consemnat ca atare. Progresul se resimte nu numai în aspectul grafic substanţial îmbunătăţit (impresie sporită şi de acurateţea execuţiei tipografice), ci şi în însuşi conţinutul revistei, axat pe unele probleme care întrunesc în mai mare măsură adeziunea cititorilor. Evidenţiem, printre reuşite, articolele şi eseurile Febrilitate, Pentru o informare politică eficientă, De la constatare la semnificaţie, *care abordează, într-o manieră care îmbină elevaţia stilistică cu simţul de răspundere faţă de opiniile formulate, aspecte majore ale vieţii şi preocupărilor studenţilor din institut. Lor li se adaugă alte articole adecvate aceluiaşi cadru, printre care* Flash de vacanţă *şi* La interferarea sezoanelor sportive. *Dintre paginile de artă — o notă bună pentru versurile semnate de* Christian Mănescu *şi* Adrian Amza.

O anumită rarefiere tematică ne face totuşi să resimţim, mai ales în rubricile de ştiinţă, lipsa unor materiale informative legate direct de profilul institutului, de specialitatea studenţilor cărora se adresează revista. Credem că o orientare a Telex-ului *în acest sens ar fi binevenită, ca şi o grafiere mai vizibilă a titlului de pe frontispiciul primei pagini...*

Alma Mater

O nouă prezenţă pe firmamentul presei noastre studenţeşti — „Alma Mater" — revistă de cultură a studenţilor Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi.

Beneficiind de experienţa revistelor deja apărute în alte centre universitare, precum şi de o „dospire"

exagerat prelungită a materialelor, revista ieşenilor se afirmă ca o publicaţie de valoare încă de la prima sa apariţie. Un sumar bine echilibrat (depăşind uneori cadrul propus de subtitlul „revistă de cultură"), o ţinută publicistică elevată şi o originală prezentare grafică conferă revistei personalitatea care o poate impune în mod cert conştiinţei cititorilor.

Deosebit de interesante şi de personale ni se par contribuţiile studenţeşti la realizarea acestui număr „start", contribuţii care acoperă, de altfel, în majoritate paginile revistei.

Printre materialele cele mai bine realizate se numără eseul critic al lui Al. Dobrescu — „Unde este poezia ?", „Despre intuiţionismul matematic" — semnat de Nicolae Ciorbă, „Holografia" de Mariana Latu, „Controversa „Alienării" a lui Petre Irimia şi excelenta prezentare a artei africane datorată lui Dumitru Simionescu.

Revista cuprinde, de asemenea, creaţii literare studenţeşti, o prezentare a scriitorului german Herman Hesse şi o traducere din opera acestuia, materiale referitoare la viaţa studenţilor, grupate într-o cuprinzătoare „agendă a vieţii universitare", umor etc.

Trecînd peste unele mici erori formale, inerente oricărui început, ne exprimăm convingerea că — aşa cum se afirma în „cuvîntul program" al „Almei Mater" — revista va fi o imagine fidelă a ceea ce înseamnă azi tineretul universitar, cu multitudinea preocupărilor sale, cu adeziunea sa hotărîtă la procesul desăvîrşirii construcţiei socialismului.

Plenara comună a Comitetului Central al U.T.C. şi a Consiliului U.A.S.R.

Sîmbătă a avut loc plenara comună a Comitetului Central al U.T.C. şi a Consiliului U.A.S.R., la care au participat şi membrii Comisiei centrale de revizie a C.C. al U.T.C. şi ai Comisiei de cenzori a U.A.S.R., conducerile publicaţiilor U.T.C. şi emisiunilor de tineret de la Radioteleviziune.

La plenară a participat tovarăşul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Plenara a dezbătut şi a adoptat Chemarea Comitetului Central al U.T.C. către organele şi organizaţiile U.T.C., către toţi tinerii ţării, cu privire la cea de-a 25-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist.

În cadrul plenarei au fost discutate unele probleme privind pregătirea şi desfăşurarea celei de a VII-a Conferinţe a U.A.S.R. care se va desfăşura între 16 şi 18 aprilie a.c., a fost dezbătut proiectul de Statut al Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din România, care urmează să fie supus conferinţei spre aprobare

În cadrul lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarăşul Virgil Trofin.

Consiliul U.A.S.R. a dezbătut şi aprobat Raportul de activitate ce urmează să fie prezentat conferinţei.

Iaşii în festival!

La comemorarea morţii lui Gh. Asachi — cărturar român, după numele căruia apare des atributul prim (prima şcoală, prima revistă, primele sonete, prima reprezentaţie de teatru etc.) — studenţii Institutului politehnic din Iaşi, care-i poartă numele, vor contribui din plin la marea manifestaţie organizată în cadrul festivalului „Gh. Asachi".

Conceput ca o largă trecere în revistă a muncii studenţilor politehnişti în toate domeniile de activitate — festivalul ieşean se anunţă ca un important act de cultură, înscris în tradiţionalele activităţi care cunosc în aceste zile de primăvară o impresionantă efervescenţă, creat de unul dintre cele mai impresionante momente din viaţa studenţimii de pe tot cuprinsul ţării : cea de a VII-a Conferinţă a U.A.S.R.

Programul festivalului „Gh. Asachi" va cuprinde, pe lîngă o sesiune ştiinţifică pe care organizatorii o doresc „sesiune ştiinţifică studenţească model", în care nu vor lipsi evocări ale figurii marelui cărturar român, o înaltă întrecere a formaţiilor artistice studenţeşti, incluzînd teatru, folclor, muzică simfonică şi uşoară. Din program nu lipsesc întrecerile celor mai buni sportivi ieşeni, care vor lupta pentru cucerirea primului trofeu „Gh. Asachi". Toate aceste manifestări se vor încheia cu mari serbări cîmpeneşti şi un carnaval, în care studenţii doresc să atragă întreaga urbe a Iaşului.

Cu această ocazie, studenţii Institutului politehnic „Gh. Asachi" din Iaşi lansează un călduros apel tuturor personalităţilor vieţii culturale şi politice din ţară, în special celor care şi-au făcut studiile la acest institut, de a participa la festivalul studenţimii ieşene.

Al. PASCU

Un nou serviciu stomatologic

Intr-unul din numerele din decembrie al revistei noastre, semnalam Direcţiei sanitare a municipiului Bucureşti cîteva deficienţe organizatorice ale cabinetului dentar studenţesc. „Cariile" de atunci au fost tratate. Recent s-a înfiinţat în cadrul dispensarului studenţesc un serviciu stomatologic pentru studenţii Universităţii, aşa că cei 40 000 studenţi bucureşteni sînt trataţi (după cum sînt studenţi ai unui institut sau altul) de unul din cele 3 servicii stomatologice existente azi : Centrul stomatologic Regie, Serviciul stomatologic din cadrul Policlinicii studenţeşti şi Serviciul stomatologic al Universităţii.

P. ANDREI

Dialoguri simple

La cererea studenţilor, Comitetul U.T.C. al Centrului universitar Cluj a iniţiat o suită de acţiuni intitulate : „Dialog cu studenţii" sub forma unor discuţii între studenţi şi reprezentanţi ai organelor locale de stat pe teme de morală, cu scopul dezbaterii unor probleme etice şi sociale de o stringentă actualitate pentru tineretul universitar. Şirul lor a fost deschis de dezbaterea „Disciplina şi morala", care a avut loc la Institutul pedagogic de trei ani. În cadrul unei asistenţe numeroase, invitaţii Ion Peiciu — procuror şef al procuraturii judeţene, Ion Chioreanu — vicepreşedintele judecătoriei locale şi Teodor Floare de la Radio Cluj au dialogat cu studenţii pe marginea unor probleme ca : modul de comportare a tinerilor în diferite situaţii, responsabilitatea timpului liber etc. Desfăşurarea discuţiilor, participarea numeroasă a studenţilor la acestă primă acţiune, ne permit să întrevedem un succes frumos şi celorlalte acţiuni care se vor desfăşura la facultăţile de Agronomie, Filologie, Drept, Ştiinţe economice. După cum intenţionează comisia de propagandă a comitetului U.T.C. pe centru universitar, ciclul de acţiuni va fi încheiat printr-o dezbatere publică la care vor participa reprezentanţi ai tuturor facultăţilor care au luat parte la ele.

George COTEŢ

Pe urmele cărţilor vechi...

...e supranumită excursia de documentare organizată de Facultatea de filologie, secţia biblioteconomie a Institutului pedagogic de 3 ani din Bucureşti, excursie care se va desfăşura între 19 şi 24 aprilie.

Conduşi de Corneliu Dima-Drăgan, studenţii vor vizita casele memoriale ale unor mari personalităţi istorice şi literare : Bălcescu, Goleştii, Goga.

Ţinta principală fiind întîlnirea cu cele mai vechi cărţi de pe teritoriul ţării, paşii se vor îndrepta pe rînd la Mînăstirea Hurezu, pentru vizitarea bibliotecii domneşti şi a muzeului de artă feudală, la Bruckental pentru colecţia de incunabule şi cărţi rare, pentru ca ultimul popas să se facă la Sighişoara — unde biblioteca municipală adăposteşte fondul de cărţi rare „daco-romanice".

Mînăstirea Bistriţa, şi ea inclusă în itinerar, ne va aminti de primele cărţi tipărite, iar Sibiul, gazdă atît de primitoare pentru noi, este gazdă şi bibliotecii „Astra" a asociaţiei cu acelaşi nume de mare rezonanţă istorică şi culturală.

Biblioteca municipală din Braşov ne-a invitat să vizităm fondul şi tipografia Coresi, un motiv în plus să nu fie ocolită.

Nu vor lipsi vizitele la biblioteci noi (biblioteca sindicală a uzinelor „Tractorul", biblioteca comunală din Răşinari), prilej de familiarizare cu locul de muncă al viitoarelor promoţii de bibliotecari pe care facultatea noastră îi pregăteşte.

Gh. VĂLEANU

Caleidoscop al vieţii universitare

În ultima vreme, manifestările organizate la Casa de cultură a studenţilor din Timişoara, ca şi la clubul universităţii din acelaşi centru universitar, au îmbrăcat o haină specifică, de sărbătoare, consacrată întîmpinării celei de a VII-a Conferinţe a U.A.S.R. Fără ostentaţie, ele se vor o trecere în revistă, prin mijloace variate, a realizărilor învăţămîntului universitar în ultimii ani : expoziţii de fotografii, panouri de decupaje din presă pe teme studenţeşti, simpozioane, conferinţe, r e c i t a l u r i ş.a.m.d. Aşa cum ne relata tov. Richard Sîrbu, directorul Casei de cultură a studenţilor, aceste manifestări, alcătuind un veritabil tur de orizont al vieţii universitare contemporane, nu numai de pe malurile Begăi, ci şi din alte centre universitare, constituie, prin modalităţile de realizare, o atracţie pentru un mai număr de studenţi. Se preconizează ca în zilele Conferinţei pe ţară studenţii timişoreni să fie ţinuţi la curent cu lucrările forului studenţesc de la Bucureşti prin panouri, emisiuni ale staţiilor de radioamplificare din cămine, dezbateri colective. Printre propunerile multor studenţi de la Politehnică şi Medicină figurează şi aceea ca, după conferinţă, să aibă loc convorbiri detaliate cu colegii lor, delegaţi şi invitaţi la dezbaterile sale.

V. BOTOŞANU

ODĂ PĂMÎNTULUI MEU

Constelații universitare

Sînt de aproape trei ani în inima acestui Puls de minte și îndrăzneală, mi-am alungat ades drumurile în largul Acestui ocean veșnic neliniștit, înduioșător de neliniștit. Mă bucur că au trecut trei ani. Că au trecut deja trei ani — o regret, începe și-n mine nostalgia foștilor pași : ai mei, ai altora.

Sîntem studenți : constituim un for de tinerețe și nestavile, devansînd — cu ordine, receptivitate, mobilitate — realitatea mereu altfel cotidiană — necesitate dictată de aspirațiile noastre firești, cîte sînt, sînt, recunoscute și hrănite ca atare. E calea cea mai voluntară și fără vrere de popas, fără vrere de întoarcere din cîte generația noastră poate concepe, cale ce se înscrie dinamic unui peisaj din ce în ce spiritualizat. Spiritualizare : fiecare dintre noi se acordează orgoliului de locuitor al celor mai tinere tradiții studențești. Sîntem, sîntem studenți, sîntem de vîrsta proaspătă ca realizările din jur, sîntem și vom rămîne tineri : gîndurile noastre sînt gînduri ale întregii societăți.

★

Un profesor mi-a așezat pașii în urme spre drumul de acum. Nu știa, nu bănuia măcar cîtă putere îmi dau amintirile sale, și ale altora dar întîi ale sale, răsfoite ades și de atunci ades rechemate, despre o studenție a altor ani, a altor amintiri, biciuite prin mansarde reci și neașezate, prin cîte eu n-am apucat... Nu știa, profesorul meu, să îndulcească datele acelor zile — nu de ore e vorba — oricum trăite. Mi-au încărcat, toate, un punct de reper față de care comparațiile n-au încetat o clipă să se ivească, îndemnate de oamenii din jur, cîți au fost, mulți în numai trei ani, de condițiile în care i-am găsit muncind, gîndind... Da, pe unde am trecut am simțit fluidul cald al gîndurilor bune, dovezi despre asta au străbătut, străbat adîncimi și răsar mereu proaspete, cît să construiască, să reconstruiască.

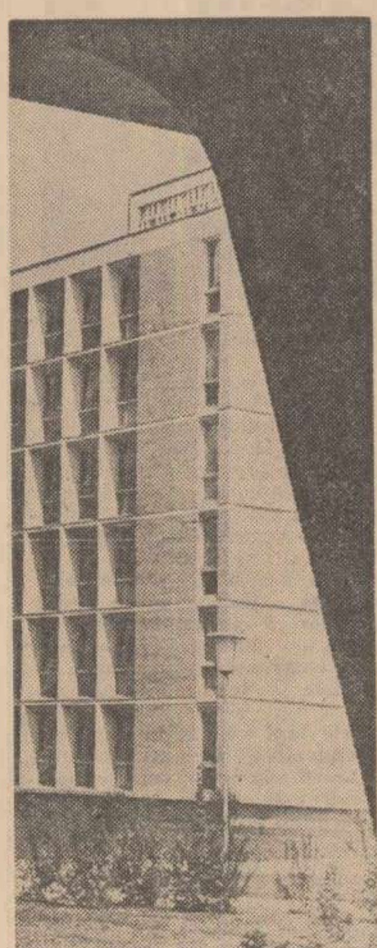
★

...Și-au fost, „studenții în cărbune", primii colegi descoperiți altundeva decît în băncile școlii mele, acolo, sub oblăduirea Jiului, într-o aceeași aviditate de cunoaștere. De viață, de viață și pururi muncă. Muncă dură, dusă cu ceva din încăpățînarea muntelui de a sparge limpezimile false cu frunți dăltuite în veșnice culori proaspete. Veșnic proaspăt — elanul cifrelor care măreau pulsul orașului studențesc așezat în țara de magică strălucire a cărbunelui. Notam atunci : „Soarele răsare la ora 5,50 — o nepotrivire în acest anotimp de studențească încordare, de emoție și încordare : ziua începe cu fiecare clipă grăbită, temperatura muncii prinde să urce spre valorile unei zile toride..."

Oameni, am întîlnit acolo oameni mulțumiți și mulțumind, m-am așezat la masa lor și mi-au lăudat cîte văzusem, cîte aveam să cuprind cu privirile și cugetul.

★

...Dar Bucureștiul, cel studențesc cum sînt toate, ape și asfalt, anotimpuri și chemări, în această capitală a Almei Mater, rămîne orașul de zi cu zi al acestor întregiți trei ani, ai mei și ai celor de-alături. Și eu am simțit orele curgîndu-mi pe umerii încordați de emoție și așteptare, încîntare și iar erudiție. Și eu am urcat în răcoarea binecuvîntată ce urma nopților prinse în prelungi discuții, prelungi

plimbări : prelungi ipostaze ale viitorului poet. Și mie mi-a arătat orașul fața lui nouă, în fiecare dimineață alta, încrustată cu strălucirea noilor edificii, multe studențești : și cînd noul Institut politehnic va să se înscrie, cu întreagă ființă, în circuitul producînd valori umane și materiale, cînd Arhitectura și A.S.E. poartă în prospețimea zidurilor însemnele schelelor pe care eu și ai mei le-am mîngîiat cu priviri ce așteptau miraj peste o noapte, cifrele se vor lega, și atunci, în zborul lor obișnuit de zilele acestui Azi cu înălțimi. Pentru că trăim într-o epocă a cifrelor adunate și înmulțite, așezate așa sub avîntul alături lumină și înălțime și inteligență. Spunem : la început au fost cifrele... Ținem minte : și poezia lor. Trăim într-o epocă a cifrelor, trăim în epoca poeziei ce le soarbe : studenția așezată între înnobilările acestor răsărituri, cu adevărată măsură a timpului și a oamenilor.

★

Brașovul, cel tehnic dar și pătruns de anotimpul mugurilor, și-a coordonat drumuri printre formule aspre și seci, delicate și suave. Există o memorie a omului mai puternică decît litera în care se toarnă istoria : Brașovul studențesc are 20 de ani. Cum multe dintre răsuflările sale neastîmpărate și-n veșnicii de căutare. 20 de ani : o vîrstă, întîi, și-un simbol. Simbol : valoarea sa rezidă în extraordinara putere de a exprima cel puțin o latură fundamentală a existenței sale. E de văzut aici un început, începutul, și ceea ce s-a adăugat, o dată cu cifre nu lipsite de o îndrăzneală numai a lor : la înființarea Institutului politehnic, în 1948, erau 115 studenți, 20 cadre didactice și 1 600 mp spațiu de folosință. Așa suna, rostit cu voci de acum, actul de naștere al noii studențimi brașovene, cea care avea să se înconjoare de interesul marilor unități industriale ale orașului, ale țării. De-atunci, în rîndul constructorilor de tractoare și autocamioane au intrat 8 000 absolvenți — mulți dintre ei și-au înscris numele alături de cel al primei „Dacia 1100". Cifre, alături de altele : 4 354 studenți, 319 cadre didactice, 11 948 spații cazare, 2 480 bursieri din cei 3 800 studenți la cursurile de zi...

Capitalul „timp" se integrează astfel cuceritor : avem un timp, un singur timp, pentru toate cîte-s de făcut. Cum avem o singură vîrstă. Un singur puls, cel al înălțimilor, un singur drum: Drumul.

★

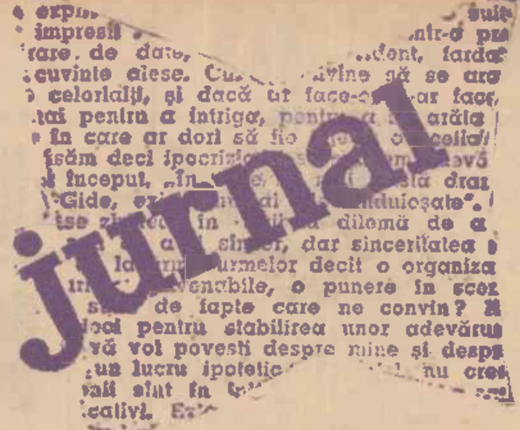
Niciodată cifrele nu reușesc să spună ceva prin ele însele ; existența lor, de aceea, nu poate fi definitivă în cadrul unei sfere de care drumurile noastre nenumărate fac abstracție. Drumurile acestea însă, printr-o constelație — și aici, ne gîndim la înălțimi — a trăirilor studențești sînt întretăiate de necesare opriri, necesare fixări în spațiu și timp. Privim în jur spre a ne putea hotărî mai spre limpezimi revelatoare pași.i

În 1938, 17 între 10 mii de locuitori erau studenți. Vacanțele mi-au deschis munții și apele, pretutindeni am întîlnit oameni : mulți, neînchipuit de mulți colegi într-ale cărții. Ne lăudăm, respirăm aerul tare al cunoașterii în 16 centre universitare — 141 590 de piepturi sînt gata în fiecare clipă să primească. Un bilanț al acestor ani, cifre ce se vor depășite : 46 institute de învățămînt superior, 185 facultăți, aproape 40 000 absolvenți în ultimii doi ani, fiecare dintre ei — un creier în circuitul productiv al economiei naționale : o mînă ce-și strunește avînturile într-un unic și nerepetat elan. Investiții de ordinul miliardelor : cheltuielile unui an de studii pentru fiecare dintre noi reprezintă cca 12 000 lei; 65% din numărul studenților la cursurile de zi sînt bursieri.

S-ar mai putea vorbi despre mișcarea artistică, culturală și sportivă studențească, s-ar mai cere menționate condițiile în care se naște și prinde aripi setea de afirmare a unei generații care a învățat să viseze, a învățat să-și poarte visurile spre pretutindeni realizarea.

Ne regăsim într-o aceeași avalanșă din nou spre nou, de adevăr spre numai adevăr.

Lucian BALCAN

15

TINEREȚE STUDIOASĂ

Anii mei de studenție sînt legați de o amintire nepieritoare, care mă urmărește de-a lungul timpului fără milă, cu o consecvență stăruitoare...

Era război și la unele examene colegii mei veneau în uniforme militare, direct de pe front, nerași, cu un cap tragic, bolborosind textele învățate în vagoanele de marfă cu gîndul la ce lăsaseră în urmă, avînd încă nebunescul curaj de a mai fi emoționați de măruntul fapt că puteau pierde în astfel de împrejurări o notă favorabilă. Între două partide cu moartea, unii dintre ei nu s-au mai întors, acești bărbați tineri aveau curajul de a mai fi la zi cu paragrafele Dreptului Civil. Nu știu nici acum ce admiram mai mult la ei : sîngele rece sau posibilitatea de a se detașa de o realitate teribilă, comportîndu-se ca niște școlari oarecari. Un an mai tîrziu, eram în 1944, începură bombardamentele și în toamnă, profesori și studenți, ne mutarăm în grădinile lui Akademos, la Drăgășani. Venerabilii noștri dascăli ne poftiră afară, pe pajiști, în niște livezi admirabile și puteam fi auziți recitînd latinește sub nemaipomenite poame rumene, bătute de focul celui de-al treilea anotimp. Mergeam în șir indian, cu cursurile sub braț și eram mi se pare mai mult actori. Notele se dădeau între două plimbări, faimoasele bile, albe sau roșii, se obțineau și în funcție de soarele de pe cer. Răspunsurile parcă nu mai contau. Iubesc, firește, severitatea aulelor, dar, dacă as fi profesor, mi-aș scoate elevii în grădini și i-aș asculta din mers, cum făceau cei vechi...

Îmi amintesc de toate acestea trecînd pe lîngă zidurile bătrînei facultăți ce și-a așezat statuile din nou deasupra ușilor de intrare. Solon tot mai stă îngîndurat cu bărbia în mînă și ceva înduioșat urcă în inima mea veche. Lîngă terenurile de tenis de altădată s-au ridicat cîteva clădiri noi. La ferestre zăresc fețe tinere. Cred că într-o seară am auzit o chitară pe sub balcoane. Mai sus, pe Dîmbovița, s-a ridicat un orășel miniatural numai pentru studioși.

Campusul de la Grozăvești freamătă de o lume veselă, preocupată. Aud strigăte și mi-ar place să mă mai amestec între acești tineri nepăsători pe care pacea i-a îndepărtat de grozăviile trăite de noi. Cîteodată unele fotografii îmi arată chipuri juvenile aplecate peste cărți și retorte, știu unele cluburi moderne unde aceiași oameni se adună pe scene și în săli întru servirea Thaliei. Ceva s-a schimbat temeinic, o siguranță plină de încredere domină orizontul spiritual al studenților, îmi place să-i privesc cînd ies de la orele de curs, trădînd o veselie și o poftă de viață ce mă fac invidios.

Viitorul nostru se află în mîini bune, putem să fim optimiști. Ca unul ce privește numai viața lor voi urmări cu atenție dezbaterile din aceste zile, angajate în cadrul Conferinței Uniunii asociațiilor studenților. Va veni aici inima proaspătă a patriei, cei mai tineri gînditori ai României. Vor fi convorbiri pline de angajamente, duse cu seriozitate, se vor pune problemele cele mai actuale și, cred eu, nu ar fi lipsit de interes să auzim gîndurile cele mai îndrăznețe ale studențimii noastre. Ei pot să spună cu sufletul deschis că au pentru ce să se pregătească, ei trebue să aștepte de la acea zi de mîine, numai a lor, o răsplată măreață, dată numai de sentimentul datoriei împlinite. Viitori medici, viitori savanți, fizicieni și chimiști, arhitecți sau artiști plastici vor fi reuniți laolaltă într-o superbă desfășurare de forțe intelectuale.

Să le urăm ca tot ceea ce doresc să se împlinească...

Eugen BARBU

Un an de ample preocupări pentru perfecționarea învățămîntului

(Urmare din pagina 1)

Aflată întotdeauna pe prim plan în atenția conducerii partidului și statului nostru, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, școala superioară, ca de altfel întregul învățămînt, a beneficiat în ultimul an de o evaluare atentă, riguroasă, a capacității sale formative, procesul instructiv-educativ fiind supus în toate verigile sale acțiunii complexe de modernizare și perfecționare. Țelul pe care și-l propun aceste măsuri constituindu-l tocmai asigurarea unei solide și eficiente pregătiri, este de la sine înțeles că în realizarea acestui deziderat studenții înșiși trebuie să se pătrundă de gravitatea unor răspunderi sporite, să-și angreneze unanim energiile în dinamica acestui proces. Competența înaltă — acest atribut propriu epocii moderne și aspirațiilor patriotice de progres multilateral ale societății noastre socialiste — este punctul comun de reper pentru eforturile susținute ce se întreprind pentru ei și pe care ei sînt chemați să le facă acum în anii studenției.

Noua etapă pe care o străbate școala noastră superioară începînd cu acest an universitar se integrează în acțiunea generală de înnoire a societății pe care partidul nostru a întreprins-o temerar și în spirit realist, în deplină concordanță cu interesele vitale ale poporului, după decisivul Congres al IX-lea, deschizător de drumuri noi în toate domeniile progresului patriei noastre. În consens cu cele mai valoroase concepții ale pedagogiei moderne, învățămîntul nostru, prin restructurările de planuri și programe, prin eliberarea de orice anacronism și paralelism în procesul de instruire, creează premisele largi pentru situarea țării noastre la loc de frunte în activitatea de pregătire a cadrelor. Dezvoltînd cu grijă aptitudinile tinerilor, stimulîndu-le nobila ambiție de a ști, de a cuteza, formîndu-le capacitatea de a gîndi și cerceta, școala noastră superioară își îndeplinește o înaltă obligație patriotică nu numai față de prezentul, ci și față de viitorul științei și culturii românești.

În anul care a fost parcurs de la Hotărîrile din aprilie și mai 1968, Ministerul Învățămîntului a trecut la îndeplinirea sarcinilor stabilite, în lumina observațiilor și indicațiilor cuprinse în cuvîntările tovarășului secretar general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu.

Prima problemă, căreia i s-a acordat cea mai mare atenție, a fost aceea a planurilor de învățămînt: restructurarea din vara anului 1968 a fost superficială și făcută în prea scurt timp, așa încît s-au menținut și au apărut o seamă de neajunsuri. **În cursul iernii 1968—1969** (mai cu seamă în lunile decembrie, ianuarie și februarie), **toate consiliile profesorale din țară au examinat cu multă seriozitate propunerile catedrelor; în luna martie a.c. proiectele de planuri de învățămînt, avizate de consiliile profesorale și de senatele universitare, au fost studiate cu meticulozitate în lumina Directivelor C.C. al P.C.R. de către comisiile de specialiști ale Ministerului Învățămîntului și apoi în conducerea ministerului, iar la această dată sînt aprobate, cu rare excepții, în cadrul ministerului.**

Concomitent s-au clarificat problemele legate de profilul facultăților și de nomenclatorul specialităților; **o atenție deosebită s-a acordat elaborării propunerilor privitoare la crearea noilor unități de învățămînt superior din Craiova, Sibiu, Iași, Arad, Baia Mare, Cluj, Brașov, Bacău, Galați, Brăila și alte centre ale vieții intelectuale și economice ale țării.**

Ministerul Învățămîntului se concentrează acum asupra programelor din învățămîntul superior. Acestea sînt elaborate de către catedre și dezbătute în consiliile profesorale ale facultăților. Ele vor fi aprobate de către senatele universitare și conducerile institutelor de învățămînt. Dar ministerul le examinează în scopul asigurării unei coordonări necesare și a verificării introducerii elementelor noi de conținut. Și această acțiune va fi, în linii principale, încheiată pînă la data de 1 mai a.c. **Ținem să subliniem faptul că în cadrul unitar programele pot să fie diferențiate, la aceleași discipline, ținînd seamă de anumite situații specifice la diferite facultăți și de cadrele existente.**

Dacă în privința planurilor de învățămînt, a nomenclatorului specialităților, profilelor și rețelei, a programelor de învățămînt s-au înfăptuit în iarna acestui an o serie de îmbunătățiri însemnate, manualele universitare continuă să fie într-o situație deficitară, mai cu seamă la Editura didactică și pedagogică.

Un progres, însă, au realizat în această privință institutele de învățămînt superior din județe, care, dotate cu mijloace de multiplicare perfecționate, au trecut la editarea masivă, în cadrul local, a sute de manuale și cursuri. Problema cardinală a acestui domeniu de activitate este, alături de aceea a numărului titlurilor editate, și aceea a **tirajelor**, care sînt mult prea mici, insuficiente pentru numărul sporit de studenți. În această privință așteptăm un sprijin mai substanțial și din partea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Apare ca o necesitate și reorganizarea completă a sectorului de editare a manualelor și cursurilor universitare din Editura didactică și pedagogică, poate chiar sub forma unei edituri speciale a învățămîntului superior.

În ultimele luni s-a îmbunătățit activitatea educativă în învățămîntul superior, acordîndu-se o atenție sporită legăturii mai strînse și mai eficiente a corpului didactic superior cu studenții. Planul de activitate a catedrelor de științe sociale pe 1969 cunoaște o serioasă ameliorare sub toate aspectele sale.

De asemenea, aplicarea în anul acesta a celor 3 regulamente aprobate de Ministerul Învățămîntului: Regulamentul activității profesionale a studenților, Regulamentul căminelor studențești și Regulamentul cantinelor studențești permite o mai bună organizare a activității studenților.

În vederea asigurării din timp, în continuare, a unor condiții de învățătură și viață optime, s-au pregătit pentru anul universitar 1969—1970 noile planuri de școlarizare și propunerile în vederea acordării burselor.

În societatea noastră socialistă, școala superioară — ca și întregul învățămînt — cunoaște, prin grija partidului și a statului, o dezvoltare fără precedent. Învățămîntului superior și slujitorilor lui devotați le este încredințată înalta răspundere de a da țării cadre temeinic pregătite profesional, cu un vast orizont de cunoștințe, cu o maximă receptivitate față de ceea ce este nou în știința și tehnica modernă. Lor le revine sarcina de a forma și desăvîrși personalitatea științifică și civică a intelectualului epocii pe care o străbatem.

De aceea, conducerea Ministerului Învățămîntului, ca și conducerile institutelor de învățămînt superior, acordă o atenție deosebită încadrării și promovării corpului didactic, mai ales a cadrelor tinere.

Un obiectiv de prim ordin al societății noastre, asupra căruia învățămîntul poate acționa și trebuie să acționeze direct, este valorificarea optimală și efectivă a potențialului uman pe care-l reprezintă succesiunea generațiilor. Dacă ținem seama de faptul că fiecare generație anuală de copii din țara noastră reprezintă cca. 400 000 copii, iar din aceștia, după 6 ani, aproape totalitatea lor (scăzînd pierderile biologice) intră în prima clasă a școlii generale formînd un contingent școlar, se ridică problema în ce măsură societatea noastră socialistă și învățămîntul nostru valorifică capacitățile latente, aptitudinile și talentele existente înlăuntrul fiecărei generații. Astăzi, doar 2/3 din fiecare contingent școlar continuă să învețe în școlile medii, licee sau școli profesionale (ceea ce este o creștere imensă față de trecut). Dar în învățămîntul superior nu ajung decît sub 10 la sută din contingentul școlar al anului respectiv.

Valorificarea optimă și efectivă a fiecărei generații ar însemna instruirea și orientarea tuturor membrilor valizi ai acelei generații, astfel încît să poată aduce, în diferite compartimente și pe diferite trepte ale activității sociale, o contribuție optimă la opera colectivă a societății noastre socialiste și comuniste.

Numai în felul acesta formula socialiștilor utopici, preluată și fundamentată științific de Karl Marx, „de la fiecare după capacitățile sale...", ar deveni o completă realitate.

*

Conferința U.A.S.R. are loc în climatul spiritual de entuziasm puternic în care poporul nostru întîmpină — cu noi victorii în muncă — împlinirea unui sfert de veac de la istoricul act al Eliberării patriei; ea are loc în condițiile eforturilor depuse de noi toți pentru transpunerea în viață a obiectivelor trasate de partid în vederea dezvoltării și perfecționării școlii românești.

Conferința a VII-a a U.A.S.R. își propune să dezbată probleme importante ale activității acestei organizații

dovedește că tineretul nostru universitar este pe deplin conștient de toate răspunderile și îndatoririle ce-i revin. Problemele acestea interesează în cel mai înalt grad atît Ministerul Învățămîntului, cît și pe toți lucrătorii din învățămînt. De aceea, urăm deplin succes lucrărilor conferinței și rezolvare corespunzătoare chestiunilor de care se va ocupa.

Manifestare politică plenară a studențimii

(Urmare din pagina 1)

sociale față de pregătirea lor multilaterală, pentru a statornici în toate facultățile, în ani și grupe, un climat propice studiului serios și disciplinat, pentru a forma în fiecare colectivitate studențească o opinie sănătoasă, intransigentă față de orice abatere de la obligațiile și normele vieții universitare. Totodată, va fi subliniată pregnant cerința ca, în viitor, organizațiile studențești să exercite un rol tot mai activ în pregătirea multilaterală a studenților, să folosească în mod judicios dreptul de a avea reprezentanți în consiliile profesorale, în senate, pentru a-și aduce un aport crescînd la îmbunătățirea desfășurării procesului instructiv-educativ, la înfăptuirea înaltelor comandamente patriotice pe care partidul nostru, prin măsurile de perfecționare și modernizare ale întregului învățămînt, le-a pus în fața școlii noastre superioare.

Înțelegînd pe deplin că între pregătirea de specialitate și cea filozofică și politică există o profundă osmoză, studențimea patriei a manifestat în acești ani un interes tot mai susținut pentru activitățile menite să dea răspuns întrebărilor și preocupărilor sale legate de cercetarea științifică și înțelegerea sensurilor evoluțiilor sociale, mișcării ideilor, de desfășurarea vieții interne și internaționale și cu precădere de politica promovată de partidul și statul nostru. Chemate prin înseși principiile care stau la baza statutului lor să militeze pentru cauza partidului, organizațiile de tineret au satisfăcut în mai bune condițiuni dorința membrilor lor, a întregului tineret universitar de a cunoaște și înțelege în toată complexitatea ei politica internă și externă promovată de partidul și statul nostru, pentru ca pregătirea și viitoarea noastră muncă să fie călăuzite de clarviziunea și spiritul ei creator. Este necesar însă în viitor să se facă totul pentru a contribui la dezvoltarea capacității studenților de a gîndi și a acționa ca militanți ai partidului, pornind de la convingerea că formarea unei solide culturi marxiste, a virtuților politice și cetățenești, nu se poate realiza decît în ambianța unei activități de educare comunistă complexă, cu un conținut bogat și o arie largă de cuprindere, desfășurată în forme atractive, eficiente, căreia să i se asigure în permanență un nivel înalt, corespunzător pregătirii și exigențelor cărora i se adresează.

Gama de activități inițiate în acest sens în ultimul timp a fost mai cuprinzătoare — de la informarea politică curentă și frecventarea ateneului studențesc pînă la întîlnirile cu marile personalități ale vieții noastre politice și seminariile naționale studențești pe teme de filozofie, literatură, artă, etică.

ÎNTREAGA MUNCĂ DE INFORMARE ȘI FORMARE POLITICĂ A STUDENȚILOR trebuie să fie străbătută ca de un fir roșu de năzuința ca fiecare activitate să slujească pe deplin idealurilor noastre comuniste, să-i ajute pe studenți să se situeze în abordarea tuturor problemelor pe care viața și pregătirea lor le ridică pe poziții ferme marxist-leniniste, să militeze cu abnegație și intransigență politică pentru triumful ideologiei revoluționare a partidului nostru, pentru înfăptuirea neabătută a politicii sale.

Caracterizată printr-o mare sete de viață și printr-o încredere luminoasă în viitor, receptivă la tot ce e frumos și înălțător, romantică și pasionată, dornică să-și afirme opțiunile, energiile și fantezia, să-și dezvolte în mod plenar personalitatea, studențimea noastră își dedică tot mai mult timpul

CONVERGENȚA UNEI EVOLUȚII:

activitatea obștească a studenților într-un cadru unitar

Propunerea formulată de Conferința Uniunii asociațiilor studenților din Centrul universitar București cu privire la necesitatea înlăturării paralelismelor generate de existența în prezent a două organizații de tineret în învățămîntul superior, a avut un larg ecou în rîndurile tineretului universitar. Statuarea unui cadru unitar al activității obștești a studenților, crearea unei singure organizații studențești, politice și profesionale, parte integrantă a Uniunii Tineretului Comunist — organizația revoluționară unică a tinerei generații din țara noastră — constituie o preocupare majoră căreia Conferința a VII-a a U.A.S.R. trebuie să-i acorde maximum de atenție.

Opiniile exprimate în acest sens de către o seamă dintre reprezentanții organizațiilor noastre de tineret sînt pe deplin concludente.

În consens cu întregul proces de perfecționare a vieții politice și sociale

Complexitatea sarcinilor de desăvîrșire a construcției socialismului, precum și procesul de dezvoltare și adîncire continuă a democrației socialiste, presupune ca un reflex și adaptarea continuă a formelor și metodelor de muncă ale organizațiilor obștești ce își desfășoară activitatea în rîndurile tineretului, pentru ridicarea pe o treaptă superioară a întregului conținut al activității politico-educative și profesional-științifice.

În acest scop, în urma Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie-decembrie 1967, au fost adoptate măsuri pentru creșterea răspunderii organizațiilor U.T.C. în inițierea activității obștești a studenților, a rolului și atribuțiilor asociațiilor în activitatea profesională și social-gospodărească.

Cu toate acestea au continuat să se manifeste unele neajunsuri, între altele datorită și faptului că organismele de lucru ale comitetelor U.T.C. și ale consiliilor asociațiilor studenților, nu au reușit întotdeauna să ființeze ca organe de acțiune, de coordonare și control al îndeplinirii sarcinilor, adeseori suprapunîndu-se în acțiuni, ori din dorința de diversificare a muncii adoptînd orientări diferite.

Este însă evident că din moment ce activitatea politico-educativă constituie o parte integrantă a procesului complex de formare a viitorului specialist, asociațiile studențești, trebuie să fie forme specifice ale Uniunii Tineretului Comunist în învățămîntul superior trebuie să-și aducă o reală contribuție la realizarea obiectivelor stabilite în acest domeniu, urmărindu-se prin întreaga muncă desfășurată asigurarea unui caracter cît mai cuprinzător tuturor acțiunilor și ridicarea eficacității acestora.

Prevenirea unor asemenea situații negative cît și necesitatea adoptării unor măsuri de simplificare organizatorică a activităților obștești din facultăți, institute, și la nivelul centrului universitar impun un singur cadru organizatoric unitar, o singură organizație, care să înmănuncheze în obiectivele și acțiunile ei întreaga problematică a muncii și vieții studențești.

Această măsură ar contribui la canalizarea tuturor eforturilor spre împlinirea sarcinilor fundamentale și ar spori în măsură considerabilă eficacitatea și conținutul calitativ al întregii munci. Prevenirea dispersării forțelor, reunirea diverselor colective de lucru în organisme mai trainice și mai viabile, reducerea numărului de ședințe și de instruiri, preîntîmpinarea unor indicații și îndrumări nesincronizate îndeajuns, nu ar putea să nu conducă la consecințe larg pozitive.

Consacrarea, în aceste condiții, a unei forme specifice de organizare a activității Uniunii Tineretului Comunist în învățămîntul superior, va facilita rezolvarea cu mai multă competență a tuturor problemelor majore ale muncii și vieții studențești, va duce la o întărire a vieții obștești, la întărirea exigenței pentru îndeplinirea sarcinilor profesionale și obștești.

Luarea în discuția Conferinței a VII-a a U.A.S.R. a unei asemenea propuneri, care și-a găsit un larg ecou în masa studențească, va conduce desigur — într-un cadru mai multilateral de dezbatere — la concluzia fundamentală a necesității îmbunătățirii formelor organizatorice de activitate obștească în învățămîntul superior.

Ing. Aurel STOICA
secretar al Comitetului județean Cluj
al Uniunii Tineretului Comunist

Asist. univ. Ion DELEANU
secretar al Comitetului U.T.C.
al Centrului universitar Cluj

Valorificarea superioară a experienței acumulate

Experiența activității organizațiilor noastre în învățămîntul superior din Centrul universitar București a relevat în mod clar necesitatea adoptării unor măsuri de perfecționare a organizării activităților obștești în rîndul studenților pe baza hotărîrii Comitetului Central al partidului din noiembrie-decembrie 1967.

Mai întîi, organizația trebuie să fie parte integrantă a organizației unice revoluționare a tineretului din patria noastră, U.T.C. Aceasta consacră în fond o realitate existentă. Asociațiile studențești, prin platforma politică și profesională pe care o urmăreau, nu făceau desigur decît să contribuie la integrarea studenților în viața social-politică a țării.

În al doilea rînd, trebuie să se urmărească valorificarea superioară a experienței pozitive acumulate de-a lungul anilor de activitate a U.T.C. și A.S. în învățămîntul superior, de mișcarea studențească și comunistă de tineret în genere. În acest sens se impune ca organizația să țină cont de specificul activității universitare, ceea ce face ca domeniul său de competență să fie mai larg, ea urmînd să cuprindă practic în activitate întreaga studențime, ca organizație reprezentativă a tuturor studenților. În statutul ei n-ar trebui de aceea să opereze limitele de vîrstă, întrucît accesul în învățămîntul superior nu e limitat pe criterii de vîrstă. De asemenea, statutul trebuie să definească dreptul tuturor studenților de a participa la activități, de a beneficia de drepturile conferite în virtutea calității de student.

Structura acestei organizații unice, care să se numească, după părerea mea, *asociație studențească*, trebuie să aibă veriga de bază la nivelul anului de studii, întrucît experiența a dovedit că numai în acest mod poți cuprinde realmente întreaga masă a studenților în activitatea obștească. Măsurile de îmbunătățire a activității de organizație în mediul universitar trebuie să urmărească dezvoltarea în continuare a spiritului militant al organizațiilor.

Una din consecințele importante ale respectării acestor criterii ar fi, după opinia mea, asigurarea continuității între perioada activității unui tînăr în U.T.C. înainte de dobîndirea calității de student și perioada activității sale în U.T.C. după absolvirea facultății.

Traian ȘTEFĂNESCU
secretar al Comitetului U.T.C. al Centrului universitar
București

Componente de nedespărțit ale aceluiași proces

Ca activist, fie la nivelul asociației studenților, fie la cel al organizației U.T.C., am avut de foarte multe ori prilejul să observ neajunsurile pe care le determina existența acestui „dublet" organizatoric, să mă izbesc personal de ele.

Evident, cele mai multe neînțelegeri se iveau la nivelul verigilor esențiale ale activității universitare, facultatea și institutul mai ales, unde răspunderile și sarcinile erau întotdeauna greu de precizat, responsabilitatea pentru o acțiune sau alta „alerga" de la organizație la organizație, realizările erau trecute — în schimb — în „contul" fiecăreia.

Sensurile politice ale activității noastre de zi cu zi își găsesc împlinirea în toate aspectele procesului instructiv-educativ și în primul rînd în acela al pregătirii profesionale. De aceea, uneori un fel de „falie" organizatorică, prin care problemele profesionale și sociale sînt încredințate unei organizații, iar cele politice celeilalte, a apărut în unele facultăți, cu toate că munca profesională și cea politică, precum și celelalte aspecte ale vieții universitare, fiind de fapt componentele de nedespărțit ale aceluiași proces.

Susțin cu toată convingerea ideea existenței în facultăți a unei singure organizații studențești, care să reprezinte forma specifică de organizare a U.T.C. în mediul universitar. Numai așa vom putea folosi cu randamentul maxim cadrele noastre de organizație, vom elimina suprapunerile și paralelismele inutile, vom da comisiilor pe domenii de activitate rolul și importanța pe care pot și trebuie s-o dețină în viața universitară.

Paul VIZIREANU
șeful Comisiei culturale a Comitetului
U.T.C. pe Centrul universitar Iași

Îmbunătățirea structurii activității obștești a studenților

În procesul mereu înnoitor care a cuprins întreaga viață universitară, organizațiile U.T.C. și A.S. și-au sporit rolul și aportul, în atenția lor au fost puse noi sarcini și cerințe determinate de mutațiile pe toate direcțiile care au loc în cadrul școlii superioare.

În concepția partidului nostru, la perfecționarea învățămîntului superior trebuie să concure nu numai îmbunătățirea programelor de curs, a planurilor de învățămînt, a sistemului de practică în producție efectiv, ci și desfășurarea unei mai eficiente activități a organizațiilor de tineret studențești. Perfecționarea vieții obștești în rîndurile studenților este corelată însă, credem, în momentul de față, de unele măsuri organizatorice menite să elimine cu desăvîrșire, formal și în practică, unele paralelisme existente și unele neînțelegeri prezente în ceea ce privește rolul fiecărei organizații studențești. În acest context, considerăm utilă luarea în atenție, spre rezolvare, a ideii existenței unei organizații politice și profesionale studențești unice, potențîndu-se activitatea tuturor comisiilor existente în prezent.

Exprimînd convingerea că cea de a VII-a Conferință a U.A.S.R. va deveni un eveniment memorabil în viața studențimii noastre, care va da noi sensuri și dimensiuni activității noastre, urez succes deplin și activitate rodnică acestui apropiat și înalt for studențesc.

Asist. univ. Nic. BUJDOIU
secretar al Comitetului U.T.C.
pe Centrul universitar Brașov

---

din afara studiului îmbogățirii sale spirituale, manifestării sale în cultură, literatură, artă, sport, recreării civilizate. Dezbătînd diferitele aspecte ale acestor activități, evidențiind lipsurile care se mai resimt serios în selectarea unor programe și repertorii, în stimularea unor inițiative lipsite de un conținut educativ elevat, a unor acțiuni distractive tributare uneori snobismului și prostului gust, Conferința va cere asociațiilor studențești să polarizeze tot mai mult preferințele studenților pentru manifestări care să le îmbogățească universul spiritual, să le insufle sentimente frumoase și preocupări majore, pentru a se asigura în permanență desfășurarea unei ample activități cultural-artistice, distractive, sportive și turistice, care să cultive la tinerii aflați pe băncile facultății prețuirea și pasiunea pentru cunoașterea marilor valori spirituale ale poporului nostru și ale umanității, să stimuleze cu pricepere și discernămînt inițiativele tinerești în toate aceste domenii, să atragă în inițierea și organizarea manifestărilor colectivele studențești pentru a contribui și pe această cale la formarea unor intelectuali și cetățeni care să întruchipeze idealul despre om al socității noastre.

Manifestare fără precedent în istoria învățămîntului românesc a eforturilor materiale imense pe care societatea, prin strădania plină de dragoste a partidului și statului, le întreprinde pentru a asigura o studenție lipsită de grijile cotidiene ale existenței fiilor săi, bursele pe care le primesc peste 65 la sută dintre studenți, căminele și cantinele completează în chip elocvent tabloul general al condițiilor de viață și studiu pe care le oferă învățămîntul nostru superior. O dată cu datoria de a învăța, de a se pregăti cu toată conștiinciozitatea, studentul beneficiar al atîtor înlesniri trebuie să se simtă răspunzător și pentru felul cum utilizează aceste mijloace, pentru grija pe care trebuie s-o aibă ca acestea să ofere un cadru de viață optim și pentru promoțiile ce-i vor urma.

Potrivit propunerilor unanime formulate în ultimul timp de către membrii organizațiilor de tineret, dezbaterii care a avut loc recent în cadrul plenarei comune a C.C. al U.T.C. și Consiliului U.A.S.R. pe marginea proiectului de statut al organizației studențești, actuala conferință va lua în discuție crearea unui cadru unitar al desfășurării întregii activități politice și profesionale a studențimii pentru ca asociațiile ca forme specifice de organizare a Uniunii Tineretului Comunist în învățămîntul superior să devină factori din ce în ce mai activi, **îndeplinindu-și cu succes atribuțiile ce le revin de organizații revoluționare, pentru a-și spori capacitatea de a iniția o gamă largă de acțiuni și manifestări politice, profesionale, cultural-artistice și sportive care să cuprinră întreaga masă a studenților.**

Însuflețită de entuziasmul creator cu care întregul popor întîmpină cea de a 25-a aniversare a Eliberării patriei și Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, studențimea, avînd ca for reprezentativ Conferința, încearcă un sentiment de bucurie și mîndrie că e martoră și părtașă la realizarea grandioasei opere de prosperitate materială și spirituală a țării, în al cărei bilanț sînt cuprinse și realizările învățămîntului superior românesc.

Expresia acestei nețărmurite recunoștințe față de popor și partid, față de epoca glorioasă în care creștem, epoca socialismului victorios, să o constituie strădania noastră zilnică de a ne pregăti avînd în permanență trează conștiința răspunderii pe care o implică munca viitoare în marele amfiteatru al patriei noastre înfloritoare.

Făcîndu-ne ecoul gîndurilor și sentimentelor care animă studențimea în aceste zile deopotrivă entuziaste și lucide, pătrunse de fiorul bucuriei și de conștiința responsabilității, revista noastră urează Conferinței a VII-a a U.A.S.R. să se înscrie ca un moment important în viața studențimii, a activității sale obștești, ca o chemare cu ample rezonanțe la o prezență tot mai activă în viața universitară, în întreaga viață social-politică a țării.

confidențe

O „confidență" devine prilejul neașteptat al unei dezbateri despre

Frumusețea morală

In numărul din 2 aprilie al revistei noastre, sub titlul „Există o ieșire ?" a apărut scrisoarea Liviei, o „confidență" din multele sosite pe adresa redacției.

Din Cluj, Livia solicita un sfat pentru rezolvarea unei situații aparent speciale, aparent de nerezolvat : cum să răspundă drept, fără greșeală, celor doi bărbați care o iubesc și o cer în căsătorie, avînd în vedere faptul că îi iubește în egală măsură pe amîndoi.

Am admis că e o treabă foarte încurcată și, fără experiența unei situații cît de cît asemănătoare, convins fiind că în astfel de probleme sfaturile au un folos îndoielnic, am încredințat tiparului patetica întrebare a Liviei. Am scris mai sus „situație aparent specială", deoarece, din lectura celor cîteva zeci de răspunsuri sosite la cîteva zile de la apariția revistei — și scrisori vor mai sosi încă — am aflat că întîmplarea, ca ipoteză „de lucru", să-i zicem, și în diferite variante, a încercat des credințele, revelațiile și raționamentele morale ale cititorilor noștri.

Toți cei care răspund acestei scrisori sînt de acord că sfaturile sînt întotdeauna de prisos și toți dau... sfaturi. Inconsecvența se explică, probabil, prin dorința comună de a afirma propriile idei și sentimente morale, de a le proba prin dialog, deocamdată, în așteptarea unor îndoieli viitoare, personale, foarte personale.

„...în speranța că am să vă conving să alegeți frumusețea morală"

Astfel încheie L.C. Visarion din București, „student clasa a V-a", o scrisoare în cinci puncte, de rigoare matematică, în tonul amar al bărbatului mîhnit de desăvîrșita nestatornicie a femeii :

„Dacă îi iubești pe amîndoi la fel de mult, alege-l pe primul, pentru că a fost primul. Cine-și propune să fie om adevărat, ca omul pe care-l căuta Diogene ziua cu un opaiț aprins, trebuie să fie, în primul rînd, sincer cu el însuși. Explică-i primului, mai întîi, ce s-a întîmplat. Ar fi o dovadă de sinceritate, o dovadă necesară. Dacă te iubește, te va înțelege și va aprecia acest curaj ; și faptul că nu ar vrea să înțeleagă ar fi tot atît de folositor pentru viața voastră care trebuie să fie clară.

2. Am privit, cred, de mai multe ori decît dumneata tavanul și, deși pare impropriu, l-am privit mai ales noaptea. Am cugetat la cît de relativă e frumusețea. Iată, despre oricare lucru se pot spune mai multe adevăruri contradictorii și totuși adevăruri. Eu aleg întotdeauna un adevăr general : frumusetea morală.

3. Incearcă și vezi dacă nu cumva cei doi iubesc la rîndul lor tot cîte... două persoane. Cum ai reacționa la o astfel de „confidență" ?

4. Iartă-mi prozaismul, dar nefiind exclus și un al patrulea (Z) pe lîngă L și M, încearcă măcar să nu-l pierzi pe al treilea, examenul de stat.

5. Mai gîndește-te, poate ajungi la concluzia că nu-l iubești nici pe L nici pe M, ci îți iubești numai propria persoană. Cînd iubești profund te întrebi numai cît dai și nu cît primești. Am scris toate acestea în speranța că am să vă conving să alegeți frumusețea morală, în speranța că pot fi de folos cuiva".

O scrisoare scurtă, îndelung meditată

„Aproape fiecare om trăiește mai multe iubiri, în general neegale și nesimultane Trebuie să descoperi ordinea și deosebirile între iubirile tale. Dar dacă ești convinsă că îi iubești deodată, în mod absolut egal, să fii la fel de convinsă că amîndoi te iubesc mai puțin decît crezi, pentru că situația ta e de excepție și nu se prea potrivesc în viață mai multe situații de excepție în același timp. Explică-le ce gîndești și vei avea prilejul unei întîmplări de-o viață". (Aurel Malene, student, Timișoara).

Cercul de cretă caucazian

Cunoașteți piesa lui Brecht sau, dacă nu, parabola de întinsă circulație despre cele două femei care pretindeau a fi mama aceluiași copil ? Copilul e așezat între ele. Sînt invitate să-l apuce fiecare de cîte o mînă și să revină celei mai puternice. Mama adevărată cedează, nu-l atinge, pentru a nu-i pricinui vreun rău.

Intr-un fel, aceasta e soluția pe care o propun mai mulți.

„Să-i inviți pe amîndoi la o cafea — propune Ioan Breban, IV Mine, I.M.P. — să le explici totul, eventual să le dai să citească scrisoarea din Viața studențească.

S-ar putea să te părăsească amîndoi imediat. S-ar putea naște o adîncă dușmănie între ei, gelozie și orgoliu stîrnit și te vor uita pentru că ai fost pricina acestei tulburări. S-ar putea ca unul să cedeze în favoarea celuilalt (vezi judecata lui Solomon cu cele două mame). Cel care cedează are într-adevăr un suflet ales. Pentru el contează, în primul rînd, fericirea ta".

Cineva oferă o idee asemănătoare și semnează : un alt M.

„Părerea mea este că nu trebuie să-l faci pe cel dintîi să sufere. Intre două iubiri apropiate în timp, dacă sînt cu adevărat adînci, prima e cea mai durabilă, are cele mai multe șanse de durată. L ține foarte mult la tine. Ți-a dovedit-o și prin felul cum a reacționat în gară. Și dacă M este așa cum afirmi — veșnic gata să susțină o cauză frumoasă — cred că te va înțelege și va suferi mai puțin decît L, pentru că, oricum, lîngă suferința de a te pierde are mulțumirea unui gest bărbătesc, moral, frumos. Încă ceva : spui că îi iubești la fel de mult, dar vorbești în special despre L, iar despre M doar prin raportare la acesta !"

In tot ceea ce se cheamă fericire...

Mircea Bertea, elev în clasa a XII-a, curs seral, începe un fel de proces al cazului :

„In tot ceea ce se cheamă fericire trebuie să integrăm, în primul rînd, acele calități care au un substrat solid, filozofic, care te pot duce la ideal, prin ideal înțelegînd tot ce-ți propui să realizezi pentru a cîștiga prețuirea semenilor tăi. Știind ce vrei, cunoscîndu-te, ești fericit. Evident, nu sînt idei inventate de mine. Subscriu numai la ele. Căsătoria e doar climatul, dragostea vreau să spun. Atîtea complicații în viață — și în dragoste — dovedesc, Livia, că nu crezi puternic în ceva, în afară de posibilitatea unei iubiri utopice, perfecte. Dacă ai atîtea „probleme" este pentru că nu ești destul de sigură pe tine, nu ai ajuns la acea constanță de care are nevoie neapărat un om pentru a hotărî. Aș vrea să te întreb ce se va întîmpla dacă vei întîlni curînd un alt M care să recite mai frumos ca primul ? Crezi că te poți împărți în două, în trei sau în mai multe părți ? Atunci cînd iubești cu adevărat, ai descoperit pentru prima oară ce vrei și multă vreme, adesea o viață, nu mai ai timp pentru o dragoste, o altă dragoste, o altă descoperire. De fapt, nu prea am înțeles ce crezi tu Livia că e dragostea".

Mircea Dărăban din Timișoara, Mecanică V, într-o scrisoare care începe dur și sfîrșește prietenește și suficient de indecis, avînd parcă revelația unei astfel de posibilități, mai curioase, mai neasemănătoare cu ce știm despre inima noastră, caută, între frazele Liviei, adevărul pur și dureros :

„Faptul că te-a cucerit, printre altele, cu versuri, nu mi se pare un argument pentru a-l numi pe M un „suflet ales". A recita este pentru un actor, de multe ori, un act reflex. În M nu ai avut niciodată mare încredere. E băiat frumos, student, la „arte", cu succes sigur la fete. Ți-a fost mereu teamă că te va părăsi și, pentru orice eventualitate, l-ai păstrat pe L. Prin urmare, n-ar fi o operație prea dureroasă înlăturarea lui M, dar ți-e teamă de tine, nici tu nu ești sigură că alegi cu sentimente veritabile și nu după fantezii de o clipă. Din felul cum scrii se vede că L îți este mai apropiat, de fapt scrii convingător doar despre el. M pare să existe îndeosebi în imaginația ta".

Tot jocul imaginației e presupus și de Iancu Aizie din Tecuci. El povestește cu ciudată emoție o întîmplare asemănătoare, în care L a fost unul din prietenii săi. (După ton, întîmplarea pare personală).

„Faptul că pe M îl vedeți atît de rar, dar îl iubiți la fel de mult ca și pe L, e o dovadă că acesta, M, există ferm doar în imaginația dumneavoastră, încîntată de dilemă. Dacă aș fi în locul dumneavoastră mi-aș pune alte întrebări. De pildă, ce fel de om sînt eu, cel care trăiesc de doi ani într-o situație falsă, într-o dulce stare de minciună. Și dacă ei vă iubesc profund, cum le veți dovedi că-i iubiți la fel de mult ? La urma urmei, problema se pune așa : are cineva dreptul... ?"

La celălalt pol, practic, se află cîțiva din cei care răspund Liviei.

Mariana Calotă, elevă, scrie : „Draga mea, sfaturi mai bune ți-ar da o mamă sau o bunică. Eu cred că nu trebuie să te gîndești așa de mult la M doar pentru că el te-a sărutat primul. Te-aș sfătui să faci ce făceau fetele de împărați în basmele copilăriei. Spune-i fiecăruia din ei despre celălalt și vezi cum reacționează ei. Și cel care spune că vrea numai fericirea ta și cedează, acela să fie soțul. Și cel care spune „alege tu", nu te iubește sincer, și, în plus, e prea sigur de sine".

Alți corespondenți (Nistor, Radu M, Adrian Lojniță) pot subscrie la una din părerile amintite pînă acum.

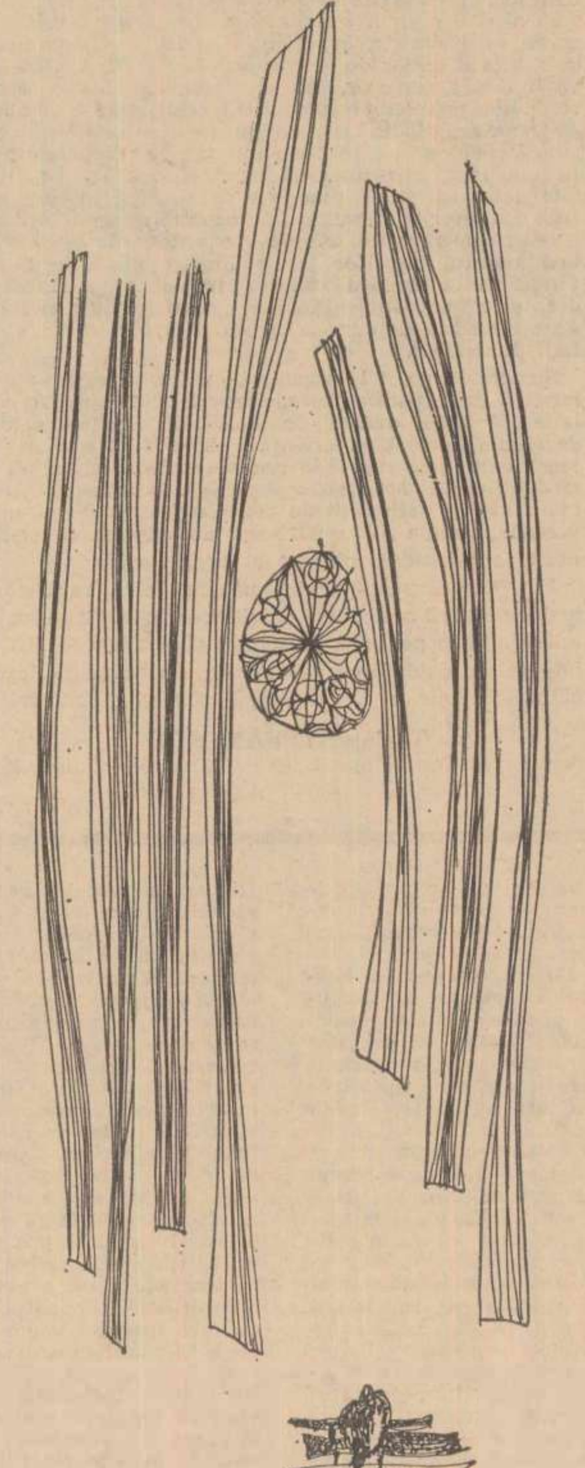
Ceanu Pațiu, Științe economice, Cluj, are mare plăcere pentru pilde. Scrie : „Pentru a te întîlni cu adevărata dragoste trebuie să fii un bun psiholog, să fii conștient de posibilitățile tale, de sinceritatea sentimentelor tale, de responsabilitățile pe care ți le asumi, în orice situație, în dragoste. Ce povestești tu pare să verifice zicerea populară despre femeile care adună bani albi pentru zile negre. Imi amintesc de răspunsul pe care un profesor l-a dat unui student îndrăgostit de... trei fete în același timp, prima ca o flacără, a doua blîndă, inspirîndu-i aceeași liniște și blîndețe, a treia hotărîtă să cucerească viața și să trăiască curajos și în succes. Profesorul i-a propus să caute o a patra fată cu toate aceste calități".

Pentru toți oamenii minunați pe care-i cunosc...

Am ales, pentru încheiere, o scrisoare semnată de Livia. O altă fată cu același nume, Livia Onuț.

Cineva, în redacție, trebuia să citească toate scrisorile. Citind, să selecteze, vrînd-nevrînd, ideile proprii. E omenește. Vreau să spun că întreg articolul înseamnă răspunsul nostru la scrisoarea Liviei. Probabil că scrisorile puteau fi citite și altfel, evidențiind alte sensuri, alte soluții.

„Pentru toți oamenii minunați pe care-i cunosc am sentimente de admirație, de simpatie, mă simt bine în apropierea lor, mă bucur că-i cunosc, că le face plăcere prezența mea. Sînt fericită că ei s-au născut și eu îi cunosc. Dar există un om despre care nu pot spune prea multe lucruri, pentru că tot ce aș spune e palid, nesemnificativ. Nu-l compar niciodată cu nimeni. Este așa cum este și îl iubesc".

Pentru autenticitatea fragmentelor care alcătuiesc această pagină semnează Tudor OCTAVIAN

TIMPUL LIBER — TIMP AL ÎMBOGĂȚIRII SPIRITUALE

Este foarte greu a vorbi despre „timpul liber" atîta vreme cît termenul, deși folosit în mod curent, nu este destul de bine precizat. Într-adevăr, ne-am gîndit vreodată care este timpul liber al unui om, și mai cu seamă al unui tînăr aflat într-un permanent proces de educare și acumulare de cunoștințe ? Folosim, în general, termenul gîndindu-ne la intervalul de timp în care o persoană nu este reținută de preocupările sale profesionale care îi sînt necesare și sînt necesare altora. **Dar, dacă avem în vedere că odihna este de asemenea o necesitate vitală pentru fiecare om, hrana și mișcarea fizică la fel, iar un spectacol, o carte, un muzeu reprezintă, la urma urmei, tot o necesitate (nu vorbim adesea de „hrană spirituală ?"), care mai este timpul liber ?**

Poate că vorbind de timpul liber al studiului ar fi concludent un calcul în care cifrele, luate la nivel mediu, nu oglindesc — evident — situații concrete de tot felul, dar pot oferi o imagine generală. O săptămînă de activitate (deci de duminică seara pînă sîmbătă seara) însumează 144 de ore. Cum se repartizează ele în programul unui student ? Cel puțin 30 sînt afectate cursurilor, 25 — studiului individual, 42 — odihnei, iar cel puțin 25 de ore reprezintă timpul afectat meselor și diverselor drumuri. Dacă din cele 22 de ore rămase vom scădea 4, consacrate activităților obștești, 8 pentru spectacole, muzee, expoziții (cifra situîndu-se mai degrabă sub medie), 10 pentru lecturi personale și mișcări fizice (chiar dacă este vorba de o simplă plimbare), constatăm că nu mai rămîne nici o oră din totalul celor 144 și, să notăm, în treacăt, omiterea timpului afectat igienei personale, diferitelor preocupări, uneori constante, alteori neprevăzute sau chiar... a timpului pierdut !

Dar să admitem că cele 22 de ore de care aminteam mai sus reprezintă, la urma urmei, timpul liber al studentului. Nu este puțin și, dacă adăugăm 10 ore de duminică, putem fi chiar optimiști (evident, nu am luat în considerare perioadele sesiunilor de examene). **Asupra acestor 32 de ore libere săptămînal tentațiile cronofage ale orașului universitar se năpustesc fără milă, căutind să acapareze cît mai mult. Aceste 32 de ore și aceste tentații dau de furcă mai cu seamă comisiilor culturale, sportive și turistice din facultăți, institute și de la nivelul centrului universitar, chemate — primele — să transforme în realitate un generos principiu : timpul liber — timp al îmbogățirii spirituale a studentului.**

Căci este necesar să pornim de la o premisă majoră : un tînăr, dar mai ales un student, nu are voie „să omoare timpul", să-l risipească inutil și poate că ar trebui să ne facem un principiu dintr-o frază a lui George Călinescu, care, într-o „Cronică a pesimistului" din 1947, replica, vehement, preopinentului său imaginar ce-i propunea „să mai omoare timpul împreună" : **Avem, iubite somnolent, atîtea de făcut pentru țara noastră, încît mai nimerit ar fi fost dacă ai fi zis : să înviem timpul, să turnăm în el un combustibil pentru ca flacăra să țîșnească cu sporită putere".**

Fiecare clipă trebuie să aducă un folos omului care o trăiește și — de ce n-am spune-o ? — se pare că studenții înțeleg din ce în ce mai mult acest lucru. Este cu atît mai greu pentru o comisie culturală să hotărească **ce, cum, cînd și în ce măsură** trebuie organizat, astfel ca, fără a neglija vreun moment aspectul de conținut al oricărei activități culturale sau artistice, studenții să aibă numai de cîștigat.

Locul care trebuie să polarizeze interesul studentului bucureștean în timpul său liber este, în primul rînd, Casa de cultură a studenților. O asemenea instituție are, în Capitală, o sarcină extrem de dificilă și

ingrată în același timp, căci, cu toate strădaniile celor ce-i dirijează activitatea, este, practic, imposibil să satisfaci dorințele a peste 40 000 de studenți. De aici — **necesitatea imperioasă de a cunoaște în permanență „pulsul" vieții studențești**, de a selecta cu discernămînt propunerile lor, de a ști să oferi ceea ce poate avea reale șanse de succes. S-au realizat importante succese în acestă direcție și Teatrul studențesc „Podul" sau ansamblul folcloric „Doina", locuri de împlinire a talentelor interpretative studențești la cel mai înalt nivel de exigență, cenaclul „Atlantida" — mediu spiritual cît se poate de adecvat consacrării „studentului născut poet", sau recent înființatul „club al actualităților" — sursă de informare și forum de dezbateri pe diverse teme — sînt exemplele cele mai evidente. Casa de cultură se străduiește de asemenea să ofere studenților posibilități de cunoaștere a vieții artistice a Capitalei, fie prin achiziționarea unor spectacole, fie prin agenția centrală care pune la dispoziție bilete la orice spectacol din Capitală.

Cu toate acestea, la Casa de cultură mai sînt multe de făcut. Dacă înființîndu-se „Student-clubul", căruia i s-a pus la dispoziție unul din cele mai elegante spații de acest fel din Capitală, s-a realizat o atragere a studenților spre acest loc, nu trebuie să uităm că acesta a fost conceput nu numai pentru a-l face pe student să-și bea cafeaua nu la „Tosca" sau „Albina", ci la Casa de cultură. Or, în ultimul timp, programul artistic și cultural al clubului este într-un evident regres. Așa, de exemplu, inițiativa organizării în Student-club a unei zile a institutelor de artă a fost, nu se știe de ce, abandonată, deși ea ar fi putut fixa coordonate noi în activitatea culturală studențească. Expoziții personale sau colective ale studenților de la Institutul de artă plastică, filme de scurtmetraj ale viitorilor regizori de la I.AT.C., recitaluri ale celor de la Conservator, toate acestea ar putea fi tot atîtea forme noi de îmbogățire a conținutului activității „Studentclubului".

Preocupările comisiei culturale din cadrul Comitetului U.T.C. al centrului universitar București s-au îndreptat, pe lîngă munca de îndrumare a activității din institute, spre diversificarea formelor de desfășurare a acestor activități, spre cuprinderea unui număr cît mai mare de studenți — imperativ major și permanent al muncii sale. Paralel cu acestea se impune reluarea legăturilor — odinioară foarte strînse — dintre factorii răspunzători de activitatea culturală a studenților și instituțiile de artă din Capitală, care printr-o colaborare mai strînsă cu tineretul, vor avea ele însele de cîștigat. Studentul care își petrece patru, cinci sau șase ani din viață într-un centru cultural de talia Bucureștiului este „obligat" să fi pătruns, măcar o dată, nu numai în sălile de cinematograf, dar și în muzeele de artă, în sălile Filarmonicii, ale teatrelor. **Accesul la cultură, asigurat astăzi de condiții materiale de neînchipuit, nu este folosit încă așa cum trebuie de studenți și, dacă este adevărat că uneori repertoriile instituțiilor de artă nu sînt la cel mai înalt nivel, nu e mai puțin real că și interesul studenților față de aceste manifestări a scăzut, iar comisiile culturale au cam neglijat acest aspect care le facilitează mult munca.**

După cum s-a putut observa, nu am intenționat aici o expunere detaliată a tuturor problemelor pe care preocupările de îmbogățire spirituală a studenților în timpul lor liber le ridică. Nu am dorit nici măcar o teoretizare sau o opinie concludentă, pentru că această activitate are un caracter continuu, cu o finalitate de care, deși apropiindu-ne mereu, nu vom putea socoti niciodată că am împlinit-o. Faptul este normal, se înscrie în evoluția firească a concepției tineretului nostru studios și readucerea lui în discuție nu înseamnă altceva decît că trebuie să ne preocupe în permanență.

Cezar TABARCEA
șeful comisiei culturale
a Comitetului U.T.C.
din centrul universitar
București

CONTINUITATE ȘI FINALITATE ÎN ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ STUDENȚEASCĂ

Activitatea științifică studențească reprezintă, din punct de vedere formativ și informativ, o prețioasă întregire adusă procesului propriu-zis de învățămînt. În plus, importanța ei deosebită rezultă și din faptul că nu arareori lucrările științifice studențești constituie însemnate contribuții la progresul științei și tehnicii.

Obținerea unor rezultate presupune o continuitate consecventă a muncii științifice, fără salturi și întreruperi nejustificate. *Diversificarea formelor activității științifice studențești nu trebuie să constituie doar o problemă în sine, ci trebuie să asigure, printre altele, și această continuitate în muncă. La cîteva facultăți clujene, anumite catedre organizează un tip de manifestări intitulate „Conferințe științifice", în care sînt prezentate și comentate diferite lucrări științifice, și cu această ocazie s-ar putea prezenta și lucrări studențești măcar de cîteva ori într-un semestru, fapt care ar constitui totodată un mijloc eficient de popularizare a activității științifice studențești. La Facultatea de chimie, tov. conf. dr. Nioc Gavril a inițiat un ciclu săptămînal numit „seminar de cinetică chimică", unde se prezintă și se analizează lucrări științifice publicate sau în curs de publicare, reluînd firul raționamentului și disecînd problemele în cele mai mici amănunte.*

O problemă importantă și încă nu pe deplin rezolvată este cea a cointeresării studenților în activitatea științifică. Faptul că majoritatea lucrărilor de cerc se transformă final în lucrări de diplomă constituie într-adevăr o latură a acestei probleme, dar nu trebuie să ne rezumăm la atît. Cele mai bune lucrări trebuie neîntîrziat publicate — lucru de care trebuie să se preocupe într-o măsură mai mare atît conducătorii științifici cît și organizațiile de tineret din facultăți, de asemenea nu trebuie neglijată nici latura materială a cointeresării. *Majoritatea temelor propuse pentru cercuri fac parte numai din planul de cercetări al catedrei pe lîngă care funcționează cercul și acesta este unul din principalii factori care întîrzie rezolvarea acestui deziderat. De cele mai multe ori, în special pentru studenții anilor mici, alegerea unei teme din noianul de informații oferit de știință și tehnică este însă dificilă ; ar fi indicat deci să se recurgă într-o măsură mai mare la planurile tematice de inovații și cercetări propuse de practica productivă. Regăsim astfel problema mult discutată și puțin soluționată a aplicabilității practice a lucrărilor studențești.*

Un bun prilej pentru crearea unei legături mai strînse între activitatea științifică studențească și munca productivă îl constituie practica în producție, formă de învățămînt existentă la anumite facultăți și poate studierea posibilităților în acest sens ar contura forme noi și eficiente de desfășurare a acesteia, eliminînd urmele de formalism care mai persistă încă. Pe durata practicii în producție s-ar putea încheia contracte — individuale sau în grup — între studenți și diverse întreprinderi industriale, unde aceștia să participe efectiv la rezolvarea unor probleme care se ivesc în activitatea acestor întreprinderi, în cazul în care aceste probleme sînt în legătură directă cu cele studiate la cercurile științifice. *În ipoteza că este posibilă încheierea unor astfel de contracte, dacă alegerea studenților este făcută cu discernămînt, ținînd seama de posibilitățile și cunoștințele lor, succesele nu vor întîrzia să se arate și vor anula neîncrederea cu care această posibilitate este privită în prezent.*

Cercurile științifice care se ocupă cu cercetarea fundamentală, precum și cercurile cu profil umanistic, nu pot fi nici ele neglijate. Pentru valorificarea cît mai deplină a rezultatelor obținute, și acest lucru este de fapt general valabil, este necesară o colaborare mai strînsă a diferitelor cercuri științifice, atît între ele cît și cu filialele Academiei R.S.R., fapt care duce la o mai bună coordonare a tematicii, la integrarea acesteia într-o problematică unitară. *Colaborarea cercurilor de același profil sau de profile apropiate din centre universitare diferite nu trebuie să se rezume doar la sesiunile pe țară ale cercurilor științifice sau la seminariile naționale, ci acestea trebuie să întrețină legături permanente, să-și cunoască reciproc tematica.* Membrii unor cercuri științifice studențești de profile apropiate ar putea colabora și mai strîns, elaborînd chiar lucrări comune și credem că o astfel de inițiativă ar prezenta numeroase valențe fructificabile.

Activitatea științifică studențească trebuie să aibă o strînsă legătură și cu profilul viitorului loc de muncă. *Problema prezintă două aspecte. Studenții, care au hotărît deja în ce domeniu doresc să lucreze, ar fi indicat să beneficieze de posibilitatea de a propune o tematică de maximă utilitate pentru ei înșiși.*

Bunăoară, la universitate unde se pregătesc și cadre pentru învățămîntul mediu, credem că ar fi eficace înființarea unor cercuri de metodica predării anumitor discipline și chiar existența unor lucrări de diplomă din acest domeniu. Această cerință trebuie să fie însă temeinic studiată înainte de a se întreprinde vreo măsură concretă, să se prevadă măcar aproximativ pe ce participare studențească se poate conta și dacă prezintă eficiență în toate cazurile, deoarece nu trebuie înființate cercuri noi doar de dragul de a le înființa. Un alt aspect al problemei este informarea studenților la repartizare în privința muncii care o vor avea de desfășurat, deoarece simpla menționare a localității și a instituției de repartizare nu este suficientă. Sintem de părere că, într-un moment fundamental ca acela al alegerii de către un absolvent al locului de muncă, nu trebuie să se facă economie de timp, deoarece cîteva minute economisite de comisie pot să însemne pentru absolvent ani întregi de muncă într-un domeniu care nu-l atrage în mod deosebit și în care nu dă randamentul pe care l-ar da în altă parte.

Organizațiile de tineret trebuie să desfășoare o activitate convergentă în direcția muncii științifice studențești, să-și aducă într-o măsură mai mare aportul la sondarea opiniei studenților, cadrelor didactice și a specialiștilor din producție, în toate problemele acestei activități, să o îndrume și să o controleze pentru ca studenții-cercetători să contribuie la un nivel superior, adecvat, la îmbogățirea patrimoniului științei și tehnicii, la formarea lor ca specialiști, la progresul și prestigiul Patriei.

Mihail LUNGU
șeful comisiei profesionale
a Consiliului U.A.S.
din centrul universitar Cluj

Forumului studen[ţesc]
— gîndul
şi inima noastr[ă]

Mărturisire

Trăind neîntrerupt, de cînd eram student, în mijlocul studenţilor, optica mea este probabil mult influenţată de a lor. Este o mărturisire pe care o fac cu linişte, fiindcă partidul ne-a învăţat, încetul cu încetul, să considerăm tineretul ţării noastre ca pe o componentă nu numai de viitor, ci actuală a societăţii socialiste.

Astfel, tendinţa mea naturală de a încadra studenţii cu întreaga răspundere şi cu depline drepturi în viaţa socială este sprijinită pe o temelie fără cusur.

Conferinţa pe ţară a Uniunii asociaţiilor studenţilor este pentru mine comparabilă în importanţă cu Conferinţa naţională a cadrelor didactice şi am certitudinea că şi studenţii o vor preţui ca atare. M-am obişnuit de mult să cer studenţilor mei să judece situaţii de răspundere şi să ţin seama de judecata lor, chiar şi uneori cînd părea îndrăzneaţă, severă sau avîntată.

De aceea, aştept cu emoţie să-i aud dezbătînd probleme de bază ale vieţii studenţeşti cu acea maturitate pe care le-am pus-o la încercare de atîtea ori.

Maturitate nu înseamnă însă acceptarea automată a tiparelor, maturitate în revoluţia ştiinţifico-tehnică actuală înseamnă practicarea perspectivei pe actualitate, gîndirea cu mintea spre viitor şi cu picioarele pe pămînt.

Probleme ca aceea a noilor orientări ale învăţămîntului superior privesc cu aceeaşi stringenţă pe studenţi ca şi pe profesori. Fiindcă viaţa ne-a demonstrat că totdeauna viitorul construcţiei sociale este fondat pe ceea ce am învăţat azi, ieri sau alaltăieri, cu ani în urmă.

Fiindcă reacţiile provocate de mersul înainte al revoluţiei tehnico-ştiinţifice au loc în lanţ, apare ca o problemă capitală, aceea a participării învăţămîntului superior la cercetarea ştiinţifică prin descoperirea şi formarea vocaţiilor în rîndurile studenţilor. Cultivarea şi promovarea aptitudinilor pentru cercetare trebuie să fie aspiraţia cea mai înaltă a studenţimii noastre cu sprijinul şi îndemnul profesorilor ei.

Spicuind gîndurile care îmi trec prin minte vertiginos, stîrnite de apropierea Conferinţei pe ţară a Uniunii asociaţiilor studenţilor, îmi dau seama că interesul meu pentru acest eveniment depăşeşte pe cel al unui invitat.

Urînd conferinţei cel mai răsunător succes pe care îl pot realiza avîntul, voinţa, maturitatea şi competenţa reunite, sper că mi se va ierta o exagerare a adeziunii la ţelurile acestei conferinţe, de care mi se pare că nu pot fi chiar străin.

Acad. prof. Nicolae TEODORESCU

Un izvor de încredere în viitorul culturii româneşti

Studentul e omul tînăr la vîrsta cînd e capabil să gîndească nu numai bine, ci să gîndească şi cu entuziasm. Iar entuziasmul deschide poarta spre fapte. De aceasta mă convinge tot mai mult contactul meu cu studenţimea, fete şi băieţi. Gîndirea lor entuziastă e un minunat ferment pentru viaţa intelectuală, acum cînd pe plan naţional şi internaţional spiritul creator cucereşte cu o nemaicunoscută repeziciune teren. În gigantica desfăşurare de energie umană creatoare studenţimea trebuie să devină tot mai mult o forţă de prima linie, aceasta mai mult ca oriunde în ţările socialiste, în care nimic din ceea ce e preţios în om şi pentru om nu poate să rămînă nevalorificat. Suprema formă a patriotismului — acest motor al vieţii noastre sociale — trebuie să fie pentru studenţi angajarea totală a forţelor lor de muncă pe drumul perpetuei înnoiri cerute de timpul şi condiţiile din ţara noastră. Ei se bucură de încrederea conducerii de partid şi de stat şi li se acordă tot sprijinul şi grija tocmai pentru că, fără discuţie, constituie speranţa unui orizont ce se anunţă luminos în toate domeniile de creaţie.

Eu am intrat în rîndurile studenţimii cu 40 de ani în urmă şi astăzi, deşi profesor bătrîn, simt mai mult ca oricînd nevoia de a sta la rînd cu ei. Primăvara vieţii care-i însufleţeşte pe ei, prospeţimea gîndirii şi setea lor de cunoaştere mă îndeamnă ca eu însumi să nu las rugină în articulaţiile maşinăriei mele intelectuale. Iar entuziasmul lor este pentru mine un izvor de încredere în viitorul muncii intelectuale din ţara noastră.

Le urez ca, la Conferinţa Uniunii asociaţiilor studenţilor, toată vigoarea lor tinerească, înmănunchiată sub drapelul de luptă al socialismului, să lumineze înflăcărată ca un foc de tabără al spiritului românesc, pus creator în slujba celor mai înalte idealuri umanitare.

Acad. prof. Mihai BENIUC

Progresul multilateral al învăţămîntului depinde şi de voi, dragi studenţi

Sîntem martori cu toţii, cadre didactice şi studenţi, la eforturile nemaiîntîlnite pînă acum, care se fac pentru propăşirea continuă a învăţămîntului românesc. Sînt convins că sentimentele de profundă satisfacţie pentru prefacerile cu adevărat revoluţionare ale învăţămîntului nostru în ultimii douăzeci de ani îşi vor găsi expresie şi la tribuna Conferinţei a VII-a a U.A.S.R., eveniment de maximă importanţă în viaţa studenţimii şi, implicit, în întreaga viaţă universitară. Aş dori ca dezbaterile să aibă loc în spiritul unei înalte responsabilităţi politice şi profesionale, în spiritul unei combativităţi creatoare, bine înţelese, fiind bine ştiut că progresul multilateral al învăţămîntului, dragi studenţi, depinde şi de voi. Ca for suprem al studenţimii române, conferinţa avînd, fără îndoială, ţelul suprem de a contribui la acest progres necesar, doresc să urez lucrărilor sale mers bun, iar participanţilor, delegaţi şi invitaţi, ca şi celorlalţi studenţi ai ţării, succese mari în aplicarea hotărîrilor ei.

Prof. dr. docent Alexandru PIRU
decan al Facultăţii de filologie a Universităţii din Craiova

Acesta ne incumbă dificile şi niciodată suficient împlinite răspunderi. Dificile pentru multitudinea problemelor şi preocupărilor pe care dezvoltarea personalităţii lor le implică, mereu neîmplinite faţă de sensul pozitiv, alert, al înaintării sociale, faţă de inepuizabila capacitate a tineretului de a capta idei şi sentimente, de amplitudinea elanurilor constructive ce-l animă.

Sub imperiul unor astfel de răspunderi, misiunea noastră presupune, nebănuit, un act de creaţie, rodnic în ambianţa plină de simpatie, devotament şi căldură a şcolii noastre superioare. Rolul nostru este favorizat şi facilitat de aleasa atenţie cu care au fost analizate şi reevaluate multiple potenţe pentru a consolida învăţămîntul românesc în raport cu exigenţele înfloririi civilizaţiei socialiste.

Cum se prefigurează intelectualul viitorului? Ce calităţi îi sînt necesare pentru a se putea raporta exigenţelor profesiei? Cît de receptiv poate deveni la dinamica gîndirii ştiinţifice şi a influenţelor creatoare? Care sînt cerinţele prezenţei sale civice? Toate acestea construiesc fundamentul concret, viguros al legăturii profund umane între generaţii, între profesori şi studenţi, căile integrării sociale şi profesionale ale viitorilor specialişti.

Este un semn al maturizării gîndirii tinere, prezenţa tot mai frecventă a acestei problematici în programul dezbaterilor şi activităţii organizaţiilor studenţeşti. Neîndoios, va fi prezentă, confirmată de noi atribute ale responsabilităţii şi la conferinţa pe ţară a asociaţiilor studenţilor.

Acad. prof. Eugen RĂDULESCU
rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu"

Cred în potenţialul intelectual al generaţiei universitare de astăzi

Sînt fericit că am din nou prilejul să salut cea de a VII-a Conferinţă a U.A.S.R., care, fără îndoială, va avea semnificaţia unei noi trepte pe drumul realizării aspiraţiilor noastre de continuă elevaţie a vieţii universitare din România.

Anii petrecuţi în mijlocul studenţimii braşovene, strădaniile mele şi ale colaboratorilor Casei de cultură mă îndreptăţesc să cred în uriaşul potenţial intelectual al generaţiei universitare de astăzi, premisă sigură a devenirii noastre ştiinţifice şi culturale. Structura studentului nostru este o fericită sinteză a unei febrile dorinţe de cunoaştere, a entuziasmului şi generozităţii dăruirii. E şi firesc să-i îndrăgeşti, să-ţi închini energiile acelora ce cu atîta clarviziune pregătesc strălucirea României socialiste de mîine.

Lector Dimitrie CAZACU
director al Casei de cultură a studenţilor din Braşov

Confluenţa unor preocupări majore

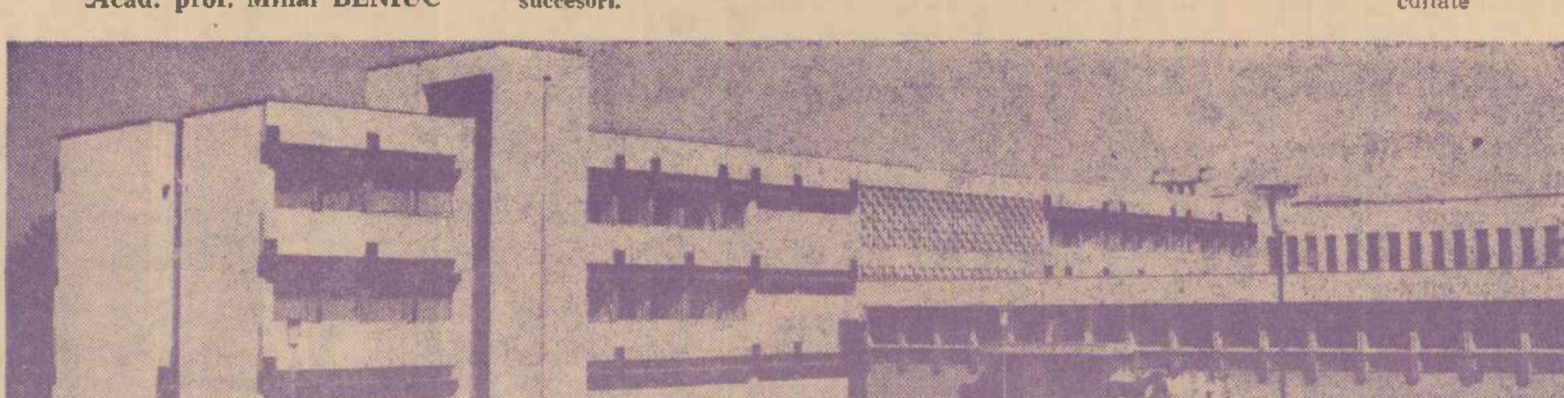
Avem marele privilegiu al profesiei — de a asista şi participa la împlinirea spirituală a unor oameni, azi la vîrsta studenţiei, mîine viitorii noştri interlocutori în specialitate, colaboratori şi succesori.

Vom face totul pentru perfecţionarea noastră continuă

Am plăcerea să fac parte dintr-o facultate cu rezultate meritorii la învăţătură — peste 90 la sută promovaţi în semestrul I, majoritatea studenţilor avînd note peste 7 şi numai 1,36 la sută sub 6. Anunţînd conferinţei acest succes, ne angajăm să nu ne oprim aici, ci să facem, în continuare, tot ce e posibil pentru perfecţionarea noastră. Sîntem o facultate foarte tînără — primii absolvenţi vor pleca în producţie abia peste 2 ani — şi dorim ca prestigiul de care ne bucurăm în centrul nostru universitar să crească, an de an, în urma rezultatelor pe care le vom obţine.

Am primit cu deosebită bucurie măsurile luate pe linie de partid şi de stat pentru perfecţionarea sistemului nostru de învăţămînt şi vom răspunde cum se cuvine, cu toate forţele noastre, grijii cu care sîntem înconjuraţi. I-am investit, în acest sens, pe colegii noştri, delegaţi la cea de-a VII-a Conferinţă a U.A.S.R., cu încrederea noastră, cu toate prerogativele necesare, pentru a face cunoscute în forul studenţesc sentimentele noastre, ataşamentul profund la întreaga politică internă şi internaţională a partidului şi a statului. Lor şi celorlalţi delegaţi la conferinţă, din cele 16 centre universitare ale ţării, le dorim să contribuie din plin la succesul desăvîrşit al lucrărilor forului nostru suprem.

Paula ILIONIU
studentă în anul II al Facultăţii de filologie a Universităţii din Craiova, preşedintă a Consiliului A. S. pe facultate

Tinereţea [...] şi maturi[...]

Stă în fire [...]
un adevărat [...]
ţări la flacăr[...]
unile viitoare [...]
noi intrarea [...]
împlinirii.
Conferinţa [...]
tul care înse[...]

sfatul suprem [...]
răspun[d]eri şi [...]
care ne încea[...]
ment are sem[...]
Pe noi, stud[...]
eveniment, co[...]
gajează deono[...]
sură încredere [...]
celaşi timp ţi[...]
îndatoririi.
Ca student [...]
cifrez în conţi[...]
nificaţia majo[...]
mea de crista[...]
care impulsio[...]
mei din întrea[...]
tul cald, coleg[...]
ferinţei este [...]
ţilor din Rom[...]

Vasi[...]
student, Fa[...]

Verigă intr[...] acum şi c[...]

Conferinţa a[...]
perioadă de a[...]
creatoare în to[...]
ştiinţei. Prin r[...]
dezbaterea ap[...]
pe care le imp[...]
imprima o tran[...]
toare în medi[...]
poate, oglinda [...]
nostru, a succ[...]
Tocmai pentru [...]
sens, o verigă d[...]
acum şi cele d[...]
treaga atenţie, [...]
gaţiilor şi invit[...]
Condiţiile ide[...]
studenţimii pri[...]
cretizate, pe pl[...]
P.C.R. cu priv[...]
şi în Legea înv[...]
mobilizeze pe [...]
la transpunerea [...]
cerute de civiliz[...]
Salutînd Con[...]
mele studenţilo[...]
tehnica timişor[...]
sale, în scopul [...]
celui mai potriv[...]
toare, în care v[...]
condiţiilor ce n[...]
le va lansa for[...]

Conf univ. d[...]
prorector al Ins[...]

Cea mai m[...]

Studenţii şi c[...]
pedagogic de t[...]
în aceste zile de [...]
tele lor spre ca[...]
lucrările celei d[...]
Fără îndoială, [...]
tineretului nostr[...]
de trecere în r[...]
analiză amplă [...]
aproape 150 000 [...]
listă au răspuns [...]
înconjuraţi.
Tineretul e ad[...]
nădejde a ţării.

irii

echi temei. ca
faptul de a cin-
indului dimensi-
işi aşteaptă prin
area substanţă a

este evenimen-
nainte de toate,

nii

onştiinţa marilor
ne. Sentimentul
i deosebit eveni-
a dăruirii totale
ţă şi sens acestui
bilează şi ne an-
nă în egală mă-
polarizează în a-
i şi maturitatea

de filozofie, des-
— alături de sem-
prem — limpezi-
sabilităţi sociale
tivitatea colegilor
ea, simt că salu-
să-l adresez con-
tuturor studen-

TINESCU
e-filozofie, Iaşi

de pînă

R. are loc într-o
, de efervescenţă
onomiei, culturii şi
fi prezentat, prin
uror problemelor
învăţămînt, ea va
lor din aceste sec-
ind, fără doar şi
or învăţămîntului
ctivelor de viitor.
fi, într-un anume
realizările de pînă
ta va polariza in-
al tuturor dele-
r studenţilor ţării.
de viaţă asigurate
i şi statului, con-
Directivele C.C. al
ea învăţămîntului
t de natură să ne
cadre didactice,
uror deziderateior

a U.A.S.R. în nu-
lactice de la Poli-
s deplin lucrărilor
asigurării cadrului
tatea noastră vii-
undem pe măsura
chemările pe care
udenţimii române.

DE SABATA
nic din Timişoara

e a ţării

e de la Institutul
dea işi îndreaptă
urile şi sentimen-
de se desfăşoară
rinţe a U.A.S.R.
marcant in viaţa
un minunat prilej
telor obţinute, de
felului cum cei
n România socia-
stei cu care sînt

te, cea mai mare
nvingere urez din

toată inima deplin succes celei de a VII-a Conferinţe a Uniunii asociaţiilor studenţilor din România.

Conf dr. Alexandru SĂNDULACHE
rectorul Institutului pedagogic din Oradea

Cultivarea în permanenţă a spiritului de încredere şi colaborare

În cursul ultimului an, problemele învăţămîntului, deci implicit ale tineretului studios, au primit un relief deosebit în preocupările partidului şi statului nostru. S-au adoptat cunoscutele măsuri de perfecţionare şi dezvoltare, prilej de ample dezbateri publice. Pe marginea lor, am auzit de multe ori subliniindu-se caracterul unitar al învăţămîntului nostru. Cuvîntul era rostit cu o anumită semnificaţie, pe care mi-aş îngădui să o lărgesc. Unitar este învăţămîntul din ţara noastră şi pentru că, în cadrul său, s-a instituit un spirit de conlucrare deplină între profesori şi studenţi. Din ce în ce mai conştientă, din ce în ce mai pătrunsă de justeţea politicii partidului, studenţimea a devenit un factor activ de colaborare la opera de ridicare a nivelului învăţămîntului, de înfăptuire a rosturilor sale ştiinţifice şi educative. Un rol important în dezvoltarea acestui spirit a revenit organizaţiilor de tineret. În ultimele luni, reprezentanţii studenţimii, la început mai timid, apoi cu tot mai matură hotărîre, cu un tot mai înalt sentiment de responsabilitate, şi-au spus cuvîntul în consiliile profesorale şi în senatul universitar. Noi, profesorii, dorim să întreţinem acest dialog constructiv. Sîntem convinşi că el va adăuga mereu un plus de experienţă preţioasă şi pentru dascăli şi pentru studenţi. Va adînci acea unitate de scop, de voinţă, pe care o simţim deja de mult instaurată în relaţiile dintre noi şi care e una din condiţiile succesului muncii educative. Acest spirit de încredere şi colaborare între studenţime şi corpul profesoral l-aş dori cultivat în primul rînd şi în permanenţă de către organizaţia studenţilor. Cu acest gînd, precum şi cu toate gîndurile bune cu care profesorul dedicat misiunii de instruire şi educare a tineretului însoţeşte orice strădanie a celor încredinţaţi lui spre a-i pregăti pentru marele examen al vieţii, adresez cele mai calde urări de succes Conferinţei a VII-a a Uniunii Asociaţiei studenţilor din România!

Conf. univ. Camil MUREŞAN
decanul
Facultăţii de istorie-filozofie,
Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj

Rodnicia confruntării noastre viitoare cu profesiunea

Mă gîndesc cu profundă emoţie la Conferinţa naţională a U.A.S.R. care, prin excelenţă, va fi încă un prilej deosebit de cunoaştere a modului de aplicare a politicii partidului şi statului nostru, de satisfacţie şi mulţumire pentru grija de care se bucură studenţimea românească.

Sîntem conştienţi de faptul că rodnicia confruntării noastre viitoare cu profesiunea depinde în mod hotărîtor de calitatea muncii pe care o desfăşurăm în facultate, de felul în care ne însuşim şi valorificăm cunoştinţele transmise de dascălii noştri. În institut ne sînt asigurate toate condiţiile ca nouă să ne rămînă o singură grijă fundamentală: învăţătura.

Animaţi de profunde sentimente patriotice, de recunoştinţă faţă de partid şi de stat pentru dimensiunile orizonturilor ce ni se deschid, pentru condiţiile de viaţă şi de studiu ce ne sînt asigurate, ne angajăm să facem tot ceea ce depinde de noi pentru ca rezultatele obţinute în pregătirea de specialitate să fie la înălţimea acestor condiţii.

Elanul nostru tineresc, puterea noastră de muncă, realizările noastre, toate acestea le închinăm celui de al X-lea Congres al P.C.R. şi celei de-a 25-a aniversări a Eliberării patriei.

Tipi LUCEL
student, Cluj

Deplină încredere în studenţimea noastră

A VII-a Conferinţă a U.A.S.R. este o manifestare de o importanţă deosebită, care urmează la cîteva luni după memorabila Consfătuire pe ţară a cadrelor didactice din Republica Socialistă România. Fiind profesor universitar la un institut de medicină şi farmacie, mă interesez îndeaproape de cele ce se vor desfăşura la acest eveniment semnificativ în viaţa studenţimii noastre. În calitatea mea de cadru didactic, cu o vechime de mai bine de 25 de ani, pot să afirm că învăţămîntul superior nu este o problemă care se poate rezolva unilateral de către profesori, conferenţiari, asistenţi etc. Această sarcină poate fi rezolvată numai printr-o colaborare strînsă a dascălilor cu tineretul studios. Noi avem deplină încredere în studenţimea noastră, o considerăm serioasă şi destul de matură pentru a colabora cu noi la rezolvarea problemelor majore ale învăţămîntului, educaţiei moral-politice etc. În acest context îmi exprim speranţa că viitoarea Conferinţă ce va avea loc peste cîteva zile va aduce un real aport la munca noastră instructiv-educativă, pe care nu o putem realiza în condiţiile exigenţelor actuale decît beneficiind de sugestiile, de propunerile şi cererile justificate ce vor fi formulate cu siguranţă şi la această întîlnire de o deosebită importanţă a studenţimii.

Prof. dr. docent Paul DÓCZY
I.M.F., Tg. Mureş

Loc de întîlnire al tuturor viselor şi aspiraţiilor noastre de studenţi

Sînt fericită că sfîrşitul activităţii mele universitare coincide cu unul dintre evenimentele cele mai importante şi mai pline de semnificaţie care împlinesc viaţa de student.

Conferinţa U.A.S.R. este, din acest punct de vedere, locul de întîlnire al tuturor viselor şi aspiraţiilor noastre de studenţi, vise şi aspiraţii filtrate şi purificate de marile răspunderi politice ale societăţii noastre contemporane. Sînt convinsă că lucrările conferinţei vor elucida cele mai importante aspecte ale vieţii studenţeşti, că vor constitui o bază trainică pentru afirmarea pe mai departe a vastelor posibilităţi de care dispune studenţimea din România.

Adresez conferinţei salutul colegial al tuturor studenţilor gălăţeni, hotărîţi să depună eforturi tot mai intense pentru perfecţionarea pregătirii lor profesionale şi politice, pentru a deveni cît mai utili în marele proces de edificare a socialismului în România.

Elena POPEANU
studentă, anul V, Facultatea de T.P.A.T.P., Galaţi

Vom contribui la prosperitatea poporului şi frumoasei noastre patrii

Sîntem bucuroşi că putem prezenta Conferinţei nenumăratele succese pe care le-am obţinut, atît pe plan profesional cît şi pe plan obştesc. Frumoasele rezultate obţinute la învăţătură le datorăm în primul rînd partidului şi statului nostru, care ne-au creat condiţii optime necesare unui studiu intens şi profund.

Avînd toate condiţiile, voinţă şi putere de muncă, e firesc ca realizările noastre să se dezvolte cu fiecare zi, iar ataşamentul şi dragostea înflăcărată faţă de partid şi guvern, faţă de prea iubitul nostru conducător, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, să reprezinte certitudinea plină de respect faţă de îndatoririle noastre sociale şi profesionale.

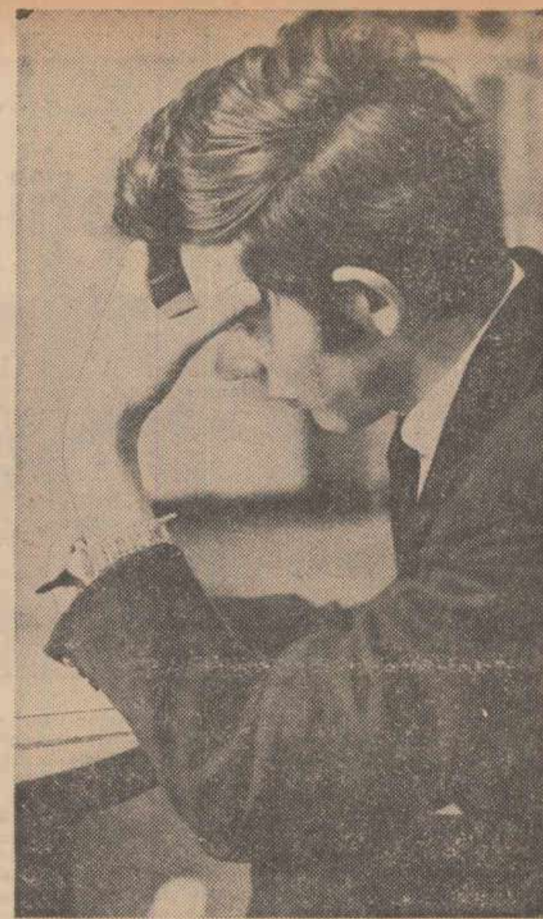
Sîntem convinşi că şi în viitor, prin activitatea noastră, vom contribui la prosperitatea poporului şi frumoasei noastre patrii.

Edita KELEMEN
studentă în medicină, Cluj

Conferinţa e o sărbătoare şi pentru noi, cei ce absolvim

A VII-a Conferinţă a U.A.S.R. coincide, pentru noi, cei care peste cîteva luni vom păşi în producţie, cu încheierea unei perioade de maximă importanţă în pregătirea noastră complexă pentru viaţă şi muncă — absolvirea facultăţii. În cei cinci ani de studenţie am avut fericirea să fim beneficiarii direcţi ai eforturilor neîntrerupte pentru îmbunătăţirea sub toate aspectele a conţinutului şi formelor învăţămîntului universitar, simţind zi de zi grija partidului şi a statului nostru pentru a ne forma ca specialişti de nădejde, capabili să facem faţă tuturor necesităţilor economiei socialiste. Aceste zile, cînd, de la tribuna forului studenţesc, se vor exprima încă o dată sentimentele de adîncă recunoştinţă pentru tot ce s-a făcut şi se face la noi în ţară pentru tineretul studios, sînt, aşadar, o sărbătoare şi pentru noi, cei care absolvim. Aducînd conferinţei salutul absolvenţilor din promoţia mea — promoţia anului celui de-al X-lea Congres al partidului şi al celei de-a XXV-a aniversări a Eliberării — promitem să nu înşelăm nici o clipă aşteptările celor care ne-au educat cu atîta grijă, cu atîta solicitudine.

Mircea CASAPU
student în anul V
al Facultăţii de mecanică agricolă
a Institutului agronomic din Timişoara

Interes legitim

Interesul stîrnit de cea de-a VII-a Conferinţă a U.A.S.R. printre colegii mei, ca printre toţi studenţii patriei, mi se pare întru totul legitim. Legitim, pentru că ea va constitui o amplă confruntare cu problemele majore ale vieţii şi activităţii noastre de fiecare zi, arătîndu-ne clar ce am făcut, cum am muncit pînă în prezent şi deschizînd, totodată, perspective noi activităţii noastre viitoare.

Preocupările, aspiraţiile, cerinţele şi răspunderile noastre se vor înscrie pe ordinea de zi ca principal subiect de discuţie. Vom fi prezenţi cu toţii în marele for studenţesc, spunîndu-ne hotărît cuvîntul, prin delegaţii şi reprezentanţii noştri şi decizînd cu maturitate asupra principalelor probleme care stau în faţa organizaţiei noastre.

Sînt deosebit de bucuros de prilejul ce mi se oferă de a saluta şi a adresa pe această cale urări de reuşită lucrărilor conferinţei noastre...

Herman SCHEIDEL
anul IV, Facultatea
de limbi germanice —
Bucureşti

Încredere în succesul conferinţei

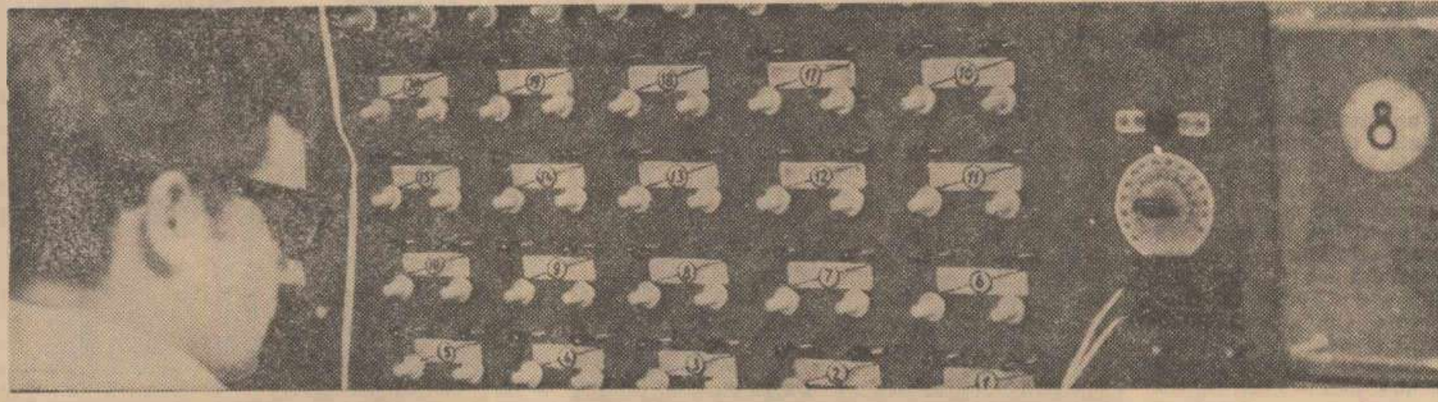
Eveniment de seamă în viaţa noastră, a studenţimii întregii ţări, cea de-a VII-a Conferinţă a U.A.S.R. este aşteptată şi în institutul nostru cu viu interes. Semnificaţia ei este sporită de etapa actuală în care se află procesul de dezvoltare a şcolii noastre superioare, etapă de intensă aplicare a Directivelor C.C. al P.C.R. şi a noii Legi a învăţămîntului.

Cadrul optim şi mobilizator în care ne desfăşurăm activitatea, atmosfera generală de studiu, răspunderile şi cerinţele crescînde care ne stau în faţă oferă Conferinţei o problematică bogată, de mare actualitate pentru noi toţi, cei de pe băncile facultăţilor şi institutelor. Bilanţul întreprins în cadrul său, analizele şi dezbaterile ce vor avea loc vor constitui — sînt sigură — un nou imbold pentru activitatea noastră de viitor, pentru dobîndirea unor rezultate demne de titlul de student, de atenţia şi grija cu care sîntem înconjuraţi.

Cu aceste gînduri, salut din toată inima importantul eveniment şi îmi exprim deplina încredere în succesul lucrărilor conferinţei noastre...

Adriana TEODORESCU
anul IV Tehnologie —
I.P.G.G.

Oxigenul vieții intelectuale — informația

Se impune azi mai mult ca oricînd o dezbatere largă asupra informării științifice a studenților. Studentul este intelectualul de mîine și unele cunoștințe pe care le-a asimilat în facultate s-ar putea să nu-i mai fie de folos la locul de muncă. Dezvoltarea extraordinară a științei și tehnicii determină nașterea unui volum imens de informații și restructurarea lui de la o etapă la alta a dezvoltării sociale.

E știut că astăzi apar în lume un număr impresionant de reviste și cărți, anual publicîndu-se peste 3 000 000 de articole și aproximativ 50 000 titluri de cărți. Această explozie „informațională", despre care se vorbește uneori cu teamă, determină un anumit mod de a pătrunde în acest Mont Blanc de informații. Un individ, oricîte calități intelectuale ar poseda, oricîtă ingeniozitate și dexteritate ar avea în obținerea și minuirea informației, nu reușește să cunoască tot ce apare nici măcar în domeniul său de specialitate. Volumul foarte mare de informații constituie o realitate de necontestat și neglijarea ei nu duce decît la falsa iluzie că descoperă lucruri inedite. Asistăm la un schimb de informații mult mai rapid, mai bogat, însă nu orice se transmite are un conținut nou. Unele dintre mijloacele de comunicare au căpătat caracter de masă, care, datorită posibilităților lor tehnice pot să transmită informații în cele mai diverse medii socio-profesionale într-o formă accesibilă. W. Schram, într-un studiu de mare întindere, arată că mijloacele de informare au un foarte mare rol în dezvoltarea socială: „În absența mijloacelor de informare, suficiente și necesare, dezvoltarea economică și socială este inevitabil întîrziată și riscă de a fi improductivă. Dimpotrivă, existența unor asemenea mijloace facilitează și accelerează evoluția". (L'information et le développement national, pag.11).

Informația reprezintă o condiție esențială a oricărui intelectual. Ea este oxigenul care întreține vie capacitatea individului de a înainta în procesul complex și contradictoriu al cunoașterii. Progresul științific este imposibil fără acumularea unui volum de informații absolut necesar pentru descoperirea unei legități, categorii, noțiuni etc.

DUBLA IPOSTAZĂ A STUDENTULUI

Studentul se află într-o dublă ipostază: pe de o parte el trebuie să asimileze cunoștințe pe care omenirea le-a descoperit deja, pe de altă parte să învețe să descopere el însuși noul.

Studentul îl privim întotdeauna în relație directă cu profesorul. Acesta îi transmite cunoștințele de bază, introducîndu-l și în procesul cercetării științifice. De modul cum reușește să-l orienteze pe student în orizontul complicat al științei depinde în cea mai mare măsură pregătirea sa în specialitate și posibilitatea de a se orienta în vastul cîmp al culturii. El are ca sarcină principală însușirea sintetică a tezaurului de știință și cultură pe care l-a produs omenirea de-a lungul întregii sale istorii, asimilînd schema generală de descoperire a fenomenelor. Toate acestea îi formează o imagine asupra întregii dezvoltări a științei, asupra conexiunilor și legităților ei. Accentuarea elementelor istorice în dauna celui destinat descoperirilor actuale duce însă la o încărcare a memoriei cu date inutile și uneori dăunătoare. Se impune o corelare judicioasă a elementelor istorice cu cele logice, acestea din urmă constituind elemente esențiale ale cursului și ale procesului de informare. Studentul poate fi introdus și în munca de cercetare și informare numai dacă există din partea tuturor factorilor educativi o deplină încredere în puterile și posibilitățile lui. Neîncrederea în posibilitățile studentului de a reuși să discearnă ceea ce e cu adevărat nou, viabil în procesul descoperirii științifice duce ori la o înregistrare mecanică a datelor transmise la curs sau el încearcă, simțind o nevoie acută de a cunoaște mai multe lucruri, să caute singur sursele de informare. Datorită mobilității sale spirituale, intensei sale receptivități, el e avid de informație. Uneori se află în dilemă, nu știe ce să citească mai întîi, cartea X sau articolul Y. Ambele par să fie la fel de importante. Neavînd o pregătire și orientarea prealabilă poate să asimileze cunoștințe ce-i determină o viziune eronată asupra vieții și chiar asupra obiectului specialității în care se pregătește.

Toți studenții trebuie să fie atrași, dinamizați în procesul larg al informării științifice și nu numai acei care probabil vor fi cercetători sau cadre universitare. Nu se pot face discriminări în acest sens, deoarece toți studenții de astăzi vor fi intelectuali. Și, o trăsătură esențială a intelectualului în orice domeniu ar lucra, și în orice loc și-ar desfășura activitatea, e informarea continuă cu tot ceea ce se petrece în specialitatea sa și această deprindere nu o poate căpăta decît în facultate.

ȘTIINȚA DE A NE INFORMA

Cel mai important lucru în procesul de informare științifică a studenților este formarea spiritului critic, a discernămîntului necesar pentru orientarea în imensitatea de informații pe care o primește din cele mai variate surse. Spiritul de discernămînt nu e spontan, se capătă în cadrul unui proces continuu și pentru a ajunge la alegerea celei mai bune și utile informații e necesară învățarea unei metodologii de informare. Există și aici, ca în orice domeniu de activitate, un alfabet care trebuie descifrat. În epoca noastră a apărut o nouă dimensiune a educaționalului: știința de a ne informa, după cum bine remarca Paul Caravia,

Asimilarea informației și transmiterea aceleiași informații sau a unei informații proprii, originale, determină o metodologie de organizare a acestui proces, necesitatea ca studentul să fie învățat să se autoinformeze. Orice informație e primită de individ și asimilată sau respinsă. Pe baza informațiilor pe care le posedă el își construiește un nou sistem de cunoștințe conform cu puterea și capacitatea sa creatoare, dîndu-i o formă logică și coerentă. P. H. Simon, referindu-se la informația ca componentă indispensabilă a culturii, sublinia: „cultura, fie că e constiința trecutului sau a actualului sau, și mai bine încă, a unei anumite permanențe a valorilor umane, presupune întotdeauna și în primul rînd o sumă de cunoștințe acumulate, de noțiuni obiective, de lucruri văzute și cunoscute, dar în ultimă instanță, și esențial, de lucruri filtrate, criticate, înțelese, transmutate în această materie subtilă care poate intra într-o sinteză, se lasă digerată de spirit, îl hrănește și îl fortifică. Cultura trece prin toate drumurile percepției și emoției, dar, e în ultimă instanță, o chestiune de inteligență. Ea nu există dacă nu are acces la idei".

CĂILE DE INIȚIERE ÎN PROCESUL DE INFORMARE ȘTIINȚIFICĂ

Învățarea metodologiei de informare comportă două aspecte: existența unei dorințe permanente a studentului de a se informa, de a găsi formele cele mai eficiente de obținere a informației științifice și îndrumarea lui în descifrarea enigmelor procesului de informare științifică și formarea deprinderilor necesare.

Procesul de învățămînt cît și celelalte acțiuni organizate pot dezvolta la studenți pasiunea pentru informare și spiritul critic, modul propriu de a gîndi, de a recepta, de a selecta, pot să determine orientarea sa spre acele surse viabile atît științifice cît și ideologice, spre contactul direct cu operele originale.

Ce se poate face concret privind deprinderea studentului cu o anumită metodologie de informare? În primul rînd, introducerea unor cursuri de inițiere în organizarea cunoștințelor științifice ar contribui mult în acest sens. Deocamdată nu există condiții pentru un curs special, totuși se poate ca la fiecare curs studentului să i se prezinte principalele direcții ale bibliografiei existente în domeniul respectiv, modalitățile de consultare, criteriile și principiile care stau la baza elaborării unei bibliografii și inițierea studentului în munca de elaborare a unor asemenea bibliografii. Un fost student a lui Gusti spunea că profesorul schița sintetic întreaga bibliografie apărută în ultimul timp în domeniul sociologiei, insistînd asupra principalelor idei care se dezbăteau în sociologia mondială în acel moment. În acest fel profesorul declanșa o puternică curiozitate, studentul fiind incitat la studiu, la informare, la căutarea acestor cărți.

Seminariile, de asemenea, trebuie să constituie mai ales în primii ani prilejuri de introducere a studenților în studiul metodologiei de informare, de inițiere în problemele organizării cunoștințelor științifice, mai ales prin elaborarea de lucrări din care să se vadă modul propriu de a soluționa problemele de selectare a celor mai viabile informații științifice.

Dacă la seminar se face o muncă de îndrumare a viitorului intelectual, punîndu-se un accent deosebit asupra informației didactice, la cercul științific precumpănitoare este informarea științifică. Nu se poate numi activitate de cerc științific acea activitate care nu face decît să repete lucruri spuse la cursuri sau seminar (deși din păcate uneori se mai întîmplă așa). Dezbaterile purtate în cercul științific să fie demonstrații ale posibilităților de informare și receptare. Discutarea unei lucrări elaborate de un student nu poate și nu trebuie să se limiteze la niște aprecieri generale cu caracter constatativ. Studentul va reuși să dezbată o problemă și să o rezolve în mod personal dacă a știut și a putut să se informeze asupra problematicii respective, să consulte cele mai bune surse și să treacă prin filtrul propriei sale gîndiri toate aceste informații și cu ajutorul lor să constituie un nou raționament, care să înfățișeze o nouă interpretare sau chiar descoperirea altor procese sau conexiuni ale fenomenelor.

În afară de aceste activități (curs, seminar, cere științifice), care au menirea principală nu de a-i da studentului un volum cît mai mare de informații, ci de a-l învăța cum să se informeze, bibliotecile pot contribui substanțial în a iniția pe cititorii săi în metodologia de obținere a informației. În acest sens se face puțin. S-ar putea găsi diferite forme nu numai de propagare a informației științifice, ci și de învățare a modului de obținere și utilizare a informației. Consfătuiri periodice cu cititorii chiar pe o temă care în aparență e simplă: utilizarea fondului bibliotecii, ar putea contribui în bună măsură la pregătirea studenților în domeniul biblioteconomiei. Asemenea consfătuiri să fie organizate pe diverse aspecte referitoare la: munca de informare, folosirea fondului vechi, a manuscriselor (cîți studenți au avut acces la manuscrisele eminesciene și cîți știu să umble cu aceste manuscrise?!), elaborarea unei fișe de carte, care sînt ultimele noutăți apărute mai ales în literatura străină, ce cărți posedă biblioteca respectivă etc. Aceste lucruri nu sînt minore, după cum adesea se crede, ci fac parte integrantă din personalitatea intelectualului și nu se mai poate concepe că a obține o informație e un lucru ușor și că nu e necesară o pregătire prealab'lă.

Totodată ar fi extrem de u'ilă elaborarea mai multor cărți de inițiere în informarea științifică special adresată studenților și chiar a unui ghid de informare.

Se vede deci că problema informării științifice a studenților comportă o multitudine de aspecte. Nu se poate face însă o apreciere generală asupra acestei chestiuni fără o cercetare multidisciplinară, concretă, care să vizeze aspecte esențiale ale procesului de informare științifică, ca realitate existentă și măsurile pentru îmbunătățirea acestei realități. Cercetarea să demonstreze necesitatea ca toți factorii răspunzători de instruirea și educația tineretului studios (inclusiv a elevilor din școlile medii, deoarece să recunoaștem că absolventul de liceu vine din școală cu o lipsă cvasi-totală de cunoștințe privind informarea științifică), să contribuie activ la dinamizarea procesului de informare, detașîndu-ne de orice prejudecată și de viziunea paternalistă asupra studenților. Asemenea investigații să îmbine cercetarea pe plan local cu cercetarea la nivel național. Și sînt condiții pentru a trece la realizarea lor, nerăminînd decît ca toți cei care cercetează problemele studențești să-și unească forțele și să pornească această acțiune atît de necesară și a căror obiective cer o rezolvare practică cît mai grabnică.

Constantin SCHIFIRNET

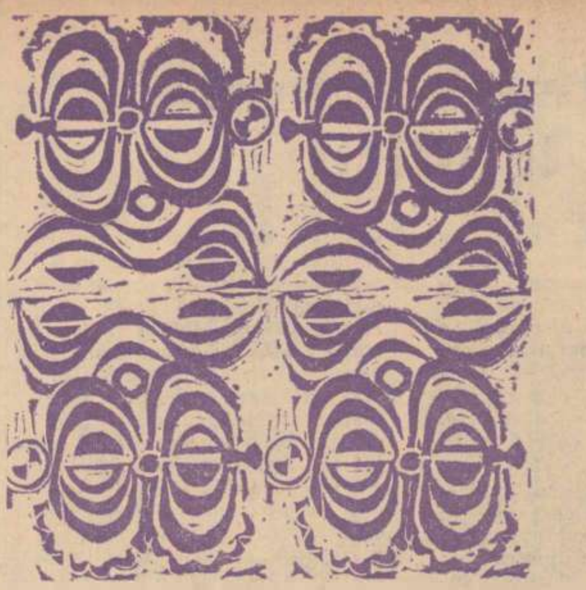
TINERETULUI DESPRE PROGRESUL ȘTIINȚIFIC ȘI TEHNIC CONTEMPORAN

Titlu-dedicație invită la o atentă lectură un volum, doar în aparență arid. Știința și tehnica secolului nostru au depășit sferele de interes ale specialiștilor, ele încadrîndu-se în orizontul spiritual al fiecărui tînăr. Volumul apărut sub îngrijirea ing. M. Ene expune într-un sumar bine echilibrat, deși selectiv, perspectivele istorice și aspectele diacronice ale unor probleme-bază din știința și tehnica contemporană cum ar fi, de pildă: electrochimia, electronica industrială, energetica, circuitele integrate sau magnetosfera.

Aceste capitole sînt susținute de o serie de portrete ale unor savanți celebri români și străini (Constantin I. Budeanu, Georges Claude, W. Röntgen, Șt. Procopiu, Leonardo da Vinci, P.S. Laplace, B. Pascal, Evariste Galois, K. von Linne, Tr. Lalescu, I. Semmelweis, D. Voinov ș.a.).

Deși dominanta volumului este de natură informativă vizînd un complex perimetru al istoriei științei, o calitate în plus reiese din valențele formative ale lecturii. Răspîndirea și popularizarea valorilor științei se impun astăzi ca un imperativ educativ de prim ordin. Prezența acestui volum în bibliografia oricărui tînăr nu poate avea decît consecințe îmbucurătoare în perfecționarea procesului de formare a unui mod de gîndire materialist-științific. Cu atît mai valoroasă este inițiativa redacției de literatură pentru tineret a Editurii politice cu cît acest gen de volum antologic propune aspecte ale evoluției științifice încadrate în realitățile țării noastre. Răspunzînd atît necesităților informatice multiple cît și deschiderii unghiului spiritual, volumul „Tineretului despre progresul științific și tehnic contemporan" constituie un punct de plecare elevat al unei colecții pe care o dorim grabnic îmbogățită cu noi titluri.

Din jurnalul de lectură al studentului în filozofie

Sociologie generală

Lucrarea, realizată de către un colectiv de cadre didactice de la Universitatea București și alți autori (conducător științific prof. univ. Miron Constantinescu) — așa cum se prezintă singură — „abordează unele probleme ale sociologiei generale și concretizează preocupări teoretice manifestate în cadrul Laboratorului de sociologie al Ministerului Învățămîntului și în cadrul Catedrei de sociologie a Universității București".

Este prima Sociologie generală scrisă la noi avînd la bază concepția marxistă despre societate. Ea se adresează studenților în Sociologie și cercetătorilor științifici, vizînd „preocupări cu semnificație teoretică deosebită pentru organizarea activității productive și a vieții sociale în țara noastră". Cartea este ancorată în problematica actuală a sociologiei, prezentînd „probleme și orientări teoretice principale ale sociologiei contemporane și sînt examinate unele din ramurile fundamentale cle cercetării sociologice concrete".

Sînt de semnalat înainte de toate anumite idei dezbătute în carte și totodată incidența lor cu morfologia contemporană a sociologiei. In înțelegerea sociologiei marxiste se cristalizează trei orientări principale : a) sociologia generală este identificată cu materialismul istoric ; b) înțeleasă ca fiind cuprinsă în socialismul științific ; c) autorii cărții de față susțin ideea conform căreia sociologia este o știință socială particulară ce se întemeiază pe materialismul istoric, neconfundîndu-se cu acesta. După cît se pare, această idee cîștigă tot mai mult teren în rîndurile cercetătorilor marxiști din țările socialiste. Sociologia generală furnizează concepția teoretică și metodologia sociologiilor de ramură. Sfera sociologiei este mai mică decît cea a socialului : „Nu tot ce este social este sociologic, dar tot ce este sociologic este social". Obiectul sociologiei este definit astfel : „Sociologia se ocupă în primul rînd de relațiile sociale, al căror miez sînt relațiile de producție... ANSAMBLUL RELAȚIILOR SOCIALE CU TOATE IMPLICAȚIILE, LEGĂTURILE FOARTE FINE". (prof. univ. Miron Constantinescu, sub. ns.).

Punînd accent pe modul de abordare a realității sociale, H. Culea spune că sociologia se ocupă de „studiul comparativ al structurilor sociale integrale, în vederea desprinderii matricelor de interacțiuni, relații și procese proprii esenței sociale și ale regularității ce guvernează variatele manifestări înlăuntrul unităților social-istorice concrete".

Concepția marxistă a istoriei situează faptul, fenomenele sociale în domeniul existenței sociale și nu în cel al conștiinței sociale, cum procedează concepția idealistă despre societate.

Realitatea socială apare ca o succesiune de fapte sociale, procese și relații sociale.

Abordînd probleme ca cea a personalității individului, statuss, rol social, individ și grup, cartea aduce o contribuție de seamă în definirea lor. Se accentuează că omul, a cărui esență este dată de ansamblul relațiilor sociale, nu are în față „pur și simplu societatea, ci grupe sociale de diferite ordine de mărime". (A. Roth). Se desprinde de aici necesitatea studierii relațiilor intergrupale, care oferă individului material pe care el „îl concretizează individual printr-o operație de personalizare" (prof. H. H. Stahl). La rîndul ei, „personalitatea omului nu poate fi cercetată decît în activitate". (lector A. Cazacu).

Este cunoscut faptul că aparatul categorial al unei științe nu este dat o dată pentru totdeauna. Realitatea socială nu este statică, se schimbă, se îmbogățește — prin urmare se impune și completarea sistemului noțional categorial. Se simte tot mai mult lipsa unei noțiuni riguros definite și unanim acceptate, este nevoie în sociologie de integrare, sintetizare și generalizare. Acest lucru se poate face prin elaborarea, „forjarea" unor categorii sociologice ca rezultat al teoretizării cercetărilor realității sociale. Clasicii marxism-leninismului s-au ocupat mai mult de categoriile sociale ale macrosocialului, ei nu puteau să prevadă cu amănunțime situația ce va exista după 100 de ani, sistemul de categorii al sociologiei marxiste trebuind să fie mereu îmbogățit.

Ocupîndu-se de fundamentarea conștiinței sociologice, cartea răspunde unei atari necesități. Prezintă o noutate și o chemare la discuții împărțirea ce este făcută de H. Culea asupra enunțurilor sociologice :

„a) noțiuni — enunțurile care se referă la părțile micro și macro-socialului ;

b) teze — tipuri și relații sociale ;

c) legi — generalizări din statica și dinamica socială ;

d) teorii — societatea globală în devenirea ei".

Se aduce prin aceasta o contribuție în sensul preocupărilor contemporane de elaborare a unei epistemologii sociologice marxiste. Conlucrarea dintre sociologie și logică în acest domeniu este binevenită.

O altă problemă viu discutată în literatura de specialitate și care este abordată și în această carte este aceea a colaborării dintre sociologie și alte științe sociale în cercetarea realității sociale. O consecință a acestei colaborări este echipa interdisciplinară de cercetare, formată în funcție de cercetarea efectuată din : sociologi, psihologi, economiști, medici, istorici etc.

In carte se aduc argumente care pledează pentru folosirea echipei interdisciplinare în cercetare.

Ergonomia — „știința complexă a muncii care se ocupă de adaptarea ambianței și utilajului la om" — oferă posibilitatea colaborării dintre diferite științe sociale. În această colaborare, sociologiei îi revine rolul de a studia „raporturile umane din mediul profesional

dialectica ideilor

și extraprofesional, studiul relațiilor informaționale și organizaționale ale raporturilor ierarhice și funcționale" (prof. univ. M. Constantinescu) .

Colaborările sînt posibile și necesare în cercetarea tuturor domeniilor realității sociale, cum ar fi : cercetările mediului urban și rural, ale celui industrial și ale mediului educativ etc.

Acest cîmp al colaborării oferă mari perspective cercetărilor sociologice de teren, sociologiile de ramură fiind chemate ca, alături de celelalte științe sociale, să contribuie la cunoașterea cît mai exactă a realităților sociale din țara noastră.

Sociologia lui Petre Andrei

Monografia semnată de Mircea Mâciu este o realizare din cele mai meritorii privind sociologia eminentului om de știință care a fost Petre Andrei.

Remarcăm bogata documentație folosită de autor : studiile și cuvîntările sociologului în cei peste 25 de ani de activitate, precum și diverse studii întocmite de-a lungul timpului de către diferiți cercetători ai operei sale.

Lucrarea ne introduce în coordonatele „cadrului social și teoretic în care s-a pregătit și afirmat Petre Andrei", se continuă apoi prin abordarea „temeiului filozofic al concepției lui despre societate, condițiile și factorii, structura și evoluția societății omenești, obiectul sociologiei și relațiile ei cu celelalte științe despre societate" și se încheie cu „locul și rolul lui Petre Andrei în sociologia românească și actualitatea problemelor abordate de el".

Prezentarea cadrului social și teoretic în care a trăit, s-a format și a creat un anumit gînditor este o cerință a oricărei analize ce se vrea științifică. Petre Andrei trăiește într-o epocă frămîntată din istoria poporului nostru. El se situează pe o poziție democratică activă, luptă împotriva fascizării țării.

Cadrul teoretic este alcătuit din atmosfera din cetatea universitară a Iașului din deceniul al doilea, precum și din seria de gînditori străini cu opera cărora vine în contact. Spirit sintetic, dar și critic, Petre Andrei va analiza concepțiile care circulau în timpul său, se pronunță asupra lor și totodată își definește o concepție proprie. În cadrul sociologiei românești burgheze, Petre Andrei a fost și va rămîne unul din cei mai de seamă teoreticieni. El respinge concepțiile ce le considera unilaterale, se distanțează de ele, dar apreciază și sporul de cunoaștere ce-l aduc unele din ele.

Se respinge astfel subiectivismul, materialismul vulgar, programatismul, naturalismul, raționalismul, psihologismul, funcționalismul, pozitivismul, relaționalismul, culturalismul, activismul etc., curente care dominau într-un aspect sau altul sociologia burgheză. Petre Andrei ajunge să considere la un moment dat și marxismul ca fiind unilateral deoarece pune accent pe factorul economic. Remarcăm că deși Petre Andrei este pentru evidențierea tuturor factorilor ce acționează în societate, consideră în unele locuri ca fiind determinant factorul economic. Tot el este acela care constată că Marx a efectuat cea mai completă analiză a societății, promovînd o „metodă integralistă". Aprecierea, în contextul social istoric în care a fost făcută, este foarte semnificativă.

Problematica abordată de Petre Andrei este vastă. Amintim astfel „sociologia valorii, sociologia cunoașterii, conceptul fericirii și fundamentul său etic și sociologic, analiza și precizarea obiectului sociologiei, a legilor și metodelor sale de cercetare proprii, stabilirea raportului dintre sociologie și celelalte științe despre societate și reliefarea locului și rolului sociologiei în cadrul acestora, cercetarea și descifrarea fenomenelor sociale, a naturii și esenței lor" (pag. 330).

Așa cum arată M. Mâciu, Petre Andrei dă o interpretare realistă, întemeiată pe cercetarea și cunoașterea obiectivă a ceea ce ele semnifică, diferitelor categorii cum sînt : „societate, comunitate, structură, fapt social, relație, raporturi sociale, voință și acțiune socială, reciprocitate, solidaritate și autoritate, continuitate și tradiție, clasă socială, luptă de clasă, revoluție etc." (pag. 323).

Societatea este după Petre Andrei un tot integrat, iar esența ei trebuie căutată în cooperarea oamenilor între ei și în activitatea lor asupra mediului fizic înconjurător. Este necesar să fie evidențiați toți factorii și aceasta se poate face folosind metoda integralistă. Prin metoda integralistă cercetarea și explicarea fenomenului social se face în „multidimensionalitatea sa materială și axiologică, dezvăluirea și stabilirea determinismului în specificitatea sa istorică" (pag. 95).

Metoda integralistă se apropie mult de cea dialectică-materialistă, de unde și aprecierile pozitive la adresa lui Marx. De altfel, influența marxismului este simțită și în multe alte locuri în opera sociologului român.

Petre Andrei consideră societatea ca fiind independentă de conștiința omului și în afara ei, dar afirmă posibilitatea cunoașterii societății. Sociologia în concepția lui trebuie să dea o explicație unitară și atotcuprinzătoare, să raporteze partea la întreg.

Aici e de semnalat o limită a concepției lui Petre Andrei, care, dorind să evidențieze toți factorii, nu mai are un criteriu științific al determinării ; chiar cînd consideră determinant factorul economic îl subordonează apoi voinței sociale.

Factorul demografic și cel geografic sînt necesari, dar nu suficienți în explicarea societății ; este nevoie să se ia în considerare și factorii specifici social-umani, spune Petre Andrei.

În concepția lui, sociologia nu se confundă cu filozofia, nici cu istoria sau filozofia istoriei. Sociologia este o știință socială alături de alte științe sociale, care, împreună, studiază diferitele aspecte ale societății. Obiectul sociologiei este societatea omenească privită ca totalitate și concretizată în instituții, legi și monumente.

Între sociologia generală și cele de ramură există un raport ca de la întreg la parte. Petre Andrei este preocupat de raportul dintre cercetarea concretă și generalizarea teoretică.

Cunoașterea este o valoare, scopul cunoașterii este de a explica lumea și a o transforma conform intereselor sociale ale oamenilor. Valoarea se naște într-o reciprocitate funcțională activă a subiectului cu obiectul.

Monografia se încheie cu stabilirea locului și rolului lui Petre Andrei în sociologia românească și pe bună dreptate autorul îi conferă un loc de frunte. Petre Andrei s-a interesat în permanență de felul „cum certifică realitatea socială o temă sociologică sau alta", a căutat sensul rațional științific prin care să pună în valoare problematica socială așa cum se prezintă ea și a supus examenului propriu tot ceea ce a creat gîndirea sociologică pînă la el.

Metoda lui Petre Andrei, integralismul ca teorie a factorilor, gravitează în cele din urmă în jurul celui economic.

Recomandăm cu căldură cartea tuturor acelora care sînt interesați să capete o viziune de ansamblu asupra operei sociologului Petre Andrei.

Ion MĂRGINEANU

Corespondență specială din Parma

O NOUĂ DEFINIȚIE A „TEATRULUI TÎNĂR“

Spre deosebire de trecut, FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU UNIVERSITAR DE LA PARMA, desfășurat în acest an, la a 17-a ediție, între 22 și 30 martie, a fost un festival deschis nu numai experiențelor creatoare, dar și confruntării acestora cu publicul cel mai larg. Dacă edițiile anilor precedenți se desfășurau în bătrînul Teatro Regio, *conducerea de stînga aleasă de curînd a programat spectacolele în uzine, în școli, în piețe, ori cel mult pe scena unui teatru muncitoresc de veche tradiție — ENAL. Cele nouă echipe studențești (cinci italiene: din Florența, Roma, Genova, Bari, Parma, iar patru străine: din Nancy, Madrid, Kiel, Frankfurt) au dat, fiecare, nu cîte o reprezentație, ci atîtea cîte le-au cerut organizatorii — fie că au trebuit să o facă pe scena liceului științific, a institutului tehnic, a facultății de drept, fie în clubul cîtorva uzine sau în cartierul* Montarana. *Astfel, festivalul s-a apropiat și practic, nu doar teoretic, de actualitatea căruia i-a fost dedicat de la bun început.*

Pentru fiecare formație, cele nouă zile de la Parma au constituit un mic turneu, uneori incluzînd 2—3 reprezentații pe zi; seara, echipa intrată în concurs dădea un spectacol la sediu, în fața plenului participanților. Dacă anul trecut — și mai înainte — colocviul teoretic era într-un fel independent de manifestarea scenică, desfășurîndu-se în altă parte a orașului, acum, după fiecare spectacol, au avut loc confruntări de opinii pe viu, experiențele politice și studențești ale diferitelor centre universitare și națiuni putînd fi transmise astfel mult mai direct.

Caracterul angajat al întregii manifestări se poate deduce și din repertoriu. Acesta a fost alcătuit cu strictețe după criteriul tematic, înrudirea pieselor cu problemele politice și sociale de actualitate fiind o condiție sine qua non. *S-a mers pînă la adaptări, pînă la modificarea — uneori amplă — a textului, pentru a se realiza cît mai deplin această aderență. Două piese de Brecht și una de Büchner au dat caracterul livrescangajat al festivalului, în timp ce majoritatea covîrșitoare a celorlalte reprezentații au folosit texte colective* („Greva“ *ansamblul de la Nancy), sau adaptări* („Rațíonament asupra puterii, apropo de Iuliu Cezar al lui Shakespeare“, *prezentat de formația din Bari). Tema puterii și tema libertății au fost, de altfel, predominante în festival.*

Prefață la marile manifestări similare ce urmează să se desfășoare la Zagreb, Erlangen, Wroclaw, festivalul parmez din acest an a constituit o exactă luare de puls a artei studențești angajate de pe continent, așa cum se prezintă ea în anul de grație 1969. Noua formulă descrisă mai sus a reușit să consolideze o bună definiție a ceea ce de atîta vreme numim (fără să fi realizat deplin) „teatru tînăr“.

?

Giulio MICHIELI
student, Parma

Uppsala — centru studențesc cu vechi tradiții

Distanța de la Stockholm la Uppsala, vechea capitală a Suediei, nu este mare. Circa 70 km. Îi parcurgem cu automobilul spre nord, pe larga autostradă de beton, în mijlocul unui trafic rapid. Peisaj nordic, viu colorat, aidoma unei ilustrate: albul imaculat al zăpezii în contrast cu roșul acoperișurilor țuguiate — specifice fermelor întîlnite — și cu verdele întunecat al pădurilor de conifere. O curbă largă, podul de peste Fyris, cale de apă spre lacul Mälaren, și iată că ajungem la porțile orașului dincolo de care se dantelează în orizont turnurile înalte ale celei mai vechi biserici gotice din Scandinavia.

Uppsala nu are echivalent. Adică, oricît încerc, nu-l pot asemăna cu vreun alt oraș din Suedia. Are o personalitate puternic conturată, plină de originalitate ca așezare, construcție, viață. Noul este atît de organic integrat tradițiilor încît nimic nu distonează, ci, dimpotrivă, dă senzația calmei continuități liniare în timp. Originile acestui vechi centru cultural și principală așezare religioasă a Suediei se pierd în vremuri de legendă. Vikingii, temerarii cutreierători ai apelor, au întemeiat aici, pe malurile Fyrisului, un templu în care se făceau sacrificii umane. În secolul XII Uppsala a devenit reședința arhiepiscopului bisericii luterane suedeze, iar în a doua jumătate a sec. XIII este ridicat aici Domul — cea mai mare catedrală gotică din Peninsula Scandinavă — cu două turnuri simetrice de înălțimi amețitoare (118 m). Inaugurat în 1435, la aproape un secol de la începerea construcției. Domul păstrează rămășițele întemeietorului statului național suedez, Gustav Vasa, precum și ale altor personalități însemnate, între care ale lui Carol von Linné, cel mai mare naturalist al vremurilor sale, savantul botanist care a conceput nemuritoarea „Sistema Naturae“. În toate anotimpurile, numeroși vizitatori se opresc în ctitoria unde zac „osa Caroli a Linné — Botanicorum princeps“, ca și la modesta casă din apropiere, astăzi muzeu, în care a trăit savantul.

Castelul din Uppsala, restaurat de curînd, cu forma sa ciudată, sferică, reprezintă un alt „document de piatră“ al străvechii culturi și istorii suedeze. Marea sală a castelului este folosită și astăzi pentru festivități, iar într-una din aripi se găsesc reședința guvernatorului districtual, birourile administrației și arhivele districtuale.

În fiecare 30 aprilie — de zeci de ani — în Turnul de nord al Castelului se desfășoară o festivitate originală: aici vin studenții universității pentru a întîmpina, prin muzică și dans, primăvara...

Uppsala este un centru studențesc cu vechi și strălucite tradiții. Aici și-a deschis porțile în 1447 prima universitate din Suedia, una dintre cele mai vechi din lume. Gustavianum, *clădirea centrală a universității de atunci, cuprindea un renumit amfiteatru anatomic. Astăzi, Gustavianum găzduiește colecții de pictură, sculptură și antichități scandinave și clasice. În amfiteatrele Universității din Uppsala se adunau studenți din întreaga lume, mai ales în jurul renumitului savant Linné și al școlii acestuia. În prezent, universitatea este frecventată de peste 20 000 studenți. Podoaba neprețuită a universității o constituie însă biblioteca, cunoscută în toată lumea sub numele de* Carla Rediviva. *Ea cuprinde cea mai mare colecție de cărți din Suedia. Aici se găsesc peste un milion de volume reprezentînd diferite epoci și culturi din diferite țări și 30 000 manuscrise, între care numeroase de o valoare inestimabilă. Intrăm cu sfială dar neostoită curiozitate în marile săli ale bibliotecii pentru a admira monumentele vechi de cultură, păstrate. Cea mai valoroasă lucrare este Codex Argenteus sau Biblia de argint, traducere gotică a Bibliei, scrisă în jurul anului 500 e.n. cu litere de aur și argint pe pergament purpuriu. O altă raritate: marea hartă a Nordului, tipărită de Olaus Magnus în 1539, la Veneția. Și o surpriză deosebită:* pe lîngă cele 70 de lucrări ale marelui nostru istoric N. Iorga, scrise în diferite limbi, biblioteca păstrează două vechi monumente de cultură românești — un exemplar din Liturghierul de la Iași (1679) și un manuscris slav care cuprinde Tîlcul evangheliilor de Teofilact, ambele dăruite de spătarul Milescu învățatului suedez Sparwenfeld. O nouă dovadă — una din multele pe care le-am primit în cursul vizitei noastre — a prețuirii de care se bucură cultura poporului român, creația sa, pe aceste meleaguri nordice. Într-adevăr, este surprinzător și în același timp foarte plăcut să afli că la o extremitate a bătrînului continent, la mii de km de patrie, un popor de o factură spirituală cu totul deosebită păstrează documente evocînd zbuciumata istorie și evoluție culturală a celor ce și-au întemeiat căminul la poalele Carpaților; le păstrează cu atenție și admirație, contribuind — prin străduința de a le înțelege cît mai profund litera — la consolidarea acelei legături reciproce dintre popoarele noastre făurite peste spațiu și timp în cadrul circuitului mondial de valori culturale, în care România a fost întotdeauna prezentă...

Vasile CHIȘU

NANCY 1969

În fotografiile alăturate, imagini din spectacolele a două din trupele de teatru studențesc care au cucerit laurii ediției de anul trecut a Festivalului mondial de teatru universitar de la Nancy: Bread and Puppet Theatre din New York și Pistoltheatret din Stockholm. Aceste trupe, alături de altele bine cunoscute în mediul teatral studențesc, ca Studio (Amsterdam) sau Cartoon Archetypical Theatre (Londra) vor fi prezente și la ediția a 8-a a festivalului de la Nancy, care se deschide sîmbătă 19 aprilie. 34 de trupe din 30 de țări vor oferi publicului din pitorescul oraș francez peste 50 de spectacole, la teatrul municipal, pe străzi, în café-teatre sau în comuna suburbană Laxou, unde studenții Școlii de Arhitectură din Nancy au construit 12 spații de joc și un teatru-cupolă cu 1 000 de locuri. În același timp festivalul este dublat de un adevărat seminar despre problematica teatrului studențesc la care sînt invitate să participe numeroase personalități din lumea scenei și ecranului, filozofi, esteticieni, sociologi etc.

La ediția 1969 a festivalului de la Nancy a fost invitată să participe și o formație de teatru studențesc din România. Este vorba de echipa teatrului studențesc „Podul“, care a pregătit pentru Nancy un spectacol de montaj colectiv intitulat „Ultima lecție“, al cărui mesaj îl constituie protestul împotriva accelerării psihozei războinice, a dezumanizării omului sub teroarea conflagrației.

Politică activă de cooperare internațională studențească

În epoca contemporană au loc evenimente care prin amploarea și complexitatea lor exercită o puternică înrîurire asupra dezvoltării lumii, au o mare însemnătate pentru interesele majore ale popoarelor, pentru soarta păcii și progresului. Este caracteristica acestei epoci prezența și afirmarea pe plan internațional a unor forțe uriașe care se ridică pe toate continentele împotriva reacțiunii, imperialismului și războiului, pentru o dezvoltare progresistă a lumii contemporane. În cadrul acestor forțe, un rol important îl joacă tineretul și studențimea progresistă, care s-au integrat puternic, ca participanți activi la marile evenimente social-politice, în lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru instaurarea unei atmosfere de destindere și colaborare între popoare, pentru recunoașterea dreptului fiecărui popor, mare sau mic, de a fi singurul stăpîn al soartei sale, pentru pace și progres. Tineretul își dă tot mai bine seama că nu este de-ajuns numai să se dorească pacea, ci că oamenii trebuie să facă eforturi sistematice și perseverente pentru a elimina încordarea, neîncrederea, prejudecățile și ura, pentru a favoriza și întări tot ceea ce slujește cauzei înțelegerii, prieteniei și păcii.

Studențimea din patria noastră a manifestat și manifestă un viu interes față de evoluția vieții internaționale, militînd, împreună cu întregul popor, pentru promovarea principiilor politicii externe a Partidului Comunist Român, îndreptată spre întărirea relațiilor de prietenie și colaborare frățească cu toate țările socialiste, de dezvoltare a cooperării cu toate statele, indiferent de orînduirea lor social-politică, de intensificare a legăturilor de solidaritate cu popoarele care luptă pentru libertate și independență națională, pentru progres economic și social, împotriva imperialismului și reacțiunii, pentru afirmarea în viața politică internațională a relațiilor bazate pe respectarea cu strictețe a independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Aplicînd cu consecvență în relațiile sale internaționale aceste principii, U.A.S.R. desfășoară o activitate internațională multilaterală, aducîndu-și contribuția la lupta forțelor progresiste și democratice pentru dezvoltarea colaborării, eliminarea neîncrederii și promovarea sentimentelor de stimă și respect reciproc, împotriva imperialismului și reacțiunii, pentru dezarmare generală și slăbirea cursei înarmărilor, retragerea trupelor străine în granițele lor naționale, desființarea bazelor militare de pe teritoriile altor țări și lichidarea tuturor blocurilor militare, pentru făurirea și consolidarea unității de acțiune a frontului antiimperialist.

U.A.S.R. pune în centrul activității sale internaționale dezvoltarea prieteniei și colaborării frățești cu studenții din toate țările socialiste. Colaborarea cu organizațiile studențești din țările socialiste s-a adîncit și îmbogățit continuu, realizîndu-se schimburi de delegații, întîlniri și contacte consultative, consfătuiri, participări la seminarii și alte manifestări internaționale, care au contribuit la o mai bună cunoaștere reciprocă a vieții și muncii studenților din aceste țări, la efectuarea unui larg schimb de opinii și de experiență.

U.A.S.R. va milita și pe viitor pentru dezvoltarea, adîncirea și diversificarea relațiilor sale de colaborare cu organizațiile tineretului universitar din țările socialiste, aducîndu-și contribuția la întărirea unității și coeziunii acestora.

Pentru anul acesta sînt prevăzute schimburi de delegații și de redactori ai presei studențești cu organizațiile și revistele studenților din R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, R. P. Ungară și U.R.S.S. Se va realiza, de asemenea, un seminar bilateral cu Consiliul Studențesc din R.P. Bulgară pe tema „Rolul uniunilor studențești în domeniul pregătirii profesional-științifice a studenților", iar ansambluri artistice ale U.A.S.R. vor participa la festivalurile și concursurile internaționale organizate în R.S.F. Iugoslavia și R. P. Polonă.

Considerînd că dezvoltarea multilaterală a colaborării internaționale constituie o premisă fundamentală pentru cunoașterea reciprocă, eliminarea neîncrederii și promovarea spiritului de înțelegere și stimă reciprocă, U.A.S.R. a acordat și acordă o mare atenție extinderii legăturilor sale de cooperare cu organizațiile studențești din celelalte țări ale Europei, Asiei, Africii și Americii Latine. Delegații ale organizațiilor studențești din Japonia, Tunisia, Camerun, Angola, Maroc, Zimbabwe, Vietnamul de Sud, Finlanda, Anglia, R.F.G., Canada etc. ne-au vizitat în ultimii ani țara, luînd contact direct cu viața și activitatea studenților români, cu realizările poporului nostru, cu activitatea și preocupările U.A.S.R. În același timp, reprezentanți ai studenților români au participat la congrese, seminarii și colocvii, la festivaluri și concursuri artistice internaționale, au fost oaspeții unor organizații studențești din țările Europei, Asiei, Africii și Americii Latine, ducînd cu ei mesajul de prietenie și solidaritate al tineretului universitar român.

Aducîndu-și propria contribuție la dezvoltarea legăturilor de prietenie și cooperare între tineretul universitar european, la promovarea sentimentelor de prietenie, stimă și respect reciproc, U.A.S.R. a organizat anul trecut seminarul european „Studentul, arta și cultura", care a constituit, după părerea participanților, un pas important pe calea apropierii și înțelegerii între studenții continentului nostru. U.A.S.R. va organiza și în acest an un seminar, la care vor fi invitați reprezentanți ai tuturor uniunilor naționale studențești din Europa pentru a dezbate tema „Universitatea și cultura — factori de apropiere și înțelegere între popoarele europene". Această acțiune se înscrie în preocuparea și eforturile constante ale organizației noastre de a avea contacte permanente și de a realiza un dialog viu cu toate forțele din mișcarea studențească europeană, interesate în eliminarea surselor de neîncredere, în realizarea destinderii internaționale și consolidarea păcii.

Acționînd în aceeași direcție a asanării climatului politic european, U.A.S.R. va efectua în acest an schimburi de delegații cu organizațiile studențești din Elveția, Belgia, Turcia, Danemarca, Suedia, Norvegia, Finlanda, va organiza seminarii bilaterale cu uniunile studențești din Anglia și R.F.G., iar ansambluri artistice ale sale vor participa la festivalurile internaționale din Franța și Turcia.

U.A.S.R. își va intensifica pe mai departe legăturile de prietenie, cooperare și solidaritate internaționalistă cu tineretul din Asia, Africa și America Latină. Delegații ale uniunilor naționale studențești din Irak, India, Senegal etc. vor vizita în acest an țara noastră. Deja se află în țară, la invitația U.A.S.R., o delegație a Uniunii Generale a Studenților din R.A.U. La rîndul său, U.A.S.R. va trimite delegații în vizite de studiu și documentare într-o serie de țări ale Africii, Asiei și Americii Latine, precum și la diferite alte acțiuni internaționale organizate în țări ale acestor continente.

Atît în țară cît și peste hotare, organizația noastră și-a afirmat și își va afirma cu consecvență și hotărîre solidaritatea militantă, sprijinul și deplina simpatie cu popoarele și studențimea care luptă pentru împlinirea aspirațiilor lor de libertate socială și națională, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru pace, democrație și progres social. În numeroase adunări și mitinguri de solidaritate, organizate în țară, ca și cu prilejul diferitelor manifestări internaționale, studenții români și-au făcut auzit, în mod răspicat, glasul lor de protest și condamnare a agresiunii americane în Vietnam, cerînd S.U.A. să pună capăt definitiv acestei intervenții militare, să-și retragă trupele proprii și satelite din Vietnamul de Sud, să recunoască Frontul Național de Eliberare, reprezentantul autentic al populației sud-vietnameze, să lase poporul vietnamez să-și rezolve singur problemele interne, potrivit voinței și aspirațiilor sale fundamentale, fără nici un amestec din afară. Studențimea patriei noastre a acordat și va acorda și în viitor eroicului popor vietnamez întregul său sprijin politic, material și moral.

Studenții români și-au exprimat, de asemenea, cu diferite ocazii, solidaritatea și sprijinul față de popoarele din Angola, Mozambic, Guineea zisă-portugheză și din alte colonii sau țări care și-au cîștigat de curînd independența, care luptă împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru eliberare și independență națională, pentru drepturi și libertăți democratice. Tineretul universitar român este hotărît să dezvolte pe mai departe relațiile de prietenie și cooperare cu organizațiile din aceste țări, acordîndu-le sprijin politic, material și moral.

În cadrul Uniunii Internaționale a Studenților, organizația noastră desfășoară o activitate intensă, menită să ducă la dezvoltarea legăturilor de prietenie și cooperare dintre tineretul universitar de pretutindeni, la întărirea continuă a unității sale de acțiune. U.A.S.R. va milita consecvent pentru îmbunătățirea activității U.I.S., astfel încît această organizație să ofere o bază reală și constructivă pentru lărgirea cooperării internaționale studențești, pentru statornicirea între organizațiile membre a unor relații bazate pe egalitate, încredere și respect reciproc, pe luarea în considerare a opiniilor tuturor organizațiilor, a intereselor majore ale tineretului universitar.

Exprimînd năzuințele studențimii patriei noastre, U.A.S.R. își va consacra activitatea sa și pe viitor lărgirii continue a cooperării studențești internaționale, întăririi unității de acțiune a tineretului universitar, pe platforma comună a luptei pentru apărarea drepturilor și satisfacerea năzuințelor vitale ale studențimii, pentru libertate și independență națională, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru pace, democrație și progres social.

Mihai STOICA
vicepreședinte al Consiliului U.A.S.R.

În Franța alegerile universitare s-au încheiat. În 114 consilii de lucru se vor aborda, de la 14 aprilie — data reînceperii cursurilor ultimului trimestru — problemele aplicării practice a unor măsuri noi, inspirate de legea din noiembrie, pentru îmbunătățirea sistemului de examene. În timpul vacanței, numeroase congrese și întîlniri, precum cele ale Federației Naționale a studenților la Grenoble sau cel al „U.N.E.F.-ului Reînnoit", la Belleville, au lansat o serie de propuneri concrete pentru ca anul școlar în curs să se încheie în condiții optime.

MAPAMOND STUDENȚESC

LEIPZIG — ÎN ATENȚIE PRACTICA

Din luna septembrie a acestui an perioada de studii pentru școlile de ingineri constructori de mașini va cuprinde pentru prima oară, pe lîngă doi ani de teorie, și un an de practică inginerească pentru ca specializarea să fie asigurată în condiții optime. Gert Hetzger, secretarul F.D.J. al școlii a arătat că noul plan de studiu va cuprinde noi materii ca: cibernetica, sisteme tehnice și probleme metodologice de activități inginerești. La elaborarea acestui plan studenții au contribuit activ. O formă esențială a legăturii cu practica este asigurată, în acest proiect, prin colaborarea institutelor și facultăților cu întreprinderile, pentru realizarea sarcinilor acestora. (Din revista „Forum").

„EDUCAȚIA ÎN AFRICA"

„Educația în Africa" este tema unui seminar internațional organizat la Rabat, între 7 și 14 aprilie, sub auspiciile Uniunii naționale a studenților marocani, Uniunii Internaționale a Studenților și Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (UNESCO). La acest seminar participă reprezentanți ai organizațiilor studențești din țările africane care vor discuta rolul Uniunilor studențești în educație, problema culturii și moștenirii naționale, democratizarea educației și relațiile dintre educație și dezvoltarea economică.

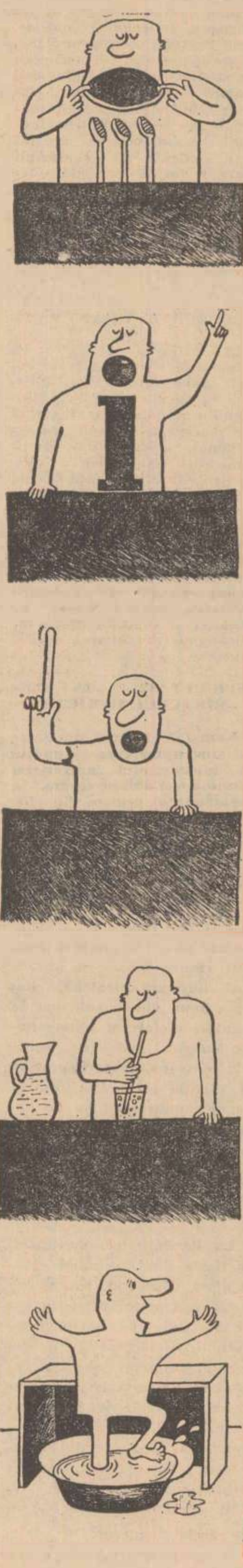
DIFICULTĂȚILE ÎNVĂȚĂMÎNTULUI MEXICAN

Numai 25 la sută din totalul studenților care se înscriu în învățămîntul universitar termină toți anii de studiu. În învățămîntul primar, din 100 de copii, numai 20 termină școlile elementare, în timp ce în zonele rurale numărul acestora este de 6. Ambele informații sînt conținute într-un raport difuzat de Centrul de studii în domeniul educației din Mexic. Documentul subliniază că principalele dificultăți, cărora trebuie să le facă față tineretul mexican, sînt lipsa unui număr suficient de localuri școlare și universitare, numărul redus de cadre didactice și academice, precum și situația precară a numeroase familii care nu au posibilitatea să plătească taxele universitare.

STUDENȚII ȘI PROBLEMELE SECURITĂȚII EUROPENE

La Berlin s-au desfășurat lucrările unui seminar studențesc consacrat examinării problemei securității europene și sarcinile ce revin tineretului studios în acest domeniu. La acest seminar, organizat din inițiativa Asociației de prietenie din R.D. Germană cu țările nordice, au participat peste 50 de reprezentanți ai organizațiilor și grupărilor studențești din R.D.G., Danemarca, Norvegia, Suedia și Finlanda.

Cinci caricaturi de V. ÇRIŞAN

Umor

După constatările unui filozof, dragostea este un sărut, două săruturi, trei săruturi, patru săruturi, cinci săruturi, patru săruturi, trei săruturi, două săruturi, un sărut...

★

Regizorul dă ultimele instrucţiuni tenorului :

— Cîntă şi dumneata cu mai multă pasiune. N-ai iubit niciodată ?

— Ba da, dar nu cîntam în acelaşi timp.

★

Bill : — Ce figură ciudată are cîinele tău.

John : — E un adevărat copoi poliţist.

Bill : — Hm, nu prea pare...

John : — Te cred şi eu, e doar în slujba poliţiei secrete.

DIN PROVERBELE PROVENSALE

Priveşte-ţi soacra precum ai privi o stea : totdeauna de la distanţă.

★

În dragoste prefaţa e mai lungă decît opera în sine.

★

Omul cînd se naşte, plînge, iar apoi, în fiecare zi a vieţii sale explică de ce.

PERLE LA EXAMENE

„Volt" şi „Voltmetru" sînt cuvinte derivate din numele marelui inventator al electricităţii : Voltaire.

★

Dacă atunci cînd cu mîna dreaptă îţi măsori pulsul la mîna stîngă nu simţi nimic, înseamnă că eşti mort.

★

Un domn îi spune fiicei sale care învaţă să conducă maşina : „Cînd stopul este roşu te opreşti, cînd el este verde tu treci, iar cînd eu devin alb, tu frînezi".

★

Un londonez călătoreşte cu un scoţian într-un tren. Londonezul a rămas foarte surprins văzînd că scoţianul dispărea în fiecare gară şi că se reîntorcea abia mai suflînd de atîta fugă. Foarte contrariat, l-a întrebat ce se întîmplă. „Tocmai am fost la un specialist cardiolog care mi-a spus că s-ar putea să mor în timpul voiajului spre casă şi aşa că în fiecare staţie cobor şi-mi iau bilet pentru staţia următoare".

★

Un băieţaş, care merge pentru prima oară la cinema, ia un bilet de la casă, pleacă, pentru ca apoi să se întoarcă la puţin timp şi să mai ceară unul. Povestea aceasta s-a întîmplat de mai multe ori, pînă cînd casiera curioasă îl întreabă : „Bine puişor, dar nu poţi să iei toate biletele dintr-odată ?" „Bine doamnă, răspunde băiatul, dar de fiecare dată cînd îmi daţi cîte un bilet stă un domn acolo la uşă, care sare şi îmi rupe biletul".

Muzeu modern la Melbourne

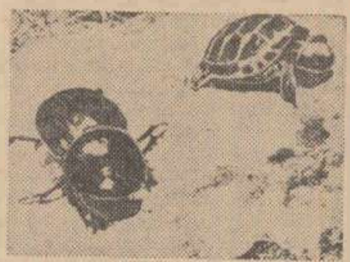
National Gallery of Victoria, inaugurată recent la Melbourne, prezintă un deosebit interes prin suspensul continuu creat vizitatorului, şi aceasta din dorinţa de a-l face cît mai atractiv. Astfel lipsesc interminabilele culoare rectilinii, în schimb există coturi şi refugii neaşteptate, diferenţe de niveluri, duşumeaua are o îmbrăcăminte variată (mochetă pentru arta occidentală, pardoseală pentru arta greacă antică, blocuri de lemn pentru arta orientală). Vizitatorul parcurge întregul traseu de 10 km fără a urca o singură treaptă, datorită unei abundenţe de ascensoare şi de escalatoare care deservesc cele nouă etaje ale muzeului (patru la suprafaţă pentru expunere şi cinci la subsol pentru depozite şi administraţie). Muzeul este prevăzut cu trei curţi interioare : curtea orientală, împodobită cu o grădină japoneză, curtea artelor occidentale, ornată cu lucrări de Rodin şi de Moore şi curtea australiană, în formă de teatru elizabetan, care poate servi ca loc scenic pentru spectacole de balet, de teatru şi chiar pentru parade ale modei. Arhitectura noului aşezămînt muzeal este adaptată rolului pe care aceasta urmează să-l joace : de a educa distrînd şi de a stimula viaţa culturală din Melbourne.

Prima cosmonautǎ scrie un libret de operǎ

Ziarul „Berliner Zeitung" din Republica Democrată Germană consemnează în paginile sale ştirea că Valentina Tereşkova Nikolaevna — prima cosmonautǎ a lumii — împreună cu Anatoli Sofronov scrie un libret pentru opera „Alfa şi Omega", a cărei muzică este compusă de Igor Boldirev. Conflictul operei este axat pe actele de eroism ale cosmonauţilor sovietici.

O intîlnire interesantǎ

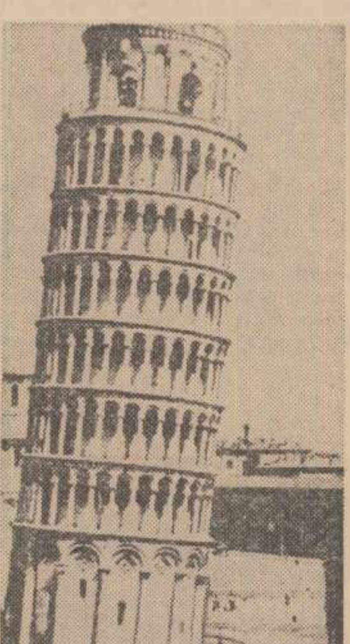
Pentru un naturalist e o mare şansă să vadă gîndacul Kopra, un gîndac gigantic. În cazul de faţă, însă, asistăm la o adevărată „întrecere".

Broasca ţestoasă poate străbate într-o zi pînă la doi kilometri. Cît despre însuşirile „partenerului", deocamdată încă nu ştim nimic.

Natura „unelteşte" împotriva monumentelor !

O ameninţare din ce în ce mai grea, o adevărată „sabie a lui Damocles", pluteşte deasupra cunoscutelor monumente ale Italiei. Nepăsarea oamenilor, „uneltirile" naturii şi lipsa de imaginaţie a celor care prospectează progresele industriale se unesc în contra lor. Oare vor putea rezista ? Oare ar fi posibil să dispară ?

În speranţa de a atrage mai mult atenţia asupra acestui pericol, un fotograf a expus la Milano, după cum ne informează publicaţia franceză „Constellation", o serie de fotografii trucate, prin care a reuşit să redea în imagini temerile specialiştilor.

Redăm şi noi celebrul Turn din Pisa.

„Operǎ totalǎ"

La „Kunsthaus" din München a fost prezentată aşa-zisa „operă totală" a compozitorului italian Equisto Masci cu titlul enigmatic „(A)lter (a)ction". Premiera acestui spectacol, interpretat de artişti ai Kammeroper din München, sub bagheta dirijorului Eberhard Scheper, a constituit în felul ei o senzaţie. Reprezentaţia a constat dintr-un amalgam de dansuri şi crîmpeie de text, frînturi vocale din opere şi şlagăre de estradă, exhibiţii pe roţi de bicicletă şi sunete produse de un pian „preparat", evoluţii de beatnici şi multe altele. Unele fragmente şi sunete se repetau de mai multe ori fără nici un motiv. Acţiunea se petrecea concomitent pe patru scene dispuse în colţurile sălii. Spectatorii, aşezaţi în fotolii comode, turnante, puteau privi în orice direcţie. Nici vorbă despre un subiect logic (montajul de texte aparţine poetului francez Antonin Arnaud, adept al „teatrului total"), care să se dezvolte firesc. Spectacolul, cu o durată de o oră şi un sfert, s-a prezentat nouă zile la rînd, în pofida atitudinii negative a publicului faţă de această „noutate" a teatrului de avangardă.

Zero şi minim

Americanii au lansat „Minimal Art", în care creaţia este redusă la cea mai simplă expresie a sa ; cîţiva francezi au mers şi mai departe, situîndu-şi ambiţiile sub nivelul minimului. Campionul acestei noi tendinţe — subliniază „L'Express" — este Olivier Mosset, care expune la Galerie Rive Droit din Paris zece tablouri de acelaşi format, înfăţişînd fiecare un zero pe fond alb. „Această creaţie — declară autorul — se întemeiază pe refuzul de a semnifica, de a comunica, de a crea o iluzie. Tabloul nu este nimic altceva decît ceea ce reprezintă"(! !). Acest nihilism artistic, îmbrăţişat de o duzină de „artişti" tineri, ne va face să auzim după „Minimal" de... „Neantal" ?

Planurile lui Bergman

Binecunoscutul regizor suedez Ingmar Bergman intenţionează să reorganizeze Teatrul Dramatic Regal din Stockholm, denumit mai simplu „Dramaten". El vrea să transforme această instituţie într-un teatru-arenă, conferind scenei clasice suedeze un caracter mai popular. Costul biletelor de teatru va fi redus la nivelul biletelor de cinema. La repetiţii, care urmează să aibă loc de două ori pe zi, va putea asista şi publicul. Va fi schimbată şi dispoziţia interioară a sălii, pentru crearea unui „contact fizic" între public şi actori. Prima piesă pusă în scenă în această manieră va fi „Woyzzeck" de Büchner. Regizorul speră ca şi alţi colegi să-i urmeze exemplul.

Dicţionar sonor

Editura Larousse-Pathé-Marconi a realizat un dicţionar ilustrat, alcătuit din 40 de discuri microsion, împărţite în zece casete. Discurile cuprind informaţii sonore pentru termenii din dicţionarul ilustrat, care au nevoie de astfel de informaţii complementare (sunete de instrumente muzicale, exemplificări de tehnică sau de forme muzicale, înregistrări de voci ale unor personalităţi dispărute etc). Dicţionarul sonor va cuprinde aproape 1000 articole, realizarea lui, o materializare a noii concepţii despre informaţie, fiind impusă de introducerea tehnicilor audiovizuale în domeniul cultural.

Un muzeu de peşti

Cercetătorii de la Institutul de cercetări piscicole şi oceanografice din Atlantic (oraşul Kaliningrad) au colecţionat în timpul expediţiilor între-

prinse de ei sute de specii de peşti de tot felul, alcătuit un original muzeu. În clişeu : un exemplar din cele mai interesante — peştele-Lună, pescuit pe litoralul Americii de Sud.

3—2 !

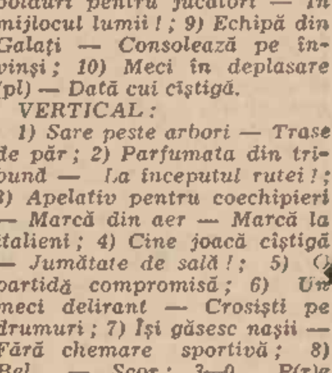
ORIZONTAL :

1) Excluşi din întreceri ; 2) Antrenament după program — Unul din trei ; 3) Primele la pornire ! — La atitudine fermă (pl.) ; 4) De(p)lasări în viitor — Are golaveraj negativ ; 5) Cai de curse (dim) — Trage la ţintă ; 6) La începutul itinerarului ! — Barem olimpic depăşit ; 7) Suport (eri) de bază — A aju(s)ta apărarea ; 8) (Im) bolduri pentru jucători — În mijlocul lumii ! ; 9) Echipă din Galaţi — Consolează pe învinşi ; 10) Meci în deplasare (pl) — Dată cui cîştigă.

VERTICAL :

1) Sare peste arbori — Trase de păr ; 2) Parfumata din tribună — La începutul rutei ! ; 3) Apelativ pentru coechipieri — Marcă din aer — Marcă la italieni ; 4) Cine joacă cîştigă — Jumătate de sală ! ; 5) (…) partidă compromisă ; 6) Un meci delirant — Crosişti pe drumuri ; 7) Îşi găsesc naşii — Fără chemare sportivă ; 8) Bel... — Scor : 3—0 P(r)e poziţie de înaintare ; 9) Aplică tactici secrete — Zi de meci ; 10) Început de eroare ! — Dă avertismente jucătorilor (sing).

D. BUJDOIU

Soluţia jocului din numărul trecut

ETC.

1. Curbă — Plac 2. Arac — Coace 3. Pic — Curcă 4. Acasă — Cură 5. Cerc — Ciric 6. E — Iaca — I — I. 7. M — Risc — MC 8. Canin — Aci 9. Oci — Aurica 10. Cica — Caiac.

PREUNIVERSITARIA

ANTE PORTAS

Numeroşi elevi din toate colţurile ţării au început deja să răspundă la întrebările şi problemele ridicate de rubrica noastră recent înfiinţată, „Ante portas".

Astfel, elevul Valentin Făgădar din Aiud, judeţul Alba, ne informează că încă din primii ani de liceu s-a decis să-şi dedice întreaga viaţă ştiinţelor chimice.

Fireşte, noul care abundă în domeniul chimiei l-a influenţat şi pe el, determinîndu-l să se gîndească tot mai serios la specializarea într-o disciplină de graniţă — biochimia. Întrucît în pregătirea examenului de admitere esenţial este studiul individual, Valentin Făgădar ne relatează dificultăţile pe care le întîmpină în acumularea cunoştinţelor necesare, respectiv lipsa unei bibliografii suplimentare pe care ar dori s-o cerceteze, cunoaşterea insuficientă a profilului facultăţii şi secţiilor.

Pentru a răspunde la întrebările lui ne-am adresat secretariatului Facultăţii de chimie, care ne-a oferit datele de mai jos cu privire la profilul diferitelor secţii ale facultăţii.

SECŢII DE SPECIALIZARE:

Cursuri de zi

1) Chimie (specializări: chimie anorganică, chimie analitică, chimie organică, chimie fizică, radiochimie).

2) **Biochimie.** Durata studiilor: 5 ani.

Învăţămînt fără frecvenţă:

1) Fizico-chimice. Durata studiilor: 5 ani.

Programul Facultăţii de chimie este profilat după necesarul de specialişti ceruţi de învăţămînt şi de economia naţională şi permite pregătirea unor cadre calificate pentru următoarele activităţi:

— activitatea didactică în învăţămîntul de cultură generală (clasele IX—XII) şi în învăţămîntul superior;

— activitatea de cercetare fundamentală şi tehnico-ştiinţifică în institutele de învăţămînt superior, precum şi în institutele de cercetări şi în laboratoarele combinatelor chimice;

— chimişti în domeniul biochimiei (laboratoare medicale pentru absolvenţii secţiei de biochimie).

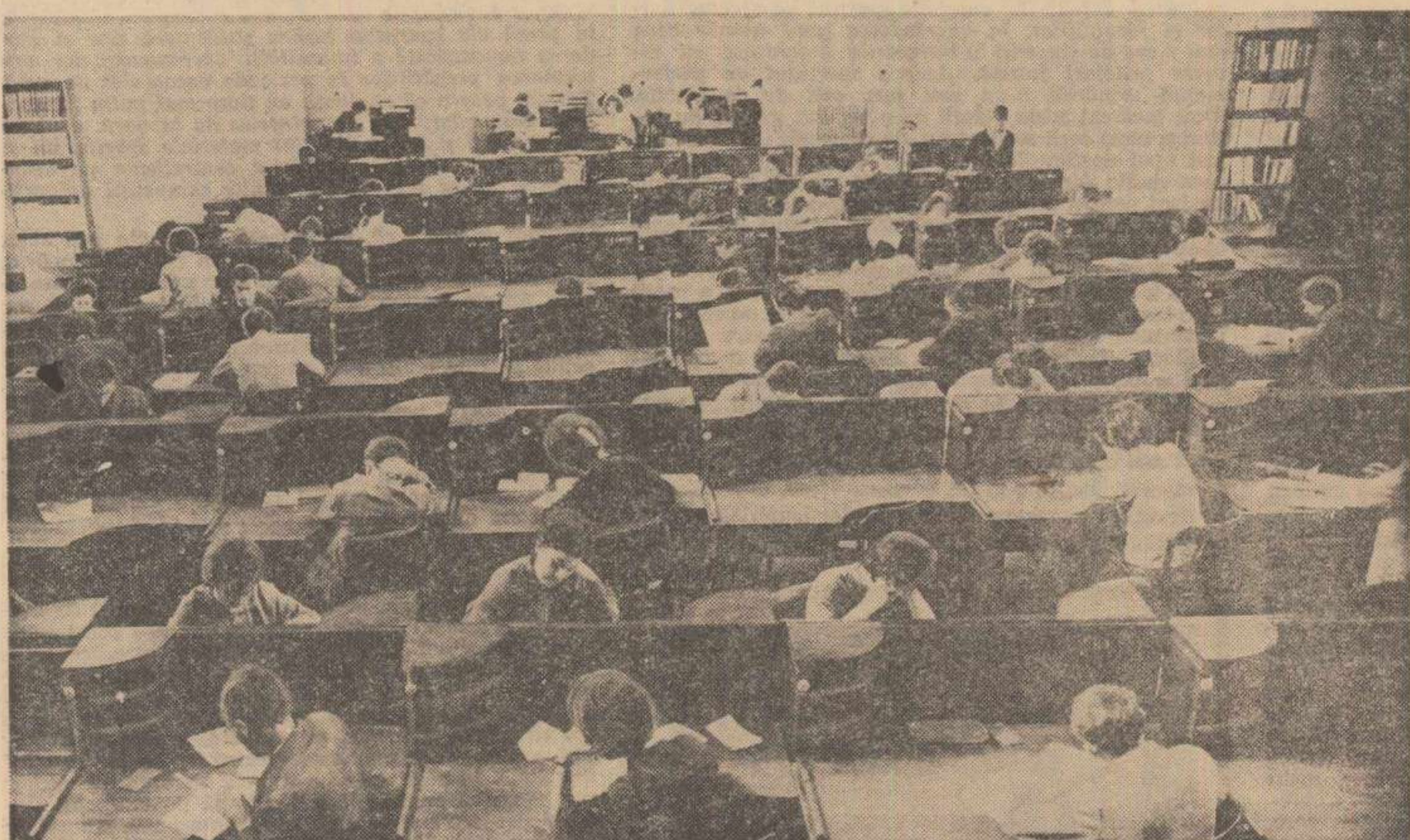
Învăţămîntul fără frecvenţă poate fi urmat de absolvenţii institutelor pedagogice de 3 ani din specialitatea respectivă.

Studenţii facultăţii şi cadrele didactice au la dispoziţie laboratoare pe lîngă următoarele discipline:

Fizică generală, structură moleculară, cinetica stărilor de agregare şi cinetică chimică, termodinamica chimică, electrochimia, analize fizico-chimice, fotochimie, izotopi, radiochimie, reacţii în fază solidă şi la interfeţe, fizico-chimia, fizico-chimia macromoleculelor, chimie coloidală, chimie anorganică, chimie analitică calitativă şi cantitativă, chimie organică, sinteze organice, cataliză şi chimie tehnologică, sinteze anorganice, chimia combinaţiilor complexe.

Precizăm că împărţirea pe secţii se face în anul IV de studii, pe baza rezultatelor obţinute de studenţi în activităţile didactice. Subliniem, de asemenea, că secţia de biochimie pregăteşte specialişti în primul rînd pentru cercetare, motiv pentru care în această secţie sînt atraşi studenţii cu cele mai bune rezultate în acest domeniu.

Pentru a răspunde întrebărilor lui Valentin Făgădar, precum şi celor puse de Ilie Marinoiu din Calafat, Antoaneta Alexiuc din Sibiu şi Mircea Bozgan din Paşcani, ne-am adresat mai multor studenţi din anii I, II şi III ai Facultăţii de chimie, care au obţinut în trecutele concursuri de admitere mediile cele mai mari. În unul din numerele viitoare vom publica răspunsurile acestor studenţi cu privire la modul în care s-au pregătit pentru admitere, la metodica studiului individual în această perioadă de pregătire, la bibliografia suplimentară folosită.

POŞTA ADMITERII

SABO ELVIRA — Năsăud: La Facultatea de limbi slave — secţia Limba şi literatura rusă — secundar limba şi literatura română — examenul de admitere cuprinde următoarele probe:

— Limba rusă — scris şi oral;

— Limba şi literatura română — oral.

MARIA IONESCU — Constanţa: Academia de studii economice din Bucureşti are următoarea adresă: Piaţa Romană nr. 6, sectorul 1. La aceeaşi adresă se află Facultatea de comerţ exterior. Institutul de artă teatrală şi cinematografică se află pe Bulevardul Schitu Măgureanu nr. 1.

GIANINA GRIGORIU — Bucureşti: La Facultatea de medicină veterinară concursul de admitere cuprinde următoarele examene:

— Zoologie sau Anatomia şi fiziologia omului (la alegere) — scris şi oral;

— Chimie (anorganică şi organică) — scris.

ARAMA MARIA — Brăila: Vă precizăm că examenul de admitere în Facultatea de horticultură a Institutului agronomic nu cuprinde şi o probă de matematică.

PETCU MARIA — Galaţi: Într-adevăr, Facultatea de geologie-geografie e una dintre cele mai solicitate de candidaţi. Examenul de admitere pentru secţia Geografie cuprinde probe la Geografia fizică şi economică a României (scris şi oral) şi Geografia economică şi politică a lumii (scris). La care trebuie să vă pregătiţi mai bine? La amîndouă!

DOGEANU LIVIU — Roşiorii de Vede: Examenul de admitere la secţia de geologie a Facultăţii de geologie-geografie cuprinde următoarele probe: Chimie (anorganică şi organică) — scris şi oral, Geografie fizică şi elemente de geologie (oral) şi Zoologie (scris).

OLTEANU ANA — Tecuci: Examenul de admitere în Facultatea de tehnologia construcţiilor de maşini cuprinde pentru toate secţiile aceleaşi probe:

— Matematici (algebră, geometrie plană şi în spaţiu, trigonometrie, elemente de analiză matematică) — scris şi oral;

— Fizică (mecanică, electricitate, fizică moleculară şi căldură) — oral.

Precizăm că la geometrie plană şi în spaţiu nu se cere demonstrarea formulelor şi a teoremelor.

COJOCARU RADA — Bucureşti: Cursurile de zi la secţia de sociologie a Facultăţii de filozofie durează 4 ani. La admitere nu contează media obţinută la bacalaureat. Ce puteţi deveni după absolvirea acestei secţii? Bineînţeles — sociolog.

Conf. dr. ing. NICOLAE GAVRILAŞ, decanul facultăţii, vă prezintă cea mai veche facultate de electrotehnică din ţară.

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ DIN IAŞI

Apărută la un secol de la înfiinţarea primei şcoli de „ingineri hotarnici" şi de „ingineri civili" din ţara noastră, Şcoala de electricitate industrială, constituită pe baza proiectului marilor cărturari patrioţi Dragomir Hurmuzescu, V. Buţureanu şi D. Pompeiu în 1910, marchează, de fapt, începutul învăţămîntului tehnic superior în Principatele Române. După numai 2 ani, şcoala se transformă în „Institutul electrotehnic al Universităţii din Iaşi", consemnîndu-se astfel adevăratul act de înfiinţare a actualului Institut politehnic din Iaşi. O dată cu amenajarea laboratoarelor, cu creşterea numărului de studenţi (din prima promoţie au luat diploma de ingineri numai 2 absolvenţi) se accentuează şi lupta studenţilor şi cadrelor didactice pentru concentrarea învăţămîntului tehnic superior în politehnici. Astfel, în 1937 este semnată decizia de înfiinţare a Şcolii politehnice „Gh. Asachi", iar un an mai tîrziu secţia de electrotehnică se transformă în facultate.

A urmat o perioadă de zbucium, care a făcut ca dezvoltarea învăţămîntului superior tehnic să fie lentă pînă la reforma învăţămîntului din 1948, an în care şi Facultatea de electrotehnică îşi începe adevărata sa viaţă. Beneficiind de un valoros corp didactic în frunte cu profesorii doctori-docenţi V. Petrescu, Gh. Vasiliu, Al. Climescu, N. V. Boţan, şi E. Luca, discipoli ai marilor dascăli şi oameni de ştiinţă — Dragomir Hurmuzescu, Cezar Parteni sau Ştefan Procopiu, precum şi de o bază materială corespunzătoare, facultatea, care se putea mîndri înainte doar cu vîrsta, reuşeşte să dea anual economiei naţionale peste 250 ingineri, faţă de 277 cît a dat secţia de electrotehnică în 27 ani de existenţă înainte de Eliberare. Secţiei de electromecanică i s-a adăugat, începînd cu 1960, secţia de electroenergetică, iar în 1968 o subsecţie de subingineri, astfel încît azi facultatea are următoarele secţii:

— Electromecanică (curs de zi — 5 ani şi seral — 6 ani)

— Electroenergetică (curs de zi — 5 ani).

Secţia de electroenergetică are şi subsecţie de subingineri (curs de zi — 2,5 ani şi curs seral, 3,5 ani).

În aceste secţii sînt pregătiţi ingineri electrotehnicieni pentru toate ramurile industriei din ţara noastră. Absolvenţii noştri pot lucra fie în proiectarea, construirea şi exploatarea sistemului energetic naţional, fie ca profesori în învăţămîntul mediu tehnic sau ca energeticieni de exploatare în orice întreprindere industrială, fie ca ingineri electromecanici pentru exploatarea utilajelor şi instalaţiilor industriale din toate industriile neelectrotehnice sau din cele constructoare de maşini şi aparate electrice.

Laboratoarele bine înzestrate, cel mai adesea cu maşini şi aparate similare celor din industrie, permit o pregătire practică corespunzătoare a viitorilor ingineri, care, activînd în numeroasele cercuri ştiinţifice se pot familiariza şi cu cercetarea ştiinţifică atît de necesară celor care pornesc spre fabrici şi uzine cu hotărîrea de a contribui activ la progresul lor tehnic.

Între cadrele didactice ale facultăţii şi absolvenţii noştri există o strînsă colaborare, materializată fie în teze de doctorat, fie în rezolvarea unor complicate probleme de tehnică, fapt ce ridică şi mai mult prestigiul facultăţii de pe băncile căreia au plecat.

Examenul de admitere cuprinde următoarele probe:

— Matematică (scris şi oral)

— Fizică (scris).

CRONICA MICROBISTULUI

Răspunsul „Vieții studențești“ la întrebarea:

De ce se lasă așteptată marea performanță în sportul nostru studențesc?

De la 5 februarie, cînd a lansat către cunoscătorii și iubitorii sportului universitar invitația de a răspunde la întrebarea devenită deja cunoscută și de a sugera căile de rezolvare a problemei atît de nevralgice a performanței, revista noastră a publicat în paginile sale opt răspunsuri care, în mare, ar putea fi grupate în două categorii: optimiste și pesimiste. Tovarășii Alexandru Forțu și, într-un fel, Alexandru Bizim, consideră că, pe de o parte, sportul universitar de performanță a înregistrat în ultimii ani o creștere valorică, iar, pe de altă parte, că insuficiențele care există, totuși, nu se datoresc unor deficiențe organizatorice, cît, mai degrabă, aplicării necorespunzătoare a măsurilor inițiate în anul 1965 — *ceea ce, implicit, înseamnă că e mai nimerit să mergem mai departe pe croiala de acum trei ani, dar să muncim mai bine și marea performanță va veni atunci singură. Aceasta este varianta optimistă.* Dimpotrivă, ceilalți colaboratori publicați de revista noastră — V. Ionescu și Anton C. Bălan, Valentin Albulescu, C. Teașcă, D. Manoilcanu, Al. Nour și Titus Deac — apreciază, mai categoric sau mai perifrastic, cu mici diferențieri de nuanță, *că actualul sistem de organizare este necorespunzător, pentru că a dus la dispersarea forțelor, la o slăbire a potențialului sportiv studențesc și, paradoxal, la o irosire de fonduri. Reiese, dintr-un asemenea punct de vedere, că, dacă nu reașezăm pe alte baze, mai realiste, mișcarea de performanță, nu numai că nu ne putem aștepta la mai multe succese, dar chiar vom regresa în continuare. Aceasta este varianta pesimistă.*

Sintetizînd și permițîndu-ne să formulăm noi cît mai succint părerile exprimate pe larg, și uneori destul de contorsionat, de către cele opt răspunsuri publicate pînă acum, trecem deliberat peste multe alte aspecte însemnate pe care nu ne îndoim că cititorii le-au reținut.

Poate c-ar fi trebuit ca, după două luni și jumătate de discuții, revista noastră să contureze astăzi niște concluzii și soluții pe care să le publice în atenția forurilor răspunzătoare pentru destinele sportului universitar românesc. Ni se pare, totuși, că este devreme. Este devreme să facem adevărate judecăți de valoare și să tragem concluzii exhaustive, pentru că mai avem în portofoliul redacției răspunsuri care așteaptă lumina tiparului, pentru că încă nu și-a exprimat poziția conducerea C.N.E.F.S., pentru că nu am sondat, într-un cadru public și organizat, părerile studenților și sportivilor înșiși. Or, cuvîntul rostit de către studentul Ion Amăriuță în recenta Conferință de alegeri a studenților bucureșteni — care, criticînd actuala organizare a sportului universitar în Capitală, a propus înființarea unui puternic club pe centrul universitar București — ne-a făcut să înțelegem încă o dată că, și în această chestiune, punctele de vedere studențești trebuie stimulate și studiate mai cu atenție.

De aceea ne rezumăm astăzi la a expune în linii mari răspunsul revistei noastre la întrebarea: „De ce se lasă așteptată marea performanță în sportul nostru studențesc?“ Recunoaștem că, într-un fel, coincidența zilei cînd ne spunem și noi părerea cu ziua deschiderii Conferinței a VII-a a U.A.S.R. nu este întîmplătoare. Este adevărat, ridicăm unele probleme cu intenția de a fi observate de acei delegați care se interesează de problemele sportive și — de ce nu? — cu speranța că ele vor găsi răspunsuri poate chiar de la înalta tribună a conferinței.

AM PROGRESAT, ORI AM REGRESAT?

Ușor de răspuns, greu de răspuns! Ușor pentru că, mai mult poate decît în alte domenii, evoluția performației sportive poate fi apreciată chemînd în ajutor cifrele. Să le chemăm...

Mai întîi: cîți sportivi-studenți ne-au reprezentat la Mexic? Cineva a scris: „ultima delegație olimpică nu a cuprins nici un reprezentant produs de sportul studențesc“. Iar altcineva l-a combătut: *„La Jocurile Olimpice din Mexic au participat 5 sportivi din cluburile studențești“.*

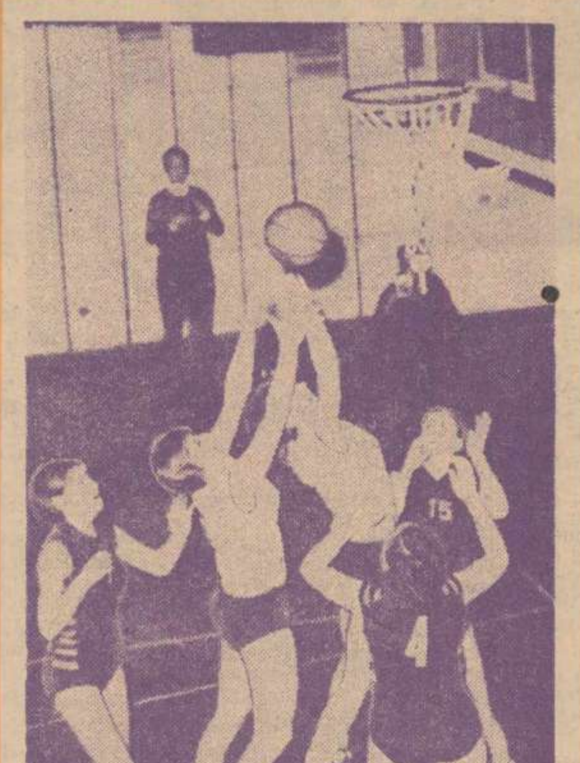
Realitatea este că echipa noastră olimpică a cuprins 5 sportivi legitimați la cluburi universitare: Tănase Mureșan (Universitatea București), Ion Olărescu (Arhitectura), Lucian Giușcă, Bratu Neagu (Institutul de construcții) și Vasile Costa (Politehnica Timișoara). Dintre ei însă numai unul are calitatea de student, ceilalți fiind absolvenți. Dacă mai adăugăm și faptul că majoritatea dintre acești „reprezentanți“ au „obținut“ rezultate nu prea vestite, putem conchide, fără teama de a greși, că *reprezentarea sportului studențesc din țara noastră la Olimpiada din Mexic a fost mai mult simbolică.*

Cîte titluri de campioni naționali — individuali și pe echipe — avea și are sportul universitar? *Din partea Ministerului Învățămîntului ni se răspunde: 34 în 1965, 57 în 1966, 41 în 1967 și 46 în 1968 — ceea ce reprezintă, în general, o creștere numerică față de anul atît de discutat al reorganizărilor: 1965.* Prin urmare, ușor de răspuns. Dar reprezentanții clubului Universitatea fac și o altă comparație, cu ani anteriori momentului reorganizării: *înainte de dizolvarea Științei București“ numai în acest club existau 88 campioni naționali — adică atîția cîți probabil că nu găsim astăzi pe toată aria universitară a țării.*

Pe de altă parte, purtătorul de cuvînt al Politehnicii București ne demonstrează, tot la concret și tot convingător, că studenții Capitalei se prezintă acum mai slab decît altădată la majoritatea jocurilor sportive (rugbi, volei—băieți și fete, baschet—băieți, handbal — băieți și fete). Ca să nu mai vorbim de atletism și gimnastică — două dintre disciplinele sportive de bază — în care pe vremuri studenții erau vioara întîi, iar astăzi au ajuns să acompanieze din... fluier.

Prin urmare, lucrurile se complică și e greu de răspuns dacă am progresat ori am regresat.

Riscînd să ne atragem unele critici și antipatii, preferăm totuși să facem publică părerea noastră îndelung studiată dar ferm hotărîtă: *marea performanță studențească ne-a părăsit cam de multișor și încă tînjim după ea. Reorganizarea din 1965 a avut rezultate bune în revitalizarea sportului de masă, în crearea unui climat de emulație sportivă la nivelul anilor și facultăților, în cuprinderea unui număr ceva mai mare de studenți la întrecerile organizate cu diverse prilejuri festive. Asupra sportului de performanță urmările n-au mai fost atît de favorabile.* S-au încercat niște soluții care au dat greș, s-au înființat niște serii studențești de categoria „B“, care au fost apoi desființate (pe bună dreptate), au apărut prea multe formații de semiperformanță, s-au risipit fonduri pentru echipe slabe, încurajîndu-se astfel mediocritatea ș.a.m.d. Folosirea unor fonduri însemnate (mult sporite față de trecut) pentru creșterea artificială a numărului sportivilor de valoare medie (în mare măsură în dauna activității de masă și a marii performanțe), practica nominalizării a zeci de secții de performanță fără asigurarea corespunzătoare a condițiilor de instruire sportivă, interesul slab manifestat pentru dezvoltarea bazelor sportive, slăbiciunile organizatorice existente în activitatea majorității cluburilor universitare — au făcut ca rezultatele înregistrate după mai bine de trei ani de la înființarea cluburilor sportive în institute să fie, cum am văzut, mai slabe ca în trecut, să nu corespundă condițiilor materiale create, posibilităților și dorinței studenților.

Fază din acea primă repriză memorabilă a întîlnirii din cadrul semifinalei „C.C.E.“, Politehnica București — Daugava Riga, care ne-a convins încă o dată de potențele sportului studențesc de performanță.

Pe cînd o asemenea comportare într-un meci întreg? Fetele lui Grigore Costescu au cuvîntul...

Am avut de nenumărate ori privilegiul de a sta de vorbă cu vechi și prestigioși animatori ai sportului însemnat din toate timpurile cu culorile alb și negru. Ceea ce nemulțumește în primul rînd astăzi pe un Octav Luchide sau pe doctorul Luca și doctorul Arnăutu, pe profesorul Ascanio Damian sau pe mai vîrstnicul confrate în ale gazetăriei, mereu tînărul Petre Gațu, este dispariția specificului sportului nostru studențesc, a suflului și climatului său aparte, caracterizat altădată de elan, tehnică și prietenie colegială. Pe un asemenea teren moral, secătuit de entuziasm și cam ocolit de forurile ce conduc mișcarea noastră sportivă, nici nu se poate ca rezultatele mari să nu se lase așteptate.

De ce nu obținem în continuare mari performanțe? De ce sportivii studenți nu trăiesc și nu întrețin un climat specific universitar? E greu de dat un răspuns exhaustiv. Noi inserăm aici doar cîteva cauze.

...Nu mai dispunem astăzi de elementele valoroase pe care le aveam o dată. Așii se îndreaptă mai degrabă spre cluburile mari și puternice, iar tinerii care intră în facultăți vin din liceu — consecință a neajunsurilor serioase de care suferă activitatea sportivă în învățămîntul mediu — cu o pregătire prea slabă pentru a putea constitui un punct de plecare în realizarea performanțelor.

...Actualul sistem de organizare a sportului studențesc de performanță — care a dus la dispersarea forțelor, la o slăbire a potențialului de înaltă valoare — se dovedește, în multe privințe, necorespunzător.

...Cluburile sportive din institute își desfășoară activitatea într-un cadru rigid, care nu favorizează stimularea inițiativei, autogospodărirea judicioasă, valorificarea resurselor locale și generalizarea experienței pozitive.

...Îndrumarea activității sportive studențești se face și ea destul de greoi, existența a trei foruri conducătoare (un colectiv special în Ministerul Învățămîntului, o secție în C.N.E.F.S. și o comisie sportivă la Consiliul U.A.S.R.) nefiind de natură să faciliteze o coordonare operativă a treburilor, oricîte eforturi se fac. Și problema aceasta nu trebuie privită în sine, pentru că de ea se leagă, firesc, altele — privind funcționarea cluburilor sau instruirea sportivilor.

...Una din cauzele care credem că explică rămînerile în urmă ale sportului nostru studențesc este și scăderea nejustificată a intensității antrenamentelor sau încetarea pregătirilor în perioada vacanțelor de vară. Tocmai pentru că studenții au timp mai puțin în perioada cursurilor, este de neînțeles de ce vara, cînd nu sînt ocupați și au posibilități materiale sporite, nu se organizează tabere de pregătire centralizate pe discipline și nu se inițiază mai multe competiții universitare

...Fără îndoială că, din păcate, deficiențe mai sînt: profesorii de educație fizică nu pun cu toții umărul, legăturile cu sportul școlar nu sînt strînse și sistematice, forțele naționale studențești într-un sport sau altul sînt prea dispersate ș.a.m.d. Mai insistăm însă numai asupra unui singur aspect. Este vorba de concepția pe care mulți o au asupra sportului studențesc, care mai este privit numai ca un izvor de elemente pentru sportul național. Credem că ar fi timpul ca și la noi, ca în atîtea țări cu care ne întrecem și care ne întrec pe plan internațional, mișcarea sportivă universitară să nu mai fie privită doar ca un izvor, ci ca un eșalon al sportului românesc, eșalon care el însuși are nevoie de unele izvoare și resurse.

CE-I DE FĂCUT?

În primul rînd, apreciem că stadiului actual de dezvoltare a sportului universitar trebuie să-i corespundă *crearea unor unități sportive puternice, care, centralizînd cele mai bune valori, folosind cu maximă eficiență fondurile puse la dispoziție de către stat, să asigure fără întîrziere o îmbunătățire substanțială a valorii performanțelor, pe măsura locului ce trebuie să-l ocupe mișcarea studențească în arena sportivă națională.* În acest sens nu trebuie pierdută din vedere nici ideea — exprimată și susținută de numeroși studenți și specialiști — de a se înființa unele cluburi pe cîte o disciplină (ca atletismul, gimnastica, fotbalul) sau pe mai multe jocuri (baschetul, handbalul, voleiul sau rugbiul).

Se impun, evident, și alte îmbunătățiri: formarea pe lîngă toate echipele studențești a unor formații de copii și juniori; sporirea substanțială a aportului cadrelor didactice de specialitate; intensificarea legăturilor cu sportul școlar; perfecționarea regulamentelor de transferări; corelarea calendarului sportiv al C.N.E.F.S. cu structura anului universitar etc., etc. Nu mai insist, ci stărui doar asupra unei propuneri concrete. Trăgînd învățămintele unei practici de trei ani de zile, ajungem la concluzia că existența a trei foruri care conduc sportul universitar nu facilitează, ci îngreunează rezolvarea operativă a treburilor curente. *Poate ar fi mai bine dacă s-ar înființa un singur for care să aibă această răspundere. Eventual o Federație națională a sportului universitar, cu statut, buget și baze materiale proprii, cu organele ei (alese) și cu drept de reprezentare în mișcarea sportivă internațională.* În eventualitatea că o asemenea sugestie n-ar putea fi acceptată, ar însemna ca răspunderile să fie centralizate la Comisia sportivă a U.A.S.R., cum a fost într-o perioadă nu prea îndepărtată, cînd lucrurile mergeau mult mai bine din acest punct de vedere.

Se înțelege, nu putem pretinde că am găsit noi, acum, căile cele mai potrivite de readucere a sportului studențesc la nivelul valoric dorit și posibil. Tocmai de aceea ar fi bine ca *Ministerul Învățămîntului și C.N.E.F.S., împreună cu Comitetul Executiv al U.A.S.R. să restudieze structura activității sportive universitare și să stabilească măsuri concrete pentru așezarea ei pe baze realiste.*

PROPUNEM ÎNFIINȚAREA „SPORTULUI STUDENȚESC“

Trecem peste expunerea de motive, pentru că le cunoaștem cu toții prea bine. Dezideratul celor 40 000 de studenți bucureșteni — de a se reînvia tradiția, culorile, spiritul de abnegație și numele „Sportului studențesc“, clubul universitar atît de apreciat în anii '30 — trebuie, în sfîrșit, realizat. Un asemenea club reprezentativ, tutelat de forurile centrale, nu de un institut sau altul, ar juca un rol de prima mînă în baschetul masculin și feminin, în handbalul masculin și feminin, în scrimă, atletism, înot, polo, șah și alte discipline sportive. „Sportul studențesc“ ar fi, nu se îndoiește nimeni, nu numai un club cum își doresc cu ardoare studenții Capitalei — cu echipe care să înfrunte victorios pe Steaua, Dinamo sau Rapid — ci și clubul cu cei mai mulți microbiști, cu cea mai ardentă și devotată galerie. Și, poate, atunci s-ar aprinde de la flacăra puternică a „Sportului studențesc“ și speranțele atît de des încercate și înșelate ca Bucureștiul să fie prezent cu o echipă universitară în prima divizie de fotbal. *Fie, deci, ca anul 1969 să însemne anul de reînființare a așteptatului și temutului club „Sportul studențesc“.*

G. MITROI

Redacția: Str. Brezoianu 13, tel. 14.02.15. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „CASA SCÎNTEII“ 40-466